MANGAN OKSİT BAZLI MONODİSPERS-GÖZENEKLİ MİKROKÜRELERİN SENTEZİ VE ENERJİ BAZLI UYGULAMALARI

SYNTHESIS AND ENERGY BASED APPLICATIONS OF MONODISPERSE-POROUS MANGANESE OXIDE BASED MICROSPHERES

RUKİYE BABACAN TOSUN

PROF. DR. S. ALİ TUNCEL

Tez Danışmanı

Hacettepe Üniversitesi

Lisansüstü Egitim-Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin Nanoteknoloji ve Nanotıp Anabilim Dalı için Öngördüğü DOKTORA TEZİ olarak hazırlanmıştır.

Canim anneme ve canim babama

ÖZET

MANGAN OKSİT BAZLI MONODİSPERS-GÖZENEKLİ MİKROKÜRELERİN SENTEZİ VE ENERJİ BAZLI UYGULAMALARI

Rukiye BABACAN TOSUN

Doktora, Nanoteknoloji ve Nanotip Anabilim Dali

Tez Danışmanı: Prof. Dr. S. Ali TUNCEL

Temmuz 2023, 129 sayfa

Tez kapsamında çok basamaklı kalıp destekli indirgeme yöntemiyle monodispersgözenekli mangan oksit (MnO_x) mikroküreleri ilk kez sentezlenmiştir. Kalıp materyali olarak monodispers-gözenekli poli(metakrilik asit-ko-etilen dimetakrilat) mikroküreleri kullanılmıştır. Polimer/ MnO_x kompozit yapısı geniş bir sıcaklık aralığında (380-560 °C) kalsine edilmiştir. Artan kalsinasyon sıcaklığı ile beraber elde edilen MnO_x mikrokürelerinde mezo gözenekten makro gözenekliliğe ve kristal yapıda ise monoklinik Mn₅O₈'den α -MnO₂'ye geçişlerin olduğu görülmüştür. Bu yöntem ile elde edilen MnO_x mikroküreleri 3-5 µm boyut aralığında olup, ortalama gözenek boyutu ise 15-59 nm aralığında ve 17-71 m²/g özgül yüzey alanına sahiptirler. MnO_x mikrokürelerinin uygun boyut ve gözeneklilik özellikleri, sürekli bir mikro ayırma kolonunda sabit faz olarak kullanılabilirliğini mümkün kılmaktadır.

Sentezlenen monodispers-gözenekli MnO_x mikroküreleri amin gruplarıyla türevlendirilip iridyum oksit nanopartiküller (IrO₂ NP) ile dekore edilerek kimyasal su oksidasyon çalışmalarında heterojen katalizörler olarak kullanılmıştır. Mn₅O₈, MnO₂ ve Mn₂O₃ mikrokürelerin hem düz formları hem de IrO_2 NP'ler ile dekore edilmiş formlarının katalitik aktiviteleri ölçülmüştür. MnO_x mikrokürelerinin kendine özgü çoklu oksidasyon durumları ve aktif bölgelerle olan etkileşimi sonucu yüksek katalitik aktivite gözlemlenmiştir. $IrO_2@Mn_5O_8$ mikroküreleri ile 30 dk'da 244 µmol oksijen oluşumu elde edilmiştir. Tekrar kullanılabilen katalizörler ile TON ve TOF sırasıyla 298 ve 557 h⁻¹ olarak bulunmuştur.

Seçici benzil alkol (BzOH) oksidasyonunda heterojen katalizör olarak kullanılmak üzere amin gruplarıyla türevlendirilen MnO_x mikroküreleri, 3 nm boyutlu paladyum nanopartikülleri (Pd NP) immobilize edilerek sentezlenmiştir. Mn₅O₈ ve MnO₂ mikroküreleri destek olarak kullanılmıştır. Referans olarak benzer boyut ve gözeneklilik özelliklerine sahip titanyum dioksit ve silisyum dioksit mikroküreleri (Pd@TiO₂, Pd@SiO₂) sentezlenmiştir. Pd@Mn₅O₈ mikroküreleri ile en yüksek BzOH dönüşümü (%92.2) ve benzaldehit (BzCHO) seçiciliği (%96.3) elde edilmiştir. Aktif bölgeler ile Mn₅O₈ mikroküreleri arasında sinerjistik bir etkileşimin olması ve Mn₅O₈'in çok değerlikli yapısı [Mn(II), Mn(III), Mn(IV)] oksijen boşlukluklarının oluşumuna katkıda bulunarak yüksek katalitik aktive göstermesini sağlamıştır. Pd@Mn₅O₈ mikroküreleri 5 döngü sonrası yüksek katalitik aktivite göstermeye devam etmiş, kararlı yapıda katalizörlerdir.

Kalıp materyali olarak monodispers-gözenekli poli(gliserol dimetakrilat) (poli(GDMA)) mikroküreleri kullanılarak içi boş MnO_x (h- MnO_x) mikroküreleri sentezlenmiştir. 1 µm boyutlu h- MnO_x 'ler katot malzemesi olarak süperkapasitörlerde (SC) kullanılmıştır. Ayrıca indirgenmiş grafen oksit (rGO) yapıları ile farklı katkılama oranlarında (%w/w) kompozitler (rGO/h- MnO_x) sentezlenmiştir. rGO/h- MnO_x kompozitlerinin döngüsel voltametri (CV) ve şarj-deşarj (GCD) analizleri 2 elektrotlu hücre konfigürasyonu ile test edilmiştir. GCD ölçümleri sonucu spesifik kapasitans 56.8 F g⁻¹ olarak elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: mangan oksit, iridyum oksit, paladyum, su oksidasyonu, benzil alkol oksidasyonu, süperkapasitör, indirgenmiş grafen oksit

ABSTRACT

SYNTHESIS AND ENERGY BASED APPLICATIONS OF MONODISPERSE-POROUS MANGANESE OXIDE BASED MICROSPHERES

Rukiye BABACAN TOSUN

Doctor of Philosophy, Department of Nanotechnology and Nanomedicine Supervisor: Prof. Dr. S. Ali TUNCEL

July 2023, 129 pages

In this thesis, monodisperse-porous manganese oxide (MnO_x) microspheres were synthesized for the first time using a multistep template-assisted reduction method. Monodisperse-porous poly(methacrylic acid-co-ethylene dimethacrylate) microspheres were used as the template material. The polymer/MnO_x composite structure was calcined over a wide temperature range (380-560 °C). With increasing calcination temperature, the obtained MnO_x microspheres exhibited a transition from mesoporous to macroporous morphology and a crystal structure transformation from monoclinic Mn₅O₈ to α -MnO₂. The MnO_x microspheres obtained by this method have sizes ranging of 3-5 µm, with an average pore size ranging from 15-59 nm and a specific surface area of 17-71 m²/g. The suitable size and porosity properties of the MnO_x microspheres enable their potential use as a stationary phase in a continuous microcolumn separation.

The synthesized monodisperse-porous MnO_x microspheres were derivatized with amine groups and decorated with iridium oxide nanoparticles (IrO₂ NPs) for their utilization as heterogeneous catalysts in chemical water oxidation studies. The catalytic activities of both plain forms and forms decorated with IrO_2 NPs of Mn_5O_8 , MnO_2 and Mn_2O_3 microspheres were measured. The MnO_x microspheres exhibited high catalytic activity due to their unique multiple oxidation states and interaction with active sites. $IrO_2@Mn_5O_8$ microspheres achieved the formation of 244 µmol oxygen 30 min. TON (turnover number) and TOF (turnover frequency) values of 298 and 557 h⁻¹, respectively.

 MnO_x microspheres derivatized with amine groups were synthesized by immobilizing 3 nm sized palladium nanoparticles (Pd NPs) for their use as heterogeneous catalysts in the selective oxidation of benzyl alcohol (BzOH). Mn_5O_8 and MnO_2 microspheres were used as supports. As references, titanium dioxide and silicon dioxide microspheres (Pd@TiO₂, Pd@SiO₂) with similar pore size characteristics were synthesized. Pd@Mn₅O₈ microspheres exhibited the highest BzOH conversion (92.2%) and benzaldehyde (BzCHO) selectivity (96.3%). The synergistic interaction between active sites and Mn_5O_8 , as well as the multivalent structure of Mn_5O_8 [Mn(II), Mn(III), Mn(IV)], contributed to the formation of oxygen vacancies, leading to its high catalytic activity. Pd@Mn₅O₈ microspheres maintained high catalytic activity even after 5 cycles, indicating their stable structure.

Using monodisperse-porous poly(glycerol dimethacrylate) (poly(GDMA)) microspheres as template material, hollow MnO_x (h- MnO_x) microspheres with a size of 1 µm were synthesized. These h- MnO_x microspheres were utilized as cathode material in supercapacitors (SCs). Furthermore, composites (rGO/h- MnO_x) with reduced graphene oxide (rGO) structures were synthesized at different doping ratios (% w/w). The rGO/h- MnO_x composites were tested using cyclic voltammetry (CV) and galvanostatic chargedischarge (GCD) analysis with a two-electrode cell configuration. The GCD measurements resulted in a specific capacitance of 56.8 F g⁻¹.

Keywords: manganese oxide, iridium oxide, palladium, water oxidation, benzyl alcohol oxidation, supercapacitor, reduced graphene oxide

TEŞEKKÜR

Doktora çalışmalarım boyunca, danışmanlığımı üstlenerek engin akademik birikimi ile bana her zaman ve her konuda yol gösteren, gerçek bir bilimsel çalışmanın nasıl olması gerektiğini her daim bıkmadan anlatan değerli hocam Prof. Dr. S. Ali Tuncel'e çok teşekkür ederim.

Değerli yorum ve değerlendirmeleri ile doktora tez izleme komitemde yer alarak gelişimime katkıda bulunan hocalarım Prof. Dr. Şadan Özcan'a, Prof. Dr. Tülay Durusoy'a ve Doç. Dr. Hakan Kayı'ya çok teşekkür ederim.

Tez savunma jürisi üyeleri Prof. Dr. Cengiz Koçum ve Prof. Dr. Yeşim Sağ Açıkel hocalarıma teşekkür ederim.

Elektrokimyasal analiz çalışmalarımı yapmamda bana laboratuvarını kullanma firsatı veren Prof. Dr. M. Kadri Aydınol hocama teşekkür ederim.

Doktora çalışmalarıma başlarken laba adapte olma sürecinde ve sonrasında, yapılan çalışmalarda bana her türlü yardımda bulunan hocam Doç. Dr. Çiğdem Kip'e teşekkür ederim.

Gerçek bir araştırmacının nasıl olması gerektiğini tavır ve duruşuyla bana gösteren, her durumda sorun değil çözüm odaklı olan ve bende her daim ayrı bir yeri olan sevgili hocam Doç. Dr. Özlem Hamaloğlu'na yardımları ve destekleri için çok teşekkür ederim.

Birlikte çalışmaktan her zaman çok mutlu olduğum değerli çalışma arkadaşlarım Arş. Gör. Duygu Yıldırım Hacıefendioğlu'na, Arş. Gör. Burcu Gökçal'a, Öğr. Gör. M. Cihan Demir'e ve Çağıl Süngü Akdoğan'a değerli desteklerinden dolayı çok teşekkür ederim.

Hayatımın her anında, maddi ve manevi destekleriyle bana her türlü destek olan ve haklarını hiçbir zaman ödeyemeyeceğim annem Remziye Babacan'a ve babam İlyas Babacan'a çok teşekkür ederim. Canım kardeşlerim Rumeysa Babacan ve Mustafa Babacan'a desteklerinden ötürü teşekkür ederim.

Bu uzun ve zorlu süreçte sabrı ve desteğiyle her zaman yanımda olan sevgili eşim Mehmet Tosun'a ve canım kızım biricik Elif'ime çok teşekkür ederim.

v

	•
ICIN	
ЮГ	UENILEK
- 3	

ABSTRACT	iii
TEŞEKKÜR	V
İÇİNDEKİLER	vi
ŞEKİLLER DİZİNİ	X
ÇİZELGELER DİZİNİ	xvi
SİMGELER VE KISALTMALAR	xviii
1. GİRİŞ	1
2. GENEL BİLGİLER	6
2.1. Mangan Oksit	6
2.2. Sentez Yöntemleri	9
2.2.1. Termal Bozunma Yöntemi	9
2.2.2. Hidrotermal/Solvotermal Yöntem	10
2.2.3. Sol-Jel Yöntemi	10
2.2.4. Mikrodalga Destekli Isıtma Yöntemi	11
2.2.5. Adsorpsiyon-Oksidasyon Yöntemi	
2.2.6. Yeşil Sentez	
2.2.7. Polimerik Kalıp Destekli Sentez Yöntemi	
2.3. Mangan Oksit Partiküllerinin Uygulama Alanları	17
2.3.1. Su Oksidasyonu	
2.3.2. Benzil Alkol Oksidasyonu	
2.3.3. Süperkapasitörlerde Enerji Depolama Materyali Olarak Kullanımı	23
3. DENEYSEL ÇALIŞMALAR	27
3.1. Monodispers-Gözenekli poli(MAA-co-EDMA) Mikrokürelerin Sentezi	27
3.1.1. Materyal	
3.1.2. poli(GMA) Çıkış Lateksinin Sentezi	

3.1.3. Çok Basamaklı Mikrosüspansiyon Polimerizasyonu Yöntemiyle poli (MAA-
co-EDMA) Mikrokürelerin Sentezi
3.2. Monodispers-Gözenekli Mangan Oksit Mikrokürelerin Sentezi
3.2.1. Materyal
3.2.2. Mangan Oksit Mikrokürelerin Sentezi 30
3.3. Monodispers-Gözenekli Mangan Oksit Mikrokürelerin IrO2 ve Pd Nanopartiküller
ile Dekore Edilmesi
3.3.1. Materyal
3.3.2. Mangan Oksit Mikrokürelerin APTES ile Türevlendirilmesi
3.3.3. APTES ile Türevlendirilmiş Mangan Oksit Mikrokürelerin IrO2 NP ile
Dekore Edilmesi
3.3.4. APTES ile Türevlendirilmiş Mangan Oksit Mikrokürelerin Pd NP'ler ile
Dekore Edilmesi
3.4. h-MnO _x /rGO Kompozitlerin Sentezi
3.4.1. Materyal
3.4.2. poli(GDMA) Çıkış Lateksinin Sentezi
3.4.3. İçi Boş Monodispers-Gözenekli MnOx (h-MnOx) Mikrokürelerin Sentezi 34
3.4.4. İndirgenmiş Grafen Oksit (rGO) Sentezi
3.4.5. h-MnOx/rGO Kompozitlerinin Hazırlanması
3.5. Monodispers-Gözenekli MnOx, h-MnOx Mikrokürelerin ve Dekore
Edilmiş/Kompozit Formlarının Karakterizasyonu
3.6. Katalitik Uygulamalar
3.6.1. Materyal
3.6.2. IrO ₂ NP ile Dekore Edilmiş Monodispers-Gözenekli Mangan Oksit
Mikrokürelerin Su Oksidayonu Çalışmalarında Kullanımı
3.6.3. Pd NP'ler ile Dekore Edilmiş Monodispers-Gözenekli Mangan Oksit
Mikrokürelerin Benzil Alkol Oksidayonu Çalışmalarında Kullanımı 40
3.6.4. Oksidasyon Çalışmaları Tekrar Kullanılabilirlik Testleri
3.7. Süperkapasitör Uygulamaları
3.7.1. Materyal 42
-

3.7.2. h-MnOx Mikrokürelerin ve h-MnOx/rGO Kompozitlerin Elektrokimyasal
Analizleri
4. SONUÇLAR VE TARTIŞMA44
4.1. Monodispers-Gözenekli MnOx Mikrokürelerin Karakterizasyon Çalışmaları 44
4.2. IrO ₂ NP'ler ile Dekore Edilen Monodispers-Gözenekli MnO _x Mikrokürelerin
Karakterizasyon Çalışmaları
4.3. Pd NP'ler ile Dekore Edilen Monodispers-Gözenekli MnOx Mikrokürelerin
Karakterizasyon Çalışmaları66
4.4. Monodispers-Gözenekli h-MnOx Mikrokürelerin ve h-MnOx/rGO Kompozitlerin
Karakterizasyon Çalışmaları77
4.5. Su Oksidasyonu Çalışmalarında Kullanılan IrO2@MnOx Mikrokürelerin Katalitik
Performanslar1
 4.5.1. Destek Materyali Olarak Kullanılacak Mikrokürenin Belirlenmesi
4.5.4. Oksidant, Katalizör ve IrO2 NP Derişiminin Katalitik Performansa Etkisi.88
4.6. Benzil Alkol Oksidasyonu Çalışmalarında Kullanılan Pd@MnOx Mikrokürelerin
Katalitik Performansları
4.6.1. Destek Materyali Olarak Kullanılacak Mikrokürenin Belirlenmesi92
4.6.2. Katalizörün Tekrar Kullanılabilirlik Testleri97
4.6.3. Oksidant, Katalizör ve Pd NP Derişiminin Katalitik Performansa Etkisi 97
4.7. Süperkapasitör Çalışmalarında Kullanılan h-MnOx Mikroküreleri ve h-MnOx/rGO
Kompozitlerin Elektrokimyasal Performansları101

5. YORUM	
6. KAYNAKLAR	
EKLER	
EK 1 - Tezden Türetilmiş Yayınlar	
EK 2 - Tezden Türetilmiş Bildiriler	
EK 3 - Tez Çalışması Orjinallik Raporu	

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil 2.1. Benzil alkol reaksiyonunun şematik gösterimi [147]20
Şekil 3.2. $IrO_2 NP'$ lerin sentezi ve MnO_x ve SiO_2 mikroküreleri üzerine immobilizas yo nu
[176]
Şekil 3.3. Pd NP'lerin MnOx mikroküreleri üzerine immobilizasyonu [178]33
Şekil 3.4. Grafitten rGO sentezi [183]
Şekil 3.5. Üçlü elektrot sistemi
Şekil 3.6. Asimetrik iki elektrotlu SC konfigürasyonu ve kullanılan elektrot, seperatör ve
paslanmaz çelik hücre sistemleri43
Şekil 4.1. (A) Kalıp materyali olarak kullanılan poli(MAA-co-EDMA) mikrokürelerine
ait SEM fotoğrafları. Büyütme oranları: x20000, çoklu partikül görüntüsü x4000 (B)
poli(MAA-co-EDMA) mikrokürelerine ait TGA eğrisi. Isıtma hızı: 10 °C/dk, hava
akış hızı: 100 ml/dk [123]45
Şekil 4.2. Farklı sıcaklıklarda kalsine edilen MnOx mikrokürelerine ait SEM fotoğrafları.
Kalsinasyon sıcaklığı (°C) ve büyütme oranları: (A) 380, x30000, (B) 410, x27000,
(C) 430, x27000, (D) 450, x28000, (E) 470, x27000, (F) 500, x22143, (G) 530
x30000, (H) 560, x27000. İç kısımdaki çoklu partikül görüntüleri için büyütme
oranları: (A) x4000, (B)-(H) x5000. Sentez koşulları KMnO4 derişimi: 20 mg/ml,
poli(MAA-co EDMA) mikroküre derişimi: 4 mg/ml, reaksiyon hacmi: 25 ml, bazik
ortam: pH 8, 350 rpm, 24 saat, asidik ortam: HNO3 derişimi: 2.46% w/w, 350 rpm,
24 saat, kalsinasyon: 4 saat hava ortamı, ısıtma hızı: 1 °C/dk [123]46
Şekil 4.3. Farklı sıcaklıklarda kalsine edilen MnOx mikrokürelerine ait tekli SEM
fotoğrafları. Kalsinasyon sıcaklığı (°C) ve büyütme oranları: (A) 380, x52000, (B)
410, x50000, (C) 430, x47000, (D) 450, x50000, (E) 470, x55000, (F) 500, x44688,
(G) 530, x55000, (H) 560, x55000 [123]
Şekil 4.4. Farklı sıcaklıklarda kalsine edilen kırılmış formda MnOx mikrokürelerine ait iç
yapılarını gösteren SEM fotoğrafları. Kalsinasyon sıcaklığı (°C) ve büyütme
oranları: (A) 380, x50000, (B) 410, x50000, (C) 430, x50000, (D) 450, x50000, (E)
470, x55000, (F) 500, x50000, (G) 530, 55000, (H) 560, x70000 [123]
Şekil 4.5. Farklı sıcaklıklarda kalsine edilerek elde edilen MnOx mikrokürelerine ait
gözenek boyut dağılımı grafiği [123]50

- Şekil 4.7. Farklı sıcaklıklarda kalsine edilerek elde edilen MnO_x mikrokürelerine ait XRD desenleri. Kalsinasyon sıcaklığı (°C): (A) 410, (B) 450, (C) 500, (D) 560 [123]. .52

- Şekil 4.11. 410 °C'de kalsinasyon sıcaklığı ile üretilen MnO_x mikroküreleri ile doldurulmuş bir mikrokolon için kolon geri basıncının mobil faz akış hızı ile değişimi. Mobil faz: pH 7.0, 50 mM fosfat tamponu [123]......57

Şekil 4.12. (A) Mn₅O₈, (B) MnO₂ ve (C) Mn₂O₃ mikrokürelerine ait SEM fotoğrafları. mikrokürelerine ait SEM fotoğrafları. Büyütme oranları: (I) x2500, (II) x29000, (III) x40000. Büyütme oranları: (I) x2500, (II) x30000, (III) x40000 [176]......58

Şekil 4.16. (A) $IrO_2@Mn_5O_8$, (B) $IrO_2@SiO_2$, (C) $IrO_2@MnO_2$ ve (D) $IrO_2@Mn_2O_3$
mikrokürelerine ait TEM-EDX haritalama fotoğrafları [176]62
Şekil 4.17. (A) $IrO_2@Mn_5O_8$, (B) $IrO_2@MnO_2$ ve (C) $IrO_2@Mn_2O_3$ mikrokürelerine ait
XRD desenleri [176]63
Şekil 4.19. (A) Mn ₅ O ₈ , (B) APTES@Mn ₅ O ₈ ve (C) IrO ₂ @Mn ₅ O ₈ mikrokürelerine ait
XPS spektrumları [176]64
Şekil 4.21. Pd@Mn5O8 mikrokürelerine ait SEM fotoğrafları. Büyütme oranları: (A)
x2500, (B) x25000, (C) x45000, (D) x100000. Pd@Mn5O8 mikrokürelerine ait
TEM-EDX haritalama fotoğrafları. (E) C, Pd, Mn ve O atomlarının mikroküre
yüzeyinde birarada bulunma durumları, (F) sadece Pd, (G) sadece Mn ve (H) sadece
O ataomunun mikroküre yüzeyinde bulunma durumu [178]67
Şekil 4.22. Pd NP'lerine ait TEM fotoğrafları. Ölçek: (A) 50 nm, (B) 20 nm. (C) Pd
NP'lerin zeta potansiyelinin pH ile değişimi [178]68
Şekil 4.23. Pd@Mn5O8, Pd@MnO2, Pd@SiO2 ve Pd@TiO2 mikrokürelerine ait gözenek
boyut dağılım eğrileri [178]69
Şekil 4.24. (A) $Pd@Mn_5O_8$, (B) $Pd@MnO_2$, (C) $Pd@TiO_2$ ve (D) $Pd@SiO_2$
mikrokürelerine ait N_2 fizisorpsiyon izotermleri [178]
Şekil 4.25. (A) Pd@Mn5O8, (B) Pd@MnO2 ve (C) kullanım sonrası Pd@Mn5O8
mikrokürelerine ait XRD desenleri [178]71
Şekil 4.26. (A) Mn5O8, (B) APTES@Mn5O8 ve (C) Pd@Mn5O8 mikrokürelerine ait
FTIR-ATR spektrumları [178]72
Şekil 4.27. (A) MnO ₂ , (B) Mn ₅ O ₈ , (C) APTES@Mn ₅ O ₈ , (D) Pd@Mn ₅ O ₈ mikrokürelerine
ait genel XPS sektrumları ve (E) Pd3d taraması için Pd@Mn5O8 mikrokürelerinin
dönüştürülmüş çekirdek seviye spektrumu [178]73
Şekil 4.28. (A) APTES@Mn5O8, (B) Pd@Mn5O8 mikrokürelerine ait N1s taraması için
çekirdek seviye spektrumu [178]74
Şekil 4.30. Pd@Mn5O8 mikrokürelerine ait TGA eğrisi. Isıtma hızı: 10 °C/dk [178]75
Şekil 4.31. (A) Mn ₅ O ₈ ve (B) Pd@Mn ₅ O ₈ mikrokürelerine ait He-TPD eğrileri [178]. 76
Şekil 4.32. Monodispers-gözenekli h-MnOx mikrokürelerine ait SEM fotoğrafları.
Büyütme oranları: (A) x10000, (B) x70000, (C) x13000077
Şekil 4.33. (A) GO, (B) rGO ve (C) h-MnO _x /rGO kompzitine ait FTIR-ATR spektrumları.
78

- Şekil 4.40. IrO2@Mn5O8, IrO2@SiO2, IrO2@MnO2, IrO2@Mn2O3 mikroküreler in katalitik performansları. Koşullar: Katalizör derişimi: 4 mg/mL, NaIO4 derişimi: 200 mM, DDI su hacmi: 5 mL, Karıştırma hızı: 400 rpm, Oda sıcaklığı (22 °C) [176].

Şekil 4.43. IrO₂@Mn₅O₈ katalizörü varlığında (A) NaIO₄ derişiminin, (B) katalizör derişiminin ve (C) Ir yükleme yüzdesinin su oksidasyonunda O₂ oluşumuna etkisi. Koşullar: katalizör derişimi: 4 mg/mL, NaIO₄ derişimi: 200 mM, IrO₂ NP

- Şekil 4.44. IrO₂@Mn₅O₈ katalizörü varlığında (A) CAN derişiminin, (B) katalizör derişiminin ve (C) Ir yükleme yüzdesinin su oksidasyonunda O₂ oluşumuna etkisi. Koşullar: katalizör derişimi: 4 mg/mL, CAN derişimi: 400 mM, Ir yüklemesi: %2.5 (w/w), DDI su hacmi: 5 mL, karıştırma hızı: 400 rpm, oda sıcaklığı (22 °C) [176].
- Şekil 4.45. Oksidant olarak CAN kullanıldığında 5. kullanım sonrası IrO₂@Mn₅O₈ mikrokürelerine ait genel XPS spektrumu [176]......91
- Şekil 4.46. BzOH oksidasyonunda Pd@MnOx, Pd@SiO2 ve Pd@TiO2 mikroküreleri ile elde edilen BzCHO seçiciliği, oluşum verimi ve BzOH dönüşümü. Koşullar: BzOH derişimi: 100 mM, TBHP derişimi: 150 mM, katalizör derişimi: 8 mg/mL, hacim: 10 mL, sıcaklık: 80 °C, zaman: 4 saat, karıştırma hızı: 400 rpm [178].92

- Şekil 4.49. BzOH oksidasyonunda Pd@MnO_x mikroküreleri ile elde edilen sinerjistik katalitik aktivite için önerilen mekanizma [178]......96

- Şekil 4.52. Pd@Mn₅O₈ mikroküreler varlığında, oksidant türünün BzOH dönüşümü ve BzCHO oluşum verimi üzerindeki etkisi [178]......100

Şekil 4.53. MnO_x bazlı partiküllerin 100 mV/s tarama hızında elde edilen CV eğrileri. 101

ÇİZELGELER DİZİNİ

Çizelge 2.1. Tünel ve tabakalı mangan oksitlerin sınıflandırılması ve kristalografik
verileri
Çizelge 2.2. Süperkapasitörler, bataryalar ve geleneksel kapasitörlere ait karakteristik
özellik ler
Çizelge 3.1. Su oksidasyonu deney koşulları, deney parametreleri ve çalışma aralığı39
Çizelge 3.2. BzOH oksidasyonu deney koşulları, deney parametreleri ve çalışma aralığı.
Çizelge 4.1. Farklı kalsinasyon sıcaklıklarında elde edilen partikül boyut özellikleri46
Çizelge 4.2. Farklı sıcaklıklarda kalsine edilen MnOx mikrokürelerinin EDX analiz
sonuçları48
Çizelge 4.3. poli (MAA-co-EDMA) mikroküreleri üzerine MnOx adsorpsiyonu ve
kalsinasyon sonrsı MnO _x mikrokürelerin yapısındaki toplam karbonize yapı ve
MnO _x bileşimine ait gravimetrik veriler48
Çizelge 4.4. Farklı monomer/tohum lateks oranlarına göre sentezlenen poli (MAA-co-
EDMA) mikrokürelerinin boyut ve gözeneklilik özellikleri
Cizelge 4.5. Farklı ortalama boyut değerlerine sahip poli (MAA-co-EDMA)
mikroküreleri kullanılarak sentezlenen MnO _x mikokürelerinin boyut ve gözeneklilik
özellikleri
Cizelge 4.6. Düz ve IrO ₂ NP'ler ile dekore edilmis formdaki MnO _x mikokürelerinin boyut
ve gözeneklilik özellikleri
Cizelge 4.7 MnO _x bazlı ve IrO ₂ @SiO ₂ mikrokürelerin XPS spektrumlarından elde edilen
vijzevdeki atomik bilesen vijzdeleri
Cizelge 4.8 Pd NP'ler ile dekore edilmis metal oksit mikokürelerin boyut ve gözeneklilik
özellikleri
Cizelge 4.9 Mn Ω_2 Mn Ω_2 Mn Ω_2 APTES@Mn Ω_2 ve Pd@Mn Ω_2 mikrokürelerinin XPS
snektrumlarından elde edilen yüzeydeki atomik bilesen yüzdeleri
Cizalga 4 10. IrOa@MpO. va IrOa@SiOa mikroküralarina ait TON va TOE dačerlari. 85
ζ_{12} lige 4.10. $HO_2 \otimes HO_3 \otimes HO_2 \otimes H$
ζ zeige 4.11. IrO ₂ @ MIn ₅ O ₈ , IrO ₂ @ MInO ₂ ve IrO ₂ @ MIn ₂ O ₃ mikrokureleri için O _L , O _V ve
Cincles 4.12 D4 ND invest 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11
Uzeige 4.12. Pd NP immobilize edilmiş monodispers-gozenekli metal oksit
mikroküreleri ile elde edilen TON ve TOF değerleri

/In5O8mikroküreleri ile elde edile	Çizelge 4.13. Farklı oksidasyon koşulları altında
	TON ve TOF değerleri
i102	Çizelge 4.14. MnO _x bazlı partiküllerine ait C_P o

SİMGELER VE KISALTMALAR

Simgeler

L	Litre
μL	Mikrolitre
Å	Angstrom (bağ uzunluğu)
μm	Mikrometre
rpm	Dakikadaki devir sayısı (revolutions per minute) (rev.min ⁻¹)
mL	Mililitre
mg	Miligram
mM	Milimolar
μΜ	Mikromolar
Fg ⁻¹	Farad/gram
nm	Nanometre
mHz	Milihertz
С	Kapasitans
D	Elektrotlar arası mesafe
$\boldsymbol{\epsilon}_0, \boldsymbol{\epsilon}_r$	Dielektrik sabiti
E	Enerji yoğunluğu
Р	Güç yoğunluğu
W	Watt
V	Volt
D _P	Ortalama boyut değeri
Ni	Di (µm) boyut değerine sahip partiküllerin sayısı
NT	Toplam partikül sayısı
CV	Boy dağılım varyasyon katsayısı

Kısaltmalar

ACN	Asetonitril
EGDMA	Etilen glikol dimetakrilat
GMA	Glisidil metakrilat
AIBN	Azobisizobütironitril
PVP K-30	Poli(vinilpirolidon) K-30
PVA	Poli(vinilalkol)
Poli(GMA)	Poli(glisidil metakrilat)
Poli(GDMA)	Poli(gliserol dimetakrilat)
SDS	Sodyum dodesil sülfat
EB	Etil benzen
MAA	Metakrilik asit
BPO	Benzoil peroksit
MAA-co-EDMA	Metakrilik asit-ko-etilen dimetakrilat
THF	Tetrahidro furan
DDI	Deiyonize su
TBAI	Tetrabütil amonyum iyodür
APTES	Aminopropil trietoksi silan
EtOH	Etanol
HNO ₃	Nitrik asit
NH4OH	Amonyum hidroksit
H_2SO_4	Sülfirik asit
N ₂ H ₄ .xH ₂ O	Hidrazin hidrat
TBHP	Tersiyer bütil hidrojen peroksit
CAN	Seryum amonyum nitrat
NaIO ₄	Sodyum periyodat
	VIV

NaBH4	Sodyum bor hidrür
Mn	Mangan
KMnO ₄	Potasyum permanganat
PS	Polistiren
TiO ₂	Titanyum dioksit
SiO ₂	Silisyum dioksit
MnO _x	Mangan oksit
Pd NPs	Paladyum nanopartiküller
IrO ₂	İridyum oksit nanopartiküller
DEGDME	Dietilen glikol dimetil eter
TEA	Trietilen amin
GO	Grafen oksit
rGO	İndirgenmiş grafen oksit
PSII	Foto sistem II
BzOH	Benzil alkol
BzCHO	Benzaldehit
SC	Süperkapasitör
TON	Çevrim sayısı
TOF	Çevrim frekansı
CV	Döngüsel voltametri
GCD	Galvonastatik şarj-deşarj
GC-MS	Gaz kromatografisi-Kütle spektrometresi
HPLC	Yüksek performanslı sıvı kromatografisi
SEM	Taramalı elektron mikroskobu
BET	Brunauer-Emmettt-Teller
SSA	Özgül yüzey alanı (m²/g) xx

TEM	Geçirimli electron mikroskobu		
XRD	X-ışınları difraktometresi		
XPS	X ışını fotoelektron spektroskopisi		
EDX	Enerji yayılımlı X-ışını analizi		
FTIR-ATR	Fourier Dönüşümlü Kızılötesi Spektrometresi-ATR		
TGA	Termogravimetrik analiz		
He-TPD	Helyum sıcaklık programlı desorpsiyon		
ICP-MS	İndüklenmiş plasma kütle spektrometresi		
RIR	Referans Yoğunluk Oranı		

1. GİRİŞ

Fosil yakıtların yaygın kullanımı ve bununla birlikte meydana gelen iklim değişiklik leri en başta çevreyi ve küresel ekonomiyi derinden etkilemiştir [1]. Mevcut enerjinin rasyonel kullanımı ve yeni enerji teknolojilerinin geliştirilmesi her zaman bilim insanlarının araştırma odağı olmuştur [2]. Bunun en güzel örneği ise Fujishima ve Honda'nın 1972 yılında suyu H₂ ve O₂'ye ayrıştırmak için TiO₂'yi fotokatalizör olarak kullanımalarıdır. Böylelikle suyun yakıt olarak kullanılabileceği kanıtlanmış ve sonrasında yeni sistemler geliştirmek için yapılan araştırma ve denemeler büyük bir ilgiyle artmıştır [3].

İklim değişiklikleriyle mücadelede temiz, sürdürülebilir ve yenilenebilir bir enerji kaynağına sahip olma arayışında, güneş enerjisi kullanılarak suyun ayrıştırılması en heyecan verici ve çevresel olarak en kabul edilebilir seçeneklerden biri olarak görülmektedir [4]. Doğal fotosenteze benzeyen suyun ayrışması, suyun moleküler oksijene (O₂) oksidasyonunu içerir ve yakıt oluşumu için gerekli olan protonları ve elektronları üretir. Su oksidasyonu, iki su molekülü arasındaki bağların yeniden düzenlenmesini, buna bağlı olarak da çoklu elektron transferini gerektirmektedir. Oldukça yüksek enerji gerektiren bu reaksiyon, pratik bir su ayrışma şemasının darboğazı olarak kabul edilmektedir ve dünya çapında yoğun çabaların da odak noktasıdır [4, 5]. Bu nedenle, etkili bir katalizörün, daha hızlı oksijen üretimi için kinetik bariyeri aşmak amacıyla reaksiyona dahil olan çeşitli ara maddeleri stabilize etmesi gerekmektedir. Suyun moleküler oksijene oksidasyonu için verimli bir katalizörün geliştirilmesi, yapay bir fotosentetik aparat aracılığıyla moleküler hidrojen üretimi için oldukça önemlidir. Fotosistem II'de bulunan fotosentetik oksijen gelişen kompleksten ilham alınarak, çeşitli heterojen ve homojen katalizörler rapor edilmiştir [6].

Farklı katalitik uygulamalarda olduğu gibi, su oksidasyonunda kullanılan homojen katalizörlerin de kısa süreli kullanılabilirlik ve zayıf stabilite gibi dezavantajları vardır ve bu da pratik uygulamalarda kullanılmaları önündeki en büyük engeldir [7]. Heterojen su oksidasyon katalizörlerinin tasarımı, yüksek katalitik aktivite ve stabiliteye sahip tekrar kullanılabilir katalizörler elde etmede büyük ilgi görmüştür. Soy metal oksitler (RuO₂, IrO₂, PtO₂, Co₃O₄, Rh₂O₃) su oksidasyonu için oldukça aktif heterojen katalizörler olarak tanımlanmışlardır [8, 9]. Ancak iridyum oksit (IrO₂) bazlı su oksidasyon katalizörleri

benzer deneysel koşullar altında olağanüstü çevrim sayısı (TON) ve çevrim frekansı (TOF) değerlerine ulaşmışlardır [10]. Guan ve ark. kimyasal buhar biriktirme (CVD) yöntemiyle subnanometrik boyuttaki IrO₂'leri çok duvarlı karbon nanotüpler (MWCNTs) üzerinde dekore etmişlerdir ve kimyasal ve elektrokimyasal su oksidasyon katalizörü olarak seryum amonyum nitrat (CAN) oksidant varlığında kullanmışlardır [11]. Cheng ve ark. ise yüksek yüzey alanına sahip titanyum ağ destekli TiO₂ nanoçubuklar sentezleyerek üzerine IrO_x nanopartiküller biriktirmişlerdir ve elde ettikleri katalizör asidik ortamda uzun süre kararlı kalarak yüksek oksijen oluşum reaksiyonu göstermiştir [12]. Zhao ve ark. α -Fe₂O₃ destek malzemesi üzerine sabitlenen iki Ir atomundan oluşan (Ir-O-Ir) iki çekirdekli heterojen katalizörler geliştirmişlerdir [13].

Yenilenebilir enerjilere duyulan ihtiyaçla birlikte, bu nano malzemeler, enerji depolama ve/veya dönüştürme için kullanılabilecek yeni sistemler geliştirmede kapsamlı araştırmalara tabi tutulmuştur. Bunlar arasında, TiO₂, MnO₂, V₂O₅ vb. dahil geçiş metali oksitleri, geniş yüzey alanları sunan, ayarlanabilir özelliklere sahip kararlı ve sağlam malzemelerdir.

Çeşitli geçiş metal oksitleri arasında mangan oksitler (MnO_x), düşük maliyet, yüksek katalitik aktivite, düşük toksisite, yüksek spesifik kapasitans, kimyasal kararlılık ve çoklu morfolojiler gibi benzersiz özelliklere sahiptirler [14]. Bu özellikleri sayesinde MnO_x 'ler biyosensör çalışmalarında, katalizde, süper kapasitörler ve Li-iyon bataryalarda enerji depolama malzemesi olarak yaygın biçimde kullanılmaktadırlar [15-17].

Heterojen su oksidasyon katalizörleri arasında son yıllarda yapılan çalışma lara bakıldığında mangan oksitler, daha çevre dostu olduklarından ve doğada bol bulunup görece kolay sentezlenebildiklerinden dolayı oldukça tercih edilmektedirler [18-20]. Elmacı ve ark. oksijen oluşum reaksiyonlarında (OER) elektrokatalizör olarak kullanmak üzere, 2 boyutlu (2D) mezo gözenekli grafitik karbon nitrit üzerinde büyütülen tek boyutlu (1D) MnO₂ nanotellerin (MnO₂@mpg-C₃N₄) tasarımı raporlanmıştır [21]. Ge ve ark. su oksidasyon reaksiyonunu hızlandırmak için Cu(OH)₂ nanotellerden oluşan bir seri üzerine Mn₃O₄ naopartiküllerinin dekore edilmesiyle oluşan bir heteroyapı sentezlemişlerdir [22]. Farklı kristalin yapılara ve oksidasyon durumlarına sahip MnO_x'ler (α -MnO₂, γ -MnO₂, δ -MnO₂ ve Mn₂O₃), pikolinik asit, etilendiamin ve piridin gibi organik moleküllerle muamele edilerek, CAN oksidan ajanı varlığında kimyasal su oksidasyon reaksiyonlarında kullanılmıştır [23].

Oksidasyon reaksiyonları organik sentezlerde ve endüstriyel proseslerde de kilit reaksiyonlar olarak kabul edilirler [24]. Alkollerin daha değerli olan aldehit ve karboksilik asitlere oksidasyonu endüstrisindeki seçici kimya en önemli dönüşümlerdendir [25]. Benzil alkolün (BzOH) ılımlı koşullar altında benzaldehite (BzCHO) seçici oksidasyonu, organik kimyada istenilen bir reaksiyondur [26]. BzCHO bir yapı tası olarak, ilaç, parfüm, boya, kozmetik, zirai kimya endüstrisi ve diğer katma değerli kimyasalların üretimi için yaygın olarak kullanıldığından modern kimyanın en değerli aromatik aldehitlerindendir [27, 28].

BzOH'm BzCHO'ya oksidasyonunda çok sayıda katalizör arasında, Ru/HAP, Au/Al₂O₃, Pd/HAP, AuPd ve AuCu gibi soy metal nanopartiküller kapsamlı bir şekilde incelenmiştir. Ancak soy metal nanopartiküllerin yüksek yüzey enerjisi, kalsinasyon ve katalitik reaksiyonlar sırasında kolay aglomerasyona ve sinterleşmeye yol açarak aktivite ve seçicilikte çarpıcı bir düşüşe neden olur. Bu dezavantajdan kaçınmak için, metal nanopartikülleri çeşitli katı destekler üzerine yerleştirerek veya çeşitli katı kabuklara gömerek önemli çalışmalar raporlanmıştır [29]. Son yıllarda, yüksek yüzey alanına sahip SiO₂, TiO₂, CeO₂, grafen, karbon benzeri yapılar farklı metal NP'ler için destek malzemesi olarak kullanılmıştır [30-34]. Böylelikle, destek üzerinde birçok aktif metal bölgesinin oluşması ve metal ile destek arasındaki etkileşim ile etkili heterojen katalizörler elde edilmiştir [35]. Sun ve ark. Au yükleme miktarı ağırlıkça %0.94 ve Pd yükleme miktarları ağırlıkça %0.017 ile %0.13 arasında değişen bimetalik Au@Pd/TiO₂ katalizörlerini iki aşamalı bir fotokatalitik biriktirme yöntemi ile sentezleyerek BzOH'ın solventsiz aerobik oksidayonunda kullanımışlardır [36].

Hem farklı destek malzemeleri üzerine immobilize edilmiş MnO_x nanoyapıları hem de destek malzemesi olarak kullanılan MnO_x 'ler yüksek katalitik aktivite ve seçicilik, düşük maliyet, toksik olmama gibi üstün özelliklerinden dolayı BzOH'ın BzCHO'ya oksidasyonunda H₂O₂, tersiyer bütil hidroperoksit (TBHP) ve moleküler oksijen (O₂) gibi farklı oksidanlar varlığında kullanılmaktadırlar [14, 37-44].

Mevcut enerji kaynaklarının etkili bir biçimde kullanılmasının yanı sıra enerjiyi güvenli bir biçimde depolayabilmek de son yıllarda duyulan en büyük ihtiyaçlardandır. Lityum iyon (Li-ion) bataryalar ve süperkapasitörler elektrokimyasal enerjinin depolanmasında yüksek kapasitans değerleri sağlamaktadırlar [45]. Süper kapasitörler (SC), yüksek güç yoğunlukları, hızlı şarj/deşarj kapasiteleri, döngüsel kararlılığa sahip olmaları ve yüksek enerji verimlilikleri sayesinde piller ve geleneksel kapasitörler arasındaki boşluğu doldurarak geniş bir uygulama alanı (kesintisiz güç kaynakları (UPS'ler), hafif raylı ulaşım için güç sistemleri, askeri fırlatma sistemleri ve elektrikli araçlar gibi) sunmaktadırlar [46, 47].

SC uygulamaları için rutenyum oksit (RuO_x), demir oksit (FeO_x), nikel oksit (NiO_x), kobalt oksit (CoO_x) gibi çok çeşitli geçiş metal oksitleri incelenmiştir. Ancak diğer geçiş metal oksitlerine kıyasla MnO_x türleri arasında mangan dioksit (MnO₂), düşük maliyeti, düşük toksisitesi, yüksek teorik kapasitansı (~1370 F/g), çok sayıda değerlik durumlarına sahip olması ve bolluğu nedeniyle en iyi elektrot malzemelerinden biri olarak kabul edilmektedir [46, 47]. Bununla birlikte, MnO₂'nin zayıf elektriksel iletkenliği, etkili bir elektrot malzemesi olarak kullanımını engellemektedir. İletken bir destek olarak kullanılan grafen, MnO₂ bazlı elektrot malzemelerinin elektriksel iletkenliğini

Zhang ve ark. iletken üç boyutlu (3D), yüksek yüzey alanına sahip, gözenekli yapıdaki grafen ile üzerine tutturulan α-MnO₂ nanoçubukları arasında meydana gelen sinerjistik etkileşimin, elektrokimyasal performansı arttırdığını raporlamışlardır [48]. Qiu ve ark. ise sonokimyasal yöntemle, grafen oksit (GO) üzerinde in-situ (yerinde) olarak büyüttük leri MnO₂ petal (taç yaprağı şeklindeki) nano tabakalarını 220 °C'de hava atmosferi altında tavlayarak GO/MnO₂ kompozitini elde etmişlerdir. Elektrot malzemesi olarak kullandıkları bu kompozit ile yalın haldeki MnO₂ petal nano tabakalarını karşılaştırdıklarında elektrokimyasal performansı arttırdığını gözlemlemişlerdir [49].

Bu tez çalışması kapsamında, monodispers-gözenekli 3-5 mikron (μ m) boyut aralığında mangan oksit (MnO_x) mikroküreleri çok basamaklı kalıp destekli indirgeme yöntemiyle ilk kez sentezlenmiştir. Kalıp materyali olarak monodispers-gözenekli formda, 5-5.3 μ m boyut aralığında polimetakrilat (poli(MAA-co-EDMA)) mikroküreleri kullanılmıştır. MnO_x mikrokürelerinin gözeneklilik özellikleri ve kristalin yapıdaki faz değişimleri kalsinasyon sıcaklığı ayarlanarak etkili bir şekilde düzenlenmiştir. Geliştirilen bu protokol yardımıyla sentezlenen Mn₅O₈ faz yapısına sahip mikroküreler amin gruplarıyla türevlendirilmiş ve üzerlerine iridyum oksit nanopartiküllerinin (IrO₂ NP) immobolizasyonu sağlanmıştır. Elde edilen IrO₂@Mn₅O₈ mikroküreleri sodyum periyodat (NaIO4) ve seryum amaonyum nitrat (CAN) oksidantları varlığında suyun kimyasal oksidayonu çalışmalarında heterojen katalizörler olarak etkili bir şekilde kullanılmıştır.

Ağırlıklı olarak Mn₅O₈ ve MnO₂ faz yapılarını içeren MnO_x mikroküreleri benzer şekilde amin grupları ile türevlendirildikten sonra paladyum nanopartikülleri (Pd NPs) ile dekore edilerek, atmosferik basınç altında BzOH'ın BzCHO'ya seçici oksidasyonunda katalizör olarak kullanılmıştır. MnO_x bazlı katalizörlerin katalitik performansları, SiO₂ ve TiO₂ mikroküreleri referans alınarak karşılaştırmalı olarak incelenmiştir.

Süper kapasitör uygulamalarında kullanılmak üzere farklı boyutlarda içi boş MnO_x bazlı partiküllerin sentezi için ise kalıp materyali olarak monodispers poli(gliserol dimetakrilat) (poli(GDMA)) partikülleri kullanılmıştır. İçi boş yapıdaki MnO_x'ler (h-MnO_x), elektriksel iletkenliği arttırmak amacıyla indirgenmiş grafen oksit (rGO) ile farklı katkılama oranlarında kompozit (rGO/h-MnO_x) olarak hazırlanmışlardır. rGO/h-MnO_x kompozitlerinin SC'lerde elektrot malzemesi olarak kullanılabilirliklerini test etmek amacıyla, döngüsel voltametri (CV) ve şarj-deşarj (GCD) ölçümleri 2 elektrotlu hücre konfigürasyonu hazırlanarak karakterize edilmiştir.

2. GENEL BİLGİLER

2.1. Mangan Oksit

Dünyada en çok bulunan 10. element olan mangan (Mn), kendine özgü elektron konfigürsayonu sayesinde ([Ar]3d⁵4s², eşleştirilmemiş 5 elektrona sahip bir geçiş metalidir) -2'den +7'ye kadar çoklu değerlik durumlarına sahiptir. Bu durum periyodik tablodaki diğer d blok elementleriyle karşılaştırıldığında Mn'nin zengin redoks kimyası sahip sayesinde yüksek oksitleme potansiveline türler (30'dan fazla farklı oksit/hidroksit/oksohidroksit Mn formlar1) oluşturma yeteneğini ortaya koymaktadır [50]. Bu sebeple de mangan oksit mineralleri binlerce yıldır eski uygarlıklar tarafından pigment olarak ve camı berraklaştırmak için kullanılmıştır [51]. 19. yüzyıldan beridir de yoğun olarak çelik, alaşım ve cam üretiminde kullanılan Mn, ayrıca su arıtma ajanı, kükürt giderici, hayvan yemlerinde katkı maddesi olarak da kullanılmaktadır [50].

Özellikle son yıllarda geçiş metali oksitleri, gözeneklilik özellikleri bakımından çok dikkat çekici hale gelmiştir. Tünel ve katmanlı kristal yapılara sahip mangan oksitler ise, ultramikro gözenekten mezogözeneğe kadar geniş bir gözenekli malzeme ailesi oluşturabilmektedir [52]. Farklı morfolojilerin ve krisatlin fazların, nanoyapıların fizik sel ve kimyasal aktiviteleri üzerinde çok önemli olduğu bilinmektedir. Devaraj ve ark. indirgeme reaksiyonu (stokiyometrik olarak) ile ve hidrotermal yöntemle sentezledikler i nano α -, β -, γ - ve δ -MnO₂'lerin süperkapasitörlerdeki 0.1 M Na₂SO₄ çözeltisi içerisinde elektrokimyasal aktivitelerini incelediklerinde $\alpha \cong \delta > \gamma > \lambda > \beta$ sırasına göre spesifik kapasitans değerinin (297 F g⁻¹'den 9 F g⁻¹'e) düştüğünü gözlemlemişlerdir [53].

Mangan oksit yapılarındaki oksijen boşluklarının varlığı, redoks reaksiyonlarında aktif bölgeler oluşturmaktadır. Nano ölçekteki boyutlara inildiğinde ise özellikler esas olarak iki yönden etkilenmektedir:

- yapısal özelliklerde bir değişiklik (kafes simetrisi ve hücre parametreleri) ve
- düşük koordineli atomların varlığı (köşe ve kenarlardaki MnO₆ oktahedral yapı paylaşımı veya oksijen boşlukları).

Mangan, oksijenin difüzyonu ile kontrol edilen oksidasyon işlemleri sırasında bir formdan diğerine kademeli olarak dönüştürülebilen çok sayıda kararlı stokiyometrik oksit (MnO, Mn₂O₃, Mn₃O₄, MnO₂ ve yarı kararlı Mn₅O₈) oluşturma yeteneğine sahiptir. Bu

çoklu morfolojiler tünel (1D) yapılı α , β , γ , tabaka (2D) yapılı δ ve spinel (3D) yapılı λ gibi farklı kristalografik özelliklere sahiptirler [53].

Mangan oksit serileri arasında MnO (manganozit), hem katyonların hem de anyonların oktahedral koordinasyonda olduğu yüzey merkezli kübik düzenlemeye (Fm3m, a = 4.442 Å) sahip kaya tuzu yapısındadır.

Mn₂O₃, iki yapısal formda bulumaktdır: biksibit olarak α -Mn₂O₃ ve doğada termal olarak daha az kararlı yapıdaki γ -Mn₂O₃. α -Mn₂O₃, gövde merkezli kübik biksibit fazı (*Ia3*, a = 9.904 Å) sergilerken, γ -Mn₂O₃, oksit iyonlarının kübik yakın pakette olduğu bir spinel yapı benimsemektedir [50].

Mn₃O₄ (hosmanit), mangan oksitlerin +2.66 değeri ile en yüksek ortalama oksidasyon durumuna sahip en kararlı fazıdır ve siyah bir mineral olarak bulunur. Hosmanit, Mn²⁺ iyonlarının tetrahedral bölgeleri ve Mn³⁺ iyonlarının oktahedral bölgeleri işgal ettiği bozuk bir spinel yapıya sahiptir [54] ve bu yapısı sayesinde kataliz, iyon değişimi, moleküler adsorpsiyon ve su arıtma gibi uygulamalarda son yıllarda büyük ilgi çekmiştir [55, 56].

Genel olarak polimorfik mangan dioksit (MnO₂), kristalin ve amorf fazlar içermektedir. Kristal fazlı MnO₂ malzemeleri, çeşitli tünel ve katmanlı yapıların oluşumuna yol açan açılar veya kenarlar tarafından paylaşılan [MnO₆] oktahedral birimlerinden oluşmaktadır. Doğada, altı ana kristal MnO₂ türü (α -MnO₂, β MnO₂, γ -MnO₂, ϵ -MnO₂, δ -MnO₂ ve λ -MnO₂) sırasıyla 1D tünel yapıları, 2D katman yapıları ve 3D ağ yapıları olmak üzere üç kategoriye ayrılabilir [57].

Yarı kararlı Mn₅O₈ ilk olarak Klingsberg ve ark. tarafından fark edilmiştir [58]. Kristal yapı olarak ise monoklinik fazda, Mn₂²⁺Mn₃⁴⁺O⁸ şeklinde hem +2 hem de +4 değerlik li Mn içerdiği Oswald ve ark. tarafından tanımlanmıştır [59]. Mn₅O₈ muhtemelen katmanlı bir yapıya sahip olduğu bilinen tek ikili Mn oksittir. Manganit mineralinin (γ-MnOOH) ayrışması sırasında pirolusit ile birlikte oluşabildiği düşünülmektedir. Mn₅O₈, MnO₂ ile Mn₂O₃ arasında bir ara faz olarak 300 °C veya üzerindeki sıcaklıklarda oluşmaktadır [60]. Bu nedenle, yapı-özellik ilişkisi açısından Mn₅O₈, diğer karma değerlikli Mn oksitlerde ve/veya katmanlı malzemelerde yaygın olmayan bazı ayırt edici özelliklere sahiptir ve çeşitli uygulamalar için benzersiz fizikokimyasal özellikler sergilemektedir [61]. Çizelge 2.1'de tünel ve tabakalı yapıdaki managanez oksitlerin sınıflandırılması yapılmış ve kristallografik özellikleri verilmiştir.

Sistem	Kristal yapı	Uzay grubu	Latis parametresi
manganozit (MnO)	kübik	Fm3m	a=4.442 Å
biksibit (a-Mn ₂ O ₃)	kübik	Ia3	a=9.904 Å
hosmanit (Mn ₃ O ₄)	tetragonal	I4 ₁ /amd	a=b=5.762 Å, c=9.470 Å
hollandit (a-MnO ₂)	tetragonal	I4/m	a=9.750 Å, c=2.861 Å
pirolusit (β-MnO ₂)	tetragonal	P4_2/mm	a=4.399 Å, c=2.874 Å
todorokit [(Na,Ca,K,Ba,Sr) _{1-x} (Mn,Mg,	monoklinik	P2/m	a=9.76 Å, b=2.84 Å, c=9.56 Å
Al) ₆ O ₁₂ .3-4H ₂ O]			β=94.16°
romaneçit [(Ba,H ₂ O) ₂ (Mn ⁴⁺ ,Mn ³⁺) ₅ O ₁₀]	monoklinik	C2/m	a=13.93 Å, b=2.85 Å, c=9.68 Å
			β=92.39°
kalkofanit (ZnMn3O7.3H2O)	triklinik	Р1	a=14.22 Å, b=2.853 Å, c=24.28 Å
			α=90°, β=94.16°, γ=120°
lithioforit [(Al,Li)MnO ₂ (OH) ₂]	trigonal	R3m	a=2.9247 Å, c=28.169 Å
vernadit (Mn,Fe,Ca,Na)(O,OH) ₂ .nH ₂ O	hekzagonal	n.d.	a=2.84-2.86 Å, c=4.7 Å

Çizelge 2.1. Tünel ve tabakalı mangan oksitlerin sınıflandırılması ve kristalografik verileri [50].

2.2. Sentez Yöntemleri

Mikro ve mezo gözenekli mangan oksitler, farklı boyutlarda ve morfolojilerde (nanonoktacıklar, nanopartiküller, nanotüpler, nanotabakalar, bal peteği yapılı ya da içi boş formda, multipodlar vb.) çok çeşitli yöntemlerle hazırlanabilmektedir [62, 63]. Termal bozunma yöntemi, hidro/solvotermal yöntem, sol-jel sentezi, eksfolasyon stratejisi, permanganat indirgeme yöntemi, adsorpsiyon-oksidasyon yöntemi, puls lazer depozisyon yöntemi, mikrodalga ile ısıtma, yeşil sentez gibi ıslak kimyasal yöntemlere dayalı çok çeşitli yöntemler mangan oksit nanomalzemeleri hazırlamada sıklıkla kullanılmaktdır. Sentez yöntemindeki farklılıklar, kristal faz yapısı, boyut ve morfolojik özellikler üzerindeki en büyük etkendir. Bu parametrelerdeki değişikler de yeni katalitik, elektrokimyasal ve iyon değiştirme özelliklerine sahip yeni malzemelerin ortaya çıkmasını sağlamaktadır [63, 64].

2.2.1. Termal Bozunma Yöntemi

Termal bozunma yöntemi; trifloroasetat, oleat, asetilasetonat ve asetat gibi organik asit tuzlarının ve yüzey aktif maddelerin yardımıyla yüksek kaynama noktalı organik çözücüler içerisinde çözünmesine dayanan, oksijensiz bir organik faz sentez sürecidir [65]. Dar boyut dağılımına sahip nanokristalin yapılar elde etmekte tercih edilen yöntemlerdendir. Farklı mangan öncülleri kullanılarak ve reaksiyon sıcaklığı, süresi, kullanılan çözücü gibi reaksiyon parametreleri kontrol edilerek, farklı boyut ve morfolojilere sahip çeşitli MnO_x 'ler elde edilmektedir [63].

Yin ve ark. mangan (II) asetat ((Mn(CO₂CH₃)₂) öncülü kullanarak saf kübik fazda MnO ve Mn₃O₄ nanokristallerini, 320 °C'de, oleik asit sürfaktanıyla, trioktilamin organik çözücü ortamında sentezlemişlerdir. 320 °C'de elde edilen solüsyon dikkatli bir şekilde 100 °C'ye soğutulduğunda, nanokristallerin yavaş yavaş büyüdüğü gözlemlenmiştir. 100 °C'deki büyüme süresi uzatılarak 7, 12, 14, 18 ve 20 nm'lik farklı boyutlarda MnO nanokristalleri elde edilmiştir [66]. Seo ve ark., öncül olarak mangan (II) asetilaseto nat (Mn(acac)₂) kullanıp, Ar atmosferi altında 180 °C'de oleylamin içinde 10 nm boyutunda, monodispers, küresel formda Mn₃O₄ nanopartiküllerini elde etmişlerdir. Reaksiyon ortamına bir miktar su eklendiğinde ise daha fazla oksidasyon durumu engellendiğinden, yalnızca saf kübik MnO oluştuğu gözlemlenmiştir [67].

2.2.2. Hidrotermal/Solvotermal Yöntem

Çeşitli metal oksit nanoyapılarını hazırlamada yaygın olarak kullanılan hidro/solvotermal yöntemde, su veya farklı çözücüler içindeki metal tuzları/kompleksleri gibi öncüller teflon kaplı otoklavlara alınarak, yüksek basınç ve sıcaklık ortamında ısıtılmaktadırlar. Genel olarak reaksiyonlar 180 °C'de 6-48 saat aralığında gerçekleşmektedir [1]. Ding ve ark. hidrotermal yöntemle, mangan klorür (MnCl₂·4H₂O) ve sodyum perklorat (NaClO₄) tuzlarını kullanarak yarı iletken özellikte, 3D yapılı ε-MnO₂ sentezlemişlerdir. 150 °C altındaki çekirdeklenmenin gerçekleşmediği ve 160 °C'ye ulaşan sıcaklıklarda siyah çökelti şeklindeki nihai ürün elde edilebildiği gözlemlenmiştir [68].

Cao ve ark. α -MnO₂ ve β -MnO₂ nanoçubukların hidrotermal yöntemle sentezinde reaksiyon sıcaklığının ne kadar önemli olduğunu göstermişlerdir. MnSO₄ ve KClO₃ arasında gerçekleşen reaksiyon sonucunda 160 °C'de 50 nm çapında α -MnO₂'ler, 180 °C'de hem α -MnO₂ hem β -MnO₂'ler oluşurken, 200 °C'de ise 110-150 nm çapında, 1 µm uzunluğunda β -MnO₂'ler oluşmuştur [69]. Sentezlenen α -MnO₂ ve β -MnO₂'ler, H₂O₂ oksidant varlığında rodamin B ve metilen mavisi boyalarının gideriminde katalitik oksidasyonda kullanılmışlardır.

Öncül olarak Mn-MOF ([Mn(C₈H₄O₄) (H₂O)₂]_n), KMnO₄ ile 120 °C'de hidrotermal yöntemle reaksiyona girerek farklı kristalin faz yapısına (α-, β-, δ-) ve morfolojilere (çubuk, iğne, levha) sahip MnO₂ nanoyapılarını elde etmede kullanılmıştır. Elektrot malzemeleri olarak kullanıldığında, farklı pH'larda (1, 7, 13) hazırlanan MnO₂ nanoyapıları farklı elektrokimyasal performans göstermişlerdir. Katmanlı δ-MnO₂ nanoyapıları, 0.5 A.g⁻¹'de 416 F.g⁻¹'lik spesifik kapasitans sergilerken, α-MnO₂ 213 F.g⁻¹ β-MnO₂ ise 123 F.g⁻¹ kapasitans değeri vermiştir [70]. Wang ve ark. Mn(II) asetat (Mn(CH₃COOH)₂.4H₂O) öncülünü N,N-dimetilformamid (DMF) içerisinde çözdürerek teflon kaplı hidrotermal reaktör içerisinde 160 C'de 8 saat boyunca ısıtmışlardır. Reaksiyon sonunda elde edilen Mn₃O₄ nanokristallerini APTES ile türevlendirip, kamptotesin ilacının mezogözenekli silika kanallarından kontrollü salınımında nanoteranostik sistem olarak kullanmışlardır [71].

2.2.3. Sol-Jel Yöntemi

Sol-jel yöntemi, nanoyapılı metal oksitlerin sentezi için düşük sıcaklık ve basınç gerektiren basit bir yöntemdir. Sol-jel prosesi temel olarak monomerlerin, kolloidal bir
çözelti (sol) içerisinde birbirleriyle entegre bir ağ (jel) yapısına dönüşmesini içerir [72]. Sol-jel reaksiyonları, KMnO4'ün organik ajanlar yardımıyla indirgenerek mikrogözenekli kriptomelan (hollandit) ve tabakalı yapıdaki birnesit mangan oksitlerin sentezinde sıklıkla kullanılan bir yöntem olmuştur [73].

Mangan oksit jel oluşumuna ilişkin ilk gözlem Witzemann tarafından yapılmış olsa da [74], Bach ve ark. permanganat sulu çözeltilerini [AMnO₄ (A: Li, Na, K, NH₄, N(CH₃)₄] fumarik asit ile indirgeyerek, transparan ve kararlı MnO₂ jel formlarını ilk kez ekle etmişlerdir [75]. Sonrasında ise Ching ve ark. yaptıkları çalışmada, indirgeyici ajan olarak kullanılan 2 farklı organik tür olan fumarik asit ve maleik asit gibi karboksilli asitler ile glikoz gibi poliollerin etkisini sol-jel yöntemiyle kriptomelan ve birnesit sentezinde incelemişlerdir. Ayrıca iyon değiştirme özellikleri, pH, kalsinasyon sıcaklığı, indirgeyici ajanın permanganata oranı gibi parametrelerin de üretilen malzemelerin yapısı üzerindek i etkileri araştırılmıştır. Sol-jel reaksiyonu büyük ölçüde reaktant derişimine bağlıdır. Çok konsantre çözeltiler hazırlanıldığında katmanlı yapıdaki birnesit elde edilirken, aşırı seyreltik reaksiyonlar kriptomelan ve Mn₂O₃ karışımları vermektedir [76].

2.2.4. Mikrodalga Destekli Isıtma Yöntemi

0.3-300 GHz frekansları arasında salınan bir elektromanyetik enerji içeren mikrodalga, sıcaklık gradyanları olmadan seçici, hızlı ve hacimsel ısıtma özelliklerinden dolayı malzeme sentezi için yaygın olarak kullanılmaktadır. Tüm sistem homojen bir şekilde ısındığı için, çekirdekleşme aynı oranda oluşmakta ve büyümektedir. Bu sayede dar boyut dağılımına sahip partiküller elde edilebilmektedir. Şablon materyali olarak Pluronik P123 kullanılarak küresel morfolojiye sahip MnO₂ nanoçubukları ultrases-mikrodalga destekli sentez yöntemiyle üretilmiştir. Makro ve mezo gözenek yapısına sahip, 200 nm boyutlarındaki MnO₂ NP'lerin süperkapasitörlerdeki spesifik kapasitans değeri 214 F g⁻¹ olarak ölçülmüştür ve 5000 döngü sonrası %10'luk bir azalma gözlemlenmiştir [77].

2.2.5. Adsorpsiyon-Oksidasyon Yöntemi

MnO_x NP'lerini hazırlamada adsorpsiyon-oksidasyon yöntemi 2 basamaktan oluşmaktadır:

Mn2+ iyonlarının elektrostatik etkileşimlerle adsorplanması ve

Oda sıcaklığı ve alkali koşullarda, adsorplanan Mn^{2+} iyonlarının O₂ ile yerinde (*in-situ*) MnO₂'ye oksidasyonu. Reaksiyon, denklem (2.1)'de verilmiştir [63].

$2MnCb_2 + 4NaOH + O_2 \longrightarrow 2MnO_2 + 4NaCl + 4H_2O$ (2.1)

Ren ve ark. süper paramanyetik γ -Fe₂O₃ NP'lerini, adsorpsiyon-oksidasyon yöntemiyle MnO₂ NP'ler ile ince bir tabaka halinde kaplanmışlardır. γ -Fe₂O₃ NP'lerinin yüzeyindek i karboksilat gruplarının varlığı, Mn²⁺ iyonlarının adsorpsiyonunu sağlamıştır. Gözenekli SiO₂ NP'lerini kamptotesin ilacıyla yükleyip MnO₂ kaplı γ -Fe₂O₃ NP'lerini (MnO₂-SPION) kapak görevi şeklinde kullanarak nanoteranostik bir sistem geliştirdiklerini raporlamışlardır [78].

2.2.6. Yeşil Sentez

Çevresel açıdan bakıldığında, Mn NP'lerin sentezlenmesi için yeşil sentez yöntemleri de oldukça fazla çalışılan konulardandır. Uygun ortam sıcaklığı ve basıncı gibi hafif koşullar altında hazırlanabilen Mn NP'lerin biyolojik sentezinde, Mn ve MnO_x NP'lerini hazırlamak için hammaddeler, sebze ve meyveler, bitki ekstraktları, mikroplar ve mantarlar kullanılmaktadır. Ancak yeşil yöntemle sentezlenmiş Mn NP'lerin, şekil ve boyut açısından kontrolü ve bunların uygulamaları nanobiyoteknolojide hala iki büyük zorluktur. Mn bazlı nano malzemelerin yeşil sentezi için daha çok bitki ekstraktları, mikroorganizmalar ve düşük sıcaklıkta sentez yöntemleri kullanılmaktadır. [79].

Mangan metalinin MnO_x NP'lere indirgenmesi ve stabilizasyonu, yeşil kimyadaki en basit, ucuz ve çevre dostu yaklaşımlardandır. Bitki ekstraktları ile yeşil sentez, ölçeklenebilirlik, tıbbi uygulanabilirlik ve biyouyumluluk gibi avantajlara sahiptir. Bu yöntemde, bitki özütü uygun ortam sıcaklığında basit bir şekilde metal tuzu çözeltisi ile karıştırılır ve reaksiyon birkaç dakika içerisinde tamamlanır.

Metal indirgenmesi, polisakkaritler, terpenoidler, flavonlar ve fenolikler gibi bitki ekstraktında bulunan farklı bileşiklere sayesinde gerçekleşmektedir [79, 80]. Mangan asetat [(CH₃COO)₂Mn.6H₂O]öncülü ile metanolik ekstrakt olarak kullanılan *Phyllanthus amarus*'un pH 6.8'de, 1 saat boyunca oda sıcaklığında karıştırılmasıyla MnO₂ nanoçubuklarının sentezi gerçekleştirilmiştir. Sentezlenen 3D MnO₂ nanoçubukları ortalama 40-50 nm boyutundadır [81]. Hoseinpour ve ark. *Yucca gloriosa* yaprak özlerini indirgeyici ajan olarak kullanıp, pH 8'de, oda sıcaklığı koşullarında ortalama 80 nm boyutlarında MnO₂ NP'lerini sentezlemişlerdir ve boya degradasyonunda fotokatalitik aktivitelerini incelemişlerdir [82].

Maya, bakteri ve mantar içeren çeşitli mikroorganizmalar metal NP'lerin hazırlanması için kullanılmışlardır. Mikroorganizmalar, sahip oldukları çok çeşitli enzimler sayesinde

metal tuzlarını sınırlı bir boyut dağılımına sahip metal NP'lere indirgeyebilmektedirler ve böylece ağır metalleri uzaklaştırma ve biriktirme kabiliyetine sahiptir [83]. Sinha ve ark. *Bacillus sp.* hücrelerini kullanarak bir kontrol deneyi yapmışladır ve 4.62 nm boyutlarında ortorombik MnO₂ NP'lerini hücre içi olarak sentezlemişledir [84]. Mn_{0.6}Fe_{2.4}O₄ manyetik NP'leri, *Thermoanaerobacter sp.* TOR-39 bakterileri yardımıyla ortalama 80 nm boyutunda ve maksimum 4.5 (g/L) verimle büyük ölçekte hazırlanmıştır [85].

Düşük sıcaklıklarda ve sulu ortamlarda sentez, çevre dostu bir yaklaşımdır ve yeşil kimyada önemli uygulamalar için alternatif bir yol olarak görülmektedir [79]. Polikrista1in Mn₃O₄ nanotellerinin sentezi, Mn(II) sulu çözeltisi, α -Fe₂O₃ katalizörü ve klasik bir biyokimyasal tampon çözeltisi olan piperazin-N,N^I-bis(2-ethansulfonik asit) (PIPES) (pH 7.5) varlığında nötral koşullarda gerçekleştirilmiştir [86].

2.2.7. Polimerik Kalıp Destekli Sentez Yöntemi

Polimerik malzemeler, pozitif veya negatif yük veren çeşitli fonksiyonel gruplara sahip yüklü veya yüksüz makromoleküllerdir. Polimerlerin muazzam işlevsellik ve boyutluluğa (1D, 2D ve 3D) sahip karmaşık yapıları sayesinde yüzey stabilizasyonu sağlanarak değişken parametreler (sıcaklık, pH vb.) kontrol altına alınabilir ve aglomerasyonun önüne geçilmiş olur.

Kitosan, agaroz, dekstran, pluronik asit, polistiren vb. gibi polimerik malzeme bazlı kalıpların metal katyonları ile fiziksel/kimyasal etkileşimleri, çekirdeklenme için uygun yüzey enerjisini sağlayabilmektedir. Böylelikle çeşitli ve tek tip morfolojilere sahip yüksek oranda kristalize, mikron boyuttan nano boyuta kadar geniş bir aralıkta metal oksit nano yapıları sentezlenebilmektedir. Çoğunlukla di-blok veya tri-blok kopolimerler şeklindeki sentetik polimerik malzemeler sayesinde aglomerasyon kontrol edilmektedir. Blok boyutu ve polimerik kombinasyon optimize edilerek nanomalzemelerin boyut ve şeklinin kolayca ayarlanmasına olanak sağlamıştır [87].

Kalıp malzemeler olarak sentetik polimerler, monomer birimlerine (A, B, C) göre homo polimerler (AA) veya heteropolimerler (AB/ABC) olarak sınıflandırılmaktadırlar. Blok kopolimerlerin kendiliğinden düzenlenmesi ile termal stabiliteye sahip miseller oluşmaktadır. Sentezlenen malzemeler küresel gözeneklere sahip iyi düzenlenmiş kafes yapılarını oluşturma eğilimindedir. Bu nedenle, sentetik blok kopolimerler tercih edilen kalıplardır. Farklı fonksiyonel kısımlara sahip alifatik birimlerden oluşan polimerik materyallerin çoğu (polistiren veya poli(2-vinil piridin) gibi) doğrusal bir şekilde düzenlenmiştir [87].

Polimerik partiküllerin üretiminde genel olarak süspansiyon, emülsiyon, dispersiyon ve çöktürme polimerizasyonu yöntemleri kullanılmaktadır. Bu yöntemler 4 kriter temelinde açık bir şekilde ayırt edilebilmektedir:

1) polimerizasyon karışımının başlangıç durumu,

2) polimerizasyon kinetiği,

3) partikül oluşum mekanizması,

4) nihai polimer partiküllerinin şekli ve boyutu.

Üretilen partiküllerin boyutuna göre geleneksel olarak "emülsiyon" veya "süspansiyon" prosesleri olarak adlandırılma yapılmaktadır [88]. Emülsiyon polimerizasyonunda yaklaşık 0.05-0.5 µm boyutlarında monodispers partiküller elde edilirken, süspansiyon polimerizasyonu ile 50 µm-1 mm boyut aralığında partiküller sentezlenebilmektedir.

2.2.7.1. Dispersiyon Polimerizasyonu

Mikron boyutlu monodispers polimerik mikroküreler; tonerler, cihaz kalibrasyon standartları, yüzey kaplama, kromatografilerde kolon dolgu malzemeleri, sıvı kristal ekranlarda (LCD) ayırıcı olarak, biyomedikal ve biyokimyasal analizler gibi çok çeşitli uygulamalarda kullanılmaktadır [89, 90]. Ayrıca çeşitli sentetik yöntemlerle hazırlanabilmeleri, kontrol edilebilir partikül boyutu, iyi dağılım kararlılığı, şişme kabiliyeti ve belirli bir esneklik derecesi gibi mükemmel özelliklere sahiptirler [91]. Bu özelliklerinden dolayı polimerik partiküllere olan ticari ve bilimsel ilgi artmıştır ve sentezlenmelerine yönelik araştırmalar aktif bir şekilde artmaktadır.

Dispersiyon polimerizasyonu, 1-10 µm boyut aralığında, monodispers polimerik partiküller üretmek için cazip bir yöntemdir ve son yirmi yılda bu alanda büyük ilerlemeler kaydedilmiştir [89]. Dispersiyon polimerizasyonu, reaksiyon ortamında çözünebilen bir polimerik stabilizör varlığında bir monomerin uygun polimerizasyonunun gerçekleştirildiği bir tür çöktürme polimerizasyonu olarak tanımlanabilir. Bu proseste sistem başlangıçta homojendir. Reaksiyon ortamı olarak seçilen çözücü içerisinde monomer, başlatıcı ve stabilizör homojen bir şekilde çözünmektedir. Uygun sıcaklık ve koşullarda polimer zincirlerinin çökelmesiyle reaksiyon sonunda oluşan polimerik faz, dağıtıcı ortam içerisinde çözünmemektedir [89, 92]

Ortamın çözücülüğüne ve sıcaklığına bağlı olarak başlatıcı, serbest radikaller oluşturmak üzere ayrışır ve monomerle reaksiyona girerek kritik bir zincir uzunluğuna ulaşana dek büyür. Makroradikallerin/makromoleküllerin meydana gelmesiyle faz ayrımı erken bir aşamada gerçekleşir. Bu şekilde oluşan birincil partiküller, polimerizasyon ortamı ve/veya monomer tarafından şişirilir. Belirli bir çözünürlük sınırına ulaşılana ve tüm monomer tüketilinceye dek polimerizasyon devam eder. Polimerizasyon büyük ölçüde bireysel partiküller içerisinde ilerler ve sonuç olarak 0.1-10 µm boyut aralığında küresel partiküller elde edilir. [88, 90].

Kaplama endüstrisindeki gelişmelerin bir sonucu olarak, dispersiyon polimerizasyonunun ilk geliştirilmesinde iki ana şirket büyük rol oynamıştır; bir İngiliz şirketi Imperial Chemical Industries (ICI) ve bir Kuzey Amerika şirketi Rohm & Haas. Bu alandaki ilk çalışma, 1962'de Osmond ve ICI'deki ark. tarafından raporlanmıştır. Hem organik/polar olmayan hem de polar çözücülerde kararlı lateks partiküllerin başarılı bir şekilde sentezlenebilmesi için gerekli koşullar ayrıntılı olarak açıklanmıştır [90].

Barrett ve ark. hidrokarbon ortamında tek boyut dağılımına sahip polimetil metakrilat mikrokürelerini sentezlemişlerdir [93]. Sonrasında Almog ve ark. 1-6 µm boyut aralığında polimetil metakrilat (PMMA) ve polistiren (PS) latekslerini çeşitli alkol ortamlarında (metanol, saf etanol, isopropanol, t-butanol, sec-butanol) hazırlamışlardır [94]. Ober ve ark. selülozik türevleri sterik stabilizör olarak kullanıp çeşitli çözücülerde stiren polimerizasyonu incelemişlerdir. Belirli kombinasyonlardaki bu çözücülerden bazıları, mikron boyutlu partiküllerin doğrudan sentezine olanak sağlamıştır ve boyut sistemine büyük dağılımının, monomer çözücü-baslatıcı ölçüde bağlı olduğu görülmüştür. Sonuç olarak tek basamakta 12 µm boyutuna kadar tek boyut dağılımlı partiküller sentezlenmiştir [95]. Partikül boyutunu belirleyebilmek için mekanistik bir model öneren Paine [96], çalışma ark. ile 1-18 µm boyutlarında PS latekslerini sterik stabilizör olarak kullandıkları poli(N-vinil pirrolidon) varlığında çeşitli alkol ortamlarında sentezlemişlerdir [97].

Dispersiyon polimerizasyonuyla dar boyut dağılımına sahip, düzgün formda lateksler elde etmek için optimum koşulları belirlemek son derece önem arz etmektedir. Polimerizasyona etki edetn faktörler arasında monomer derişimi [97], stabilizör derişimi [97, 98], dağıtıcı ortam [93, 94], başlatıcı derişimi [99, 100] ve reaksiyon sıcaklığı [101] gelmektedir.

2.2.7.2. Çok Basmaklı Mikrosüspansiyon Polimerizasyonu

Mikrosüspansiyon polimerizasyonu, emülsiyon polimerizasyonu (0.05-1 µm) ile geleneksel süspansiyon polimerizasyonu (20 µm-3 mm) arasında ara boyutta polimer partiküllerini sentezlemek amacıyla kullanılmaktadır. Sentezlenen partiküller genellikle kromatografik kolon dolgusu olarak, iyon değiştirici reçineler ve kserografik tonerlerde düşük hacimli, yüksek katma değerli malzemeler olarak kullanılmaktadır [102].

Mikrosüspansiyon polimerizasyon kinetiği, genel olarak hem süspansiyon hem de emülsiyon polimerizasyonlarının özelliklerini gösterir. Bu proseste istenen monomer damlacık ları icinde yığın polimerizasyonuna çok benzeyen bir süspansiyon polimerizasyonunun oluşmasıdır [102]. Monomer damlacıkları, bir yüzey aktif madde ile stabilize edilir ve başlatıcı, monomer içinde çözünür (mikrosüspanyion basamağı). Sonraki aşamada ise monomer damlacıkları uygun bir karıştırma hızı ve sıcaklıkta polimerik partiküllere dönüsürler (mikropolimerizsayon basamağı) [103]. Bununla emülsiyon polimerizasyonu, tüm süspansiyon polimerizasyonlarında bir birlikte, dereceye kadar oluşma eğilimindedir, çünkü sulu fazda küçük miktarlarda monomer ve başlatıcı bulunması bile emülsiyon partikül çekirdekleşmesine yol açmaktadır. Monomer damlacık boyutu küçüldükçe, emülsiyon polimerizasyonu oluşma eğilimi artmaktadır [102].

İlk olarak Ugelstad ve ark. iki basamaklı şişirme yöntemini kullanarak tek boyut dağılımına sahip, 1 µm-100 µm aralığında polimerik mikroküreler hazırlamışlardır [104]. Cheng ve ark. PS çıkış latekslerini kullanarak 10 µm boyutlarında monodispers, gözenekli poli(stiren-divinilbenzen) (poli(S-DVB)) kopolimerlerini sentezlemişlerdir [105]. Farklı divinil derişimlerinde çeşitli şişirme ajanları kullanarak gözenek oluşum mekanizmasını incelemişlerdir. Benzer şekilde Margel ve ark. dispersiyon polimerizasyonu ile hazırladıkları PS mikrokürelerini divinilbenzen içeren dibutilftalat (DBP) ile şişirerek benzoil peroksit başlatıcı varlığında 73 °C'de polimerize etmişlerdir. Polimerizasyon sonunda monodispers, gözenekli 3 µm boyutlarında poli(S-DVB) partiküllerini elde etmislerdir [106]. Senel ve ark. ise 6.2 µm boyutundaki PS latekslerini önce DBP ile sonrasında ise stiren (S), 4-vinilfenil boronic asit (VPBA) ve divinilbenzen içeren (DVB) monomer karışımı işe şişirmişlerdir. DBP/PS lateks ve monomer karışımı/PS lateks oranları ayarlanarak her iki şişme aşamasında da partikül üniformitesi korunmuştur. Polimerizasyon sonunda boronik asit taşıyan 11-12 μ m boyutunda üniform, gözenekli poli(S-VPBA-DVB) partikülleri elde edilmiştir. Partiküllerin diol grubu taşıyan biyomoleküllere karşı tersinir adsorpsiyon-desorpsiyon davranışı test edilmiştir. Bu amaçla bir model molekül olarak β -nikotinamid adenin dinükleotid (β -NAD) kullanılmıştır [107].

2.3. Mangan Oksit Partiküllerinin Uygulama Alanları

En yaygın geçiş metal oksitlerinden biri olan mangan oksitler, çok değerlikli yapıları sayesinde, Li-iyon bataryalarda ve süperkapasitörlerde enerji depolamada, katalizör sistemleri ve biyolojik uygulamalarda, elektronik gibi çok çeşitli uygulama alanlarında büyük potansiyel göstermektedir. Kristalin yapı, morfoloji, gözenek yapısı ve oksijen boşluklarının değiştirilebilir olması ve fazlar arası geçişlerin sağlanmasıyla, katalitik aktivite, adsorpsiyon kapasitesi ve kararlılık gibi özellikler ayarlanabilmektedir. Mn₂O₃'ün atık gazlardan karbon monoksit (CO) [108, 109] ve azot oksiti (NO) uzaklaştırmada [110], metan (CH₄) [111] ve CO oksidasyonunda veya nitrobenzenin seçici olarak indirgenmesinde [112, 113] MnO₂ ve Mn₃O₄'ün aktif katalizörler olduğu bilinmektedir. MnO₂, Mn₅O₈ endüstriyel atık sulardan toksik boya ve antibiyotiklerin gideriminde PMS aktivasyonu ile ve fotokatalizör olarak etkili biçimde kullanılmışlardır [54, 114-116]. Mn₂O₃ ve Mn₃O₄, mangan çinko ferrit gibi yumuşak manyetik malzemeler üretmek için de kullanılmıştır [117, 118].

MnO_x nanomalzemeleri biyomedikal uygulamalarda da son 20 yıldır sıklıkla tercih edilmektedirler. Biyo görüntülemede, biyosensör olarak, ilaç/gen taşınımında, fototermal, fotodinamik terapilerde, hipertermi uygulamalarında etkili bicimde kullanılmaktadır [63, 119]. MnO₂ bazlı biosensörler insan tam kanından α -glikosidaz, glikoz veya glutatyonun (GSH) elektrokimyasal ve kolorimetrik tayininde [120, 121] ve vine hidrojen peroksit, askorbik asit ve nitrit tayininde kullanılmaktadır [122, 123]. Mn₃O₄ NP'leri polietilen glikol (PEG) ile kaplanıp, flüoresan özellikteki organik siyanin grubu boya (Cy7.5) ile modifiye edildiğinde in-vivo olarak ikili flüoresan/manyetik görüntülemede kullanılmıştır de, rezonans (FI/MRI) [124]. MnO_2 NP'leri biyouyumluluğu ve hücre seçiciliğini artırmak için bir fotosensitizer olan klorin e6 (Ce6) arginin-glisin aspartik asit tripeptid (PEG-cRGD) ile ve polietilen glikol-siklik türevlendirildiğinde (MnO2-PEG-cRGD/Ce6) fototermal ve fotodinamik bir ajan olarak etkili olmuştur [125]. İçi boş-gözenekli MnO_x (HM-MONs) nano yapıları da etkili ilaç taşıyıcı sistemleri olarak kullanılmaktadır [126].

2.3.1. Su Oksidasyonu

Güneş enerjisini depolamak için uzun süredir çalışılan bir strateji olan suyun ayrıştırılması, doğada fotosentez yoluyla, karmaşık ve çok basamaklı aşamalardan geçerek kendiliğinden meydana gelmektedir [23, 127]. Fotosistem II (PSII), bitki, alg ve siyanobakteriler gibi fotosentetik organizmaların tilakoid zarlarında bulunan, sudan plastokinona elektron transferini katalize eden bir membran-protein kompleksidir. PSII kompleksi, 20'den fazla protein, klorofil ve su oksidasyonu için gerekli mangan bölgesi (Mn4CaO₅ kümesi) dahil olmak üzere altı farklı aktif kofaktörden oluşmaktadır . PSII 'nin çekirdeğinde bulunan Mn4CaO₅ kümesi su oksidasyonunda birbirini izleyen proton eşli elektron transferi (PCET) işlemleri yoluyla O₂ ve 4 proton (4H⁺) üreten temel enzimlerden biridir [23, 127-129].

Suyun ayrıştırılması iki yarı reaksiyon içerir: protonların dihidrojene indirgenmesi ve suyun dioksijene oksidasyonu.

$$2H_2O \longrightarrow 2H_2 + O_2 \tag{2.2}$$

$$2H_2O \longrightarrow O_2 + 4H^+ + 4e^ E^0 = 1.23 V$$
 (2.3)

$$4H^+ + 4e^- \longrightarrow 2H_2 \tag{2.4}$$

Proton indirgemesi, geliştirilen katalizör sistemleri yardımıyla görünür ışıkla yapılan denemelerde %34'lük kuantum verimine ulaştığı anlaşılmıştır. Ancak yarı reaksiyonlardan biri olan oksidayon basamağı hem termodinamik hem de kinetik açıdan bir enerji bariyeri oluşturmaktadır ve su ayrıştırmasının dar boğazı olarak görülmektedir. PSII'deki Mn₄CaO₅ kümesi biyolojik su oksidasyon katalizinde kurulan tek küme olduğundan, bu yapıyı, özelliklerini ve su oksidasyon aktivitesini taklit eden sentetik sistemler geliştirmek için çaba gösterilmiştir [130]. Su oksidasyonu, tipik olarak pahalı metal merkezleri gerektirdiğinden ve nadiren fotokimyasal olarak çalışan bir sistem olması sebebiyle çok daha az gelisme göstermiştir. Bu nedenle öncelikle oksijen oluşumu için etkili katalitik sistemlerin geliştirilmesi son derece önem arz etmektedir [127, 131]. Su oksidasyon reaksiyonları genel olarak 3 yöntem üzerinden ilerlemektedir:

• Kimyasal oksidasyon: Geçiş metallerinin oksidantlar yardımıyla yükseltgenmesi ve ardından suyun yükseltgenmesiyle O₂ çıkışınının gerçekleşmesidir. Kullanılan en önemli oksidantlardan biri tris(2,2'-bipiridin) rutenyum (III) $([Ru(bpy)_3]^{3+})'dur$ [132]. Diğer bir yaygın olan oksidant türü ise seryum amonyum nitrat (CAN) [133, 134] ve sodyum periyodattır (NaIO4) [135, 136]. Peroksimonosülfat (HSO5⁻), persülfat (S₂O₈²⁻) ve hipklorit (ClO⁻) de kullanılan diğer oksidantlardandır. Katalizör performansını belirlemede basit ve hızlı bir yöntem olmasına karşın, reaksiyon sonucu elde edilen O₂'nin kullanılan oksidanttan dolayı açığa çıkıp çıkmadığı teyit edilmelidir. Ayrıca katalizör stabilitesi de incelenmelidir.

- Fotokatalitik oksidasyon: Yarı iletken fotokatalitik malzemeler (TiO₂, SrTiO₃, BiVO₄ vb.) elektron transferi açısından oldukça ilgi görmüşlerdir. Fotokatalizör tarafından absorblanan fotonlar değerlik bandındaki (VB) elektronları uyararak iletkenlik bandına geçmesini sağlar. Buradaki elektronlar sayesinde indirge me işlemi gerçekleşir ve H₂ meydana gelirken, değerlik bandında oluşan elektron boşlukları ise suyun yükseltgenmesini sağlayarak O₂ açığa çıkarmaktadırlar [137, 138].
- Elektrokimyasal oksidasyon: Saf suyun elektrokatalizine dayanan bu işlemin en büyük dezavantajı aşırı potansiyel nedeniyle meydana gelen maliyet artışıdır. Elektroliz işleminin etkinliğini arttırmak ve potansiyeli düşürmek için uygun elektrokatalizör ve elektrolit arayışı devam etmektedir. Asidik ortamda (pH < 7), çözeltide bulunan fazla H⁺ iyonları katoda doğru hareket eder ve hidrojen gazına indirgenirken, su molekülleri anotta oksitlenerek oksijen gazı oluşturur. Alkali bir ortamda (pH > 7) ise, çözeltide bulunan ilave hidroksil iyonları, suyun elektrolizi sırasında elektronlarını anoda salıverir ve oksijen gazı oluşturmak için oksitlenirken, su molekülleri katotta indirgenerek hidrojen gazı üretir [139].

Su oksidasyonu için aktif malzemeler olarak bilinen iridyum oksit (IrO_2) nanopartikülleri, tekrar kullanılabilir, yüksek katalitik aktivite ve stabiliteye sahip heterojen su oksidasyon katalizörleri (WOC) elde etmek için farklı destekler üzerine immobilize edilmiştir [140]. Poliaminle türevlendirilmiş mezo gözenekli silika üzerine IrO_2 NP'lerinin immobilizasyonunu sağlanarak etkili bir WOC sistemi geliştirilmeye çalışılmıştır [4]. Yan ve ekibi Ir atomlarını MnO_x ve azot (N) katkılı karbondan oluşan hibrit yapı üzerine ($Ir-MnO_x/N-C$) biriktirerek elektrokatalizör olarak kullanmışlardır [141]. Sol-jel yöntemiyle sentezlenen titanyum (Ti) katkılanmış SnO₂ nanopartikülleri ortalama 1.63 nm boyutundaki IrO₂'ler için destek olarak kullanılmış ve asidik ortamda OER aktivitesi ölçülmüştür [142].

Farklı kristalin faz yapılarına sahip olmaları nedeniyle MnO_x nano yapılarının da su oksidasyon katalizörleri olarak kullanılabilirlikleri incelenmiştir [143-145]. Kuo ve ark. 550 C'de kalsinasyon sonucu elde ettikleri 2.5-10 nm arasında gözenek boyutuna sahip Mn_2O_3 malzemeleri ile $1.05x10^{-3}$ s⁻¹ TOF değerine ulaşmışlardır [146]. Mezo gözenekli grafitik karbon nitrit (2D) üzerinde MnO_2 nanotelleri (1D) büyütülerek $MnO_2@mpg-C_3N_4$ nano kompozitleri hazırlanmış ve elektrokatalizör olarak kullanılmıştır [21].

2.3.2. Benzil Alkol Oksidasyonu

Alkollerin karbonil içeren bileşiklere (aldehit ve ketonlara) oksidasyonu, organik kimyadaki merkez reaksiyonlar arasındadır ve çevreye zarar vermeyen proseslerin geliştirilmesi, yeni malzemelerin ve enerji kaynaklarının üretimi için ilgi çekicidir. Alkollerin, özellikle de benzil alkolün (BzOH) benzaldehide (BzCHO) seçici aerobik ve peroksidatif oksidasyonları, O₂, H₂O₂ veya tert-bütil hidroperoksit (TBHP) gibi ucuz oksidantlar ve basit prosedürler gerektirmeleri nedeniyle en çok çalışılan tipik model reaksiyonlardır [147]. Ayrıca yüksek reaktivite, sınırlı sayıda oluşan ürün ve reaksiyon oluşum yollarının iyi bilinmesi BzOH'ın substrat olarak seçilmesinde etkilidir [148]. Genel olarak benzaldehitin, bir oksidant varlığında benzil alkolün oksidasyonu ile elde edildiği ve oksidasyonun devam etmesi durumunda benzil benzoat ve sonrasında benzoik asidin oluştuğu bilinmektedir. Toluen ise reaksiyon sonunda ortaya çıkan yan üründür [24]. Benzil alkol oksidasyonuna ait reaksiyon basamakları Şekil 2.1'de gösterilmiştir.

Şekil 2.1. Benzil alkol reaksiyonunun şematik gösterimi [147].

Ortamdan kolay izole edilebilmeleri ve tekrar kullanılabilirlikleri nedeniyle BzOH oksidasyonunda heterojen katalizör sistemleri tercih edilmektedir [35]. Yüksek yüzey alanına sahip, gözenekli katı destekler üzerine immobilize edilen Ru [149], Au [150, 151], Pd [29], Pt [152], Ag [153], Co [154] gibi soy metal NP'ler BzOH oksidasyonlarında kullanılan aktif heterojen katalizörlerdir.

Katalitik aktivite, seçicilik ve stabiliteyi belirleyen önemli parametreler;

- Monometalik ya da bimetalik katalizör seçimi ve bunların morfolojik özellikleri (boyut, şekil vb.),
- Uygun destek malzemesinin belirlenmesi (oksit/karbon),
- Reaksiyon koşulları (sıcaklık, oksidant türü, substrat derişimi),
- Reaksiyon mekanizması ve kinetiğinin (mikrokinetik model) belirlenmesidir [148].

Chen ve ark. SiO₂-Ah₂O₃ destekli Pd NP'lerini (Pd/SiO₂-Ah₂O₃) katalizör olarak hazırlamışlardır. Si/Al oranının değişmesiyle 2.2-10 nm arası Pd NP'leri elde edilmiştir ancak ortalama 3.6-4.3 nm boyutlarında Pd NP'leri ile en yüksek TOF değerine ulaşılmıştır [155]. Prati ve grubu, aktif karbon destekli bimetalik AuPd alaşımının varlığının monometalik Pd ile benzer katalitik aktivite gösterdiğini (Pd ve AuPd için strastyla 38 ila 54 h⁻¹ TOF) ve daha yüksek bir benzaldehit seçiciliği (>%94) sağladığını göstermişlerdir [156]. SBA-15, MCM-41, alümina, geçiş metal oksitleri (TiO₂, CeO₂, MnO₂) ve karbon bazlı malzemeler gibi farklı morfoloji ve işlevselliklere sahip metal oksitler destek olarak kullanılmıştır [148]. Farklı morfolojilerde (çubuk, küp, polihedron) CeO₂ destekleri üzerine Au-Pd bimetalik nanopartiküllerini immobilize edilerek solventsiz ortamda katalitik aktiviteleri incelenmiştir. CeO2 nanoçubuklarının daha yüksek derişimde oksijen kusurları içermesi sayesinde yüzeyde daha yüksek sayıda Ce3+ ve Pd²⁺ bulunmaktadır ve bu da küp ve polihedron yapılarıyla karşılaştırıldığında daha yüksek bir BzOH dönüşüm oranı (%13.86) vermektedir [157]. Mezogözenekli karbon destekleri üzerine Ru ve Pd NP'leri (1.2-2.2 nm) immobilize edilerek BzOH oksidasyonu sulu ortamda aerobik koşullarda incelenmiştir. 3. kullanımdan sonra BzCHO seçiciliğindeki düşüşün, karbon desteğinin hidrofilik yüzey yapısından kaynaklandığı görülmüştür [158]. Asetonitril ortamında gerçekleştirilen reaksiyonda, sıcaklık 25° C'den 60 °C'ye çıkarıldığında BzOH dönüşümünün de %42'den %100'e çıkmış ve 4 saat sonunda BzCHO seçiciliği de maksimum seviyeye (>%99) ulaşmıştır [159].

Reaksiyon sonundaki ürünlerin her birinin nasıl oluştuğunu açıklayabilen bir mekanizma ve mikrokinetik model, yarı kantitatif bir tahminle Savara ve ark. tarafından raporlanmıştır [160-162].

Buna göre ilgili reaksiyon denklemleri eşitlik (2.5), (2.6) ve (2.7)'de verilmiştir. Burada S yüzey bölgelerini temsil etmektedir. Oksijen ve alkolün her biri yüzeyde ayrışarak adsorbe olur, alkol ayrışması bir alkoksiye doğru gerçekleşir ve bir yüzey oksijeni tarafından kolaylaştırılır. Alkoksi, aldehit oluşturmak için dehidrojene olabilir (bu birinc il yoldur ve tipik olarak en çok istenen yoldur) [148].

$$O_2 + 2S \longrightarrow 2^*O-S \tag{2.5}$$

$$BzOH + S + O-S \longrightarrow alkoksi-S + OH-S$$
(2.6)

alkoksi-S + OH-S
$$\longrightarrow$$
 BzCHO + H₂O + 2S (2.7)

Alternatif olarak alkoksi, bir alkil durumu yaratmak için bir oksijen kaybedebilir ve eşitlik (5) ve (6)'da gösterildiği gibi iki durum daha sonra dengeye gelir.

$$alkoksi-S + OH-S + 2*S \longrightarrow alkil-S + 2*O-S + H-S$$
(2.8)

$$alkil-S + 2*O-S + H-S \longrightarrow alkoksi-S + OH-S + 2*S$$
(2.9)

Yüzey hidrojeni ile birlikte alkil grubu oluşturulduktan sonra, toluen ve eter türlerinin oluşumuna ilişkin denklemler yazılabilir.

$$alkil-S + H-S \longrightarrow toluen + 2S$$
 (2.10)

$$alkil-S + H-S + alkoksi-S + OH-S \longrightarrow eter + H_2O + 4S$$
 (2.11)

Bununla birlikte, benzoik asit, benzil benzoat ve benzenin oluşumu bir karboniloksil ara ürünü (nötr bir karboksilat gibi) varsayımıyla açıklanmıştır. Böylelikle mikrokinetik modelleme, karboniloksil ara ürününün varlığını desteklemiştir.

alkoksi-S + O-S + 2S
$$\longrightarrow$$
 karboniloksil-2S + 2*H-S (2.12)

karboniloksil-SS + OH-S +
$$2*H-S \longrightarrow$$
 benzen + CO2 + H2O + 5S (2.13)

karboniloksil-SS + OH-S +
$$2*H-S \longrightarrow$$
 benzoik asit + $H2O + 5S$ (2.14)

karboniloksil-SS + 2*OH-S + 2*H-S + alkoksi-S \longrightarrow benzilbenzoat + 2H₂O + O-S + 6S (2.15) [148].

2.3.3. Süperkapasitörlerde Enerji Depolama Materyali Olarak Kullanımı

Elektrokimyasal kapasitörler olarak da bilinen süperkapasitörler (SC), 2 elektrot (anot ve katot), elektrolit çözeltisi (sulu veya organik) ve elektrotları birbirinden ayırarak iyon hareketini sağlayan seperatör kısımlarından oluşan enerji depolama sistemleridir [1]. Yüksek güç yoğunluğu, uzun çevrim ömrü (>10⁵ çevrim), hızlı şarj/deşarj oranı ve görece az maliyetli olmaları gibi üstün özellikleri sayesinde geleneksel kapasitörler ve bataryalar arasındaki boşluğu doldurmaktadır [47, 163].

Süperkapasitörler, bataryalar ve geleneksel kapasitörlere ait karakteristik özellikler de Çizelge 2.2'de karşılaştırmalı olarak verilmiştir. Süperkapasitörlerin birkaç saniye içinde hem deşarj hem de şarj edilebilmeleri enerji geri kazanım sistemleri açısından son derece önemlidir. Yüklerin elektrot yüzeylerinde fiziksel olarak depolanması sayesinde uzun çevrim ömürlerine sahiptirler ve içerdiği tersinir reaksiyonlardan dolayı şarj ve deşarj döngüleri sırasında elektrot hacminde oluşan şişme sorunu büyük ölçüde yaşanmamaktadır [164].

Karakteristik özellik	Kapasitör	Süperkapasitör	Batarya
Spesifik enerji (Whkg-1)	<0.1	1-10	10-100
Spesifik güç (Whkg-1)	>10.000	500-10.000	<1000
Deşarj süresi	10-6-10-3	s-dk	0.3-3 saat
Şarj süresi	10-6-10-3	s-dk	1-5 saat
Kolombik verim (%)	~100	85-98	70-85
Çevrim ömrü	>500.000	>500.000	~1000

Çizelge 2.2. Süperkapasitörler, bataryalar ve geleneksel kapasitörlere ait karakteristik özellikler [164].

Tipik bir süperkapasitöre voltaj uygulandığında, iki elektrotta zıt yükler birikir ve bu yükler, süperkapasitörün enerji depolamasına izin verecek bir elektrik alan oluşturur. Araştırmacıların ilgilendiği ana parametreler enerji ve güç yoğunluklarıdır. Enerji yoğunluğu (E), enerjiyi depolama yeteneğidir ve süperkapasitörün bir güç kaynağı olarak ne kadar süreyle hareket edebileceğini belirler [165].

$$E = \frac{1}{2}CV^2$$
 (2.16)

$$C = \varepsilon_0 \varepsilon_r \frac{A}{D} \tag{2.17}$$

$$P = \frac{V^2}{4ESR} \tag{2.18}$$

Enerji yoğunluğu sadece birim hacim veya birim kütle başına depolanan enerji olduğundan ve kapasitansa (C) pozitif doğrusal bir bağımlılık gösterdiğinden süperkapasitörlerde mümkün olan en yüksek kapasitansı elde etmek için birçok araştırma yapılmıştır. Kapasitans, depolanan yükün uygulanan gerilime oranıdır. ε_0 ve ε_r , boş alanın dielektrik sabitlerini temsil eder. A elektrot yüzey alanı ve D ise elektrotlar arasındaki mesafedir. Bu nedenle kapasitansı iyileştirmenin ana yollarından birinin elektrotların yüzey alanın artırmak olduğu görülmektedir [165].

Güç yoğunluğu ise enerjinin ne kadar hızlı boşaltılabileceğini veya şarj edilebileceğini belirlediği için süperkapasitörlerin bir diğer önemli parametresidir. Süperkapasitör tarafından elde edilebilecek maksimum güç ise denklem (2.18)'de verilmiştir. Burada V² voltajı temsil eder ve ESR eşdeğer seri dirençtir. Güç yoğunluğunu artırmak için, elektrot direncini azaltmak gerekmektedir [165].

Süperkapasitörler yük depolama mekanizmalarına göre genel olarak 2 gruba ayrılmaktadır: elektriksel çift tabaka kapasitörler (ECT) ve psödokapasitörler (Faradayik). ECT'lerde depolama mekanizması Şekil 2.7'de gösterilen elektrot malzemesinin yüzeyi ile elektrolit arasındaki elektrostatik etkileşime, yani iyonların hızlı adsorpsiyon/desorpsiyon sürecine bağlıdır [166]. Proseste ne faz değişiklikleri ne de kimyasal reaksiyonlar yer almadığından, EÇT'ler kararlı bir kapasiteye ve uzun bir ömre sahiptir. Ancak kapasitansları nispeten düşüktür (10-200 F/g) [47]. EÇT'lerde aktif materyal olarak yüksek yüzey alanına sahip karbon temelli malzemeler (grafen, aktif karbon, karbon nanotüpler vb.) kullanılmaktadır [167]. Psödokapasitörlerde ise yük depolama mekanizması, şarj/deşarj döngüsü sırasında elektrot-elektrolit arayüzeylerinde meydana gelen hızlı ve tersinir redoks reaksiyonu ile gerçekleşmektedir. Bir psödokapasitörün spesifik kapasitansı bir ECT'ninkinden cok daha yüksektir. Ayrıca, elektrot yüzeyindeki yük transferi hızlı olduğundan yüksek bir spesifik güç yoğunluğu elde edilebilmektedir [47]. Psödokapasitörlerde elektrot malzemesi olarak ise iletken polimerler (polianilin [168], politiyofen [169], polipirol [170] vb.) ve geçiş metal oksitleri $(RuO_2, NiO, Fe_2O_3, Co_3O_4, Cr_2O_3, MnO_2)$ [166] siklik la kullanılmaktadır.

Geçiş metal oksitleri, çoklu oksidasyon durumları sayesinde redoks reaksiyonlarının oluşumunu gerçekleştirerek, verimli yük transferi ile daha yüksek spesifik kapasitans elde edilmesini sağlarlar. RuO₂ ve MnO_x, oksidasyon durumlarının çeşitliliği, kolay bir üretim süreci ve yüksek teorik özgül kapasitans gibi nitelikleri sayesinde öne çıkan ideal malzemelerdir. Ancak RuO₂'nin maliyetli, daha toksik ve düşük gözenekliliğe sahip olması ticarileşme açısından sorunludur [171]. MnO_x türleri arasında, mangan dioksit (MnO₂) düşük maliyeti, düşük toksisitesi, mükemmel teorik kapasitansı (~1370 F/g), nötr sulu elektrolitlerde çalışmaya elverişli olması ve bol bulunabilirliği nedeniyle sıklık la tercih edilen ideal elektrot malzemesidir. Ancak zayıf elektron iletkenliği (10⁻⁵-10⁻⁶ S/cm) ve yapısal kararsızlıklar nedeniyle, pratikte elde edilen kapasitans teorik kapasitanstan çok daha düşüktür [47, 172].

Bu kısıtlamaların üstesinden gelmek ve elektrokimyasal performansı geliştirmek için, istenilen morfoloji ve kristal yapılarda yüksek yüzey alanına sahip MnO₂ elde etmek amacıyla sentez koşulları ayarlanarak ve karbon bazlı malzemelerle hibrit yapılar elde edilerek bir çok çalışma ortaya konmuştur [168, 172]. Zhu ve ark., gözenekli Ni köpükleri üzerinde CVD yöntemiyle karbon nanotüp (CNT)-grafen kompozitini büyütüp, MnO2 nanopullarını immobilize etmek için substrat olarak kullanmışlardır. MnO2-CNT-grafen-Ni hibrit kompoziti 1 A/g akım yoğunluğunda ~251 F/g spesifik kapasitans ve 3000 döngüden sonra %82'lik bir döngü kararlılığı göstermiştir [173]. Elektrostatik kendiliğinden olusum prosesivle hazırlanan tabakalı $grafen/MnO_2$ (G/MnO_2) kompozitleri ile 0.2 A/g'da 319 F/g'lık spesifik kapasitans değeri elde edilmiştir. 10000 döngü sonunda %4.4'lük bir kapasitans düşüşü gözlemlenmiştir [174].

Son zamanlarda, içi boş yapılar, özellik le elektrokimyasal enerji dönüşümü ve depolanmasında daha geniş yüzey alanı, iyi geçirgenlik ve kimyasal kararlılık sağladık larından dolayı kapsamlı bir şekilde incelenmiş ve uygulanmıştır. İçi boş yapılara sahip MnO₂, enerji depolama alanında da araştırma ların büyük ilgisini çekmiştir [172]. Yi ve ark. oksijen boşluk larına sahip tek atomlu Ag ile dekore edilmiş, içi boş MnO₂ mikrokürelerini (Ag-MnO₂ HMSs), kendiliğinden kalıplama ve redoks aşındırma yöntemi ile hazırlamışlardır. % 0.3 Ag yük lemesi ile, düz MnO₂ HMS'lere oranla % 66.3'lük bir artışla 297.5 F/g spesifik kapasitans elde edilmiştir [172]. Xiao ve ark. gözenekli, içi boş δ -MnO₂ mikrokürelerinin (δ -MnO₂ HMS) sentezi için grafen oksit ile ince bir tabaka halinde kaplanan SiO₂ mikrokürelerini (SiO₂@GO) şablon olarak kullanarak 3 elektrotlu sistemde 0.5 A/g akım yoğunluğunda 216.4 F/g spesifik kapasitans elde etmişlerdir. Simetrik süperkapasitör olarak kullandıklarında ise 0.25 A/g'da 58.8 F/g'lık bir kapasitans değeri elde etmişlerdir ve 3 A/g'da 3000 döngü sonunda %86.4'lük kararlılık göstermiştir [175].

3. DENEYSEL ÇALIŞMALAR

Tez kapsamında monodispers-gözenekli mangan oksit mikrokürelerin sentezi için akrilat bazlı poli(MAA-co-EDMA) mikroküreleri kalıp materyali olarak kulllanılmıştır. Monodispers-gözenekli poli(MAA-co-EDMA) mikroküreleri ise çok basamaklı mikrosüspansiyon polimerizasyonu yöntemiyle sentezlenmiştir. poli(MAA-co-EDMA) mikrokürelerinin sentezinde poli(GMA) çıkış lateksi olarak kullanılmıştır.

Oksidasyon çalışmalarında katalizör olarak kullanılması planlanan monodispersgözenekli MnO_x mikroküreleri APTES ile türevlendirilmiştir. APTES bağlı MnO_x mikroküreleri IrO_2 NP'ler ve Pd NP'ler ile dekore edilmiştir. Bunun için öncelik le NP'lerin sentezi gerçekleştirilmiş sonrasında ortama APTES bağlı MnO_x mikroküreleri eklenerek dekorizasyon işlemi tamamlanmıştır.

Süperkapasitörlerde elektrot materyali olarak kullanmak amacıyla 1 µm boyutlarında içi boş formda MnO_x (h-MnO_x) yapıları indirgenmiş grafen oksit (rGO) ile kompozit olarak hazırlanmıştır. Hummer metoduyla hazırlanan grafen oksitlerin indirgeme işlemi yapıldıktan sonra FTIR ile karakterizasyon çalışmaları yapılmıştır. h-MnO_x'lerin sentezi için ise poli(GDMA) mikroküreleri kalıp olarak kullanılmıştır. h-MnO_x'ler ile rGO yapıları (%w/w) 9:1, 7:3 ve 5:5 oranlarında kompozit (h-MnO_x/rGO) olarak hazırlanmışlardır.

Sentezlenen monodispers-gözenekli MnO_x mikroküreleri, IrO₂ ve Pd NP'ler ile dekore edilmiş formlarının deneysel çalışmalarda kullanımından önce SEM, TEM, XRD, ICP-MS, BET, XPS, FTIR gibi temel cihazlarla karakterizasyon çalışmaları yapılmıştır. Hazırlanan h-MnO_x/rGO kompozitlerinin de elektrokimyasal karakterizasyonları döngüsel voltametri (CV) ve şarj-deşarj (GCD) ölçümleri alınarak yapılmıştır.

3.1. Monodispers-Gözenekli poli(MAA-co-EDMA) Mikrokürelerin Sentezi

3.1.1. Materyal

Monodispers-gözenekli poli (metakrilik asit-ko-etilenglikol dimetakrilat) poli (MAA-co-EDMA) mikrokürelerin sentezi için glisidilmetakrilat (GMA) ve metakrilik asit (MAA) monomerleri ve etilenglikol dimetakrilat (EDMA) çapraz bağlayıcısı Adrich Chem. Co. (Milwaukee, WI, USA) firmasından temin edilmiştir ve sentezlerde herhangi bir saflaştırma işlemi yapılmadan olduğu gibi kullanılmışlardır. Dağıtıcı ortam olarak ve ara basamaklarda yıkama işlemlerinde kullanılan saf etanol (EtOH), solvent olarak kullanılan tetrahidrofuran (THF) ve çıkış lateksi sentezinde başlatıcı olarak kullanılan 2,2azobisizobütironitril (AIBN) Merck A.G. (Darmstadt, Germany) firmasından alınmıştır. AIBN kullanılmadan önce metanolden kristalize edilmiştir.

Gözenek yapımında organik ajan olarak kullanılan etilbenzen (EB), başlatıcı olarak kullanılan benzoilperoksit (BPO) (kullanımından önce oda sıcaklığında kurutulmuştur), anyonik yüzey aktif madde sodyum dodesil sülfat (SDS) Sigma-Aldrich Co., USA firmasından temin edilmiştir. Stabilizör olarak kullanılan polivinilpirolidon K-30 (PVP K-30, M_A: 40000 Da) ve polivinil alkol (PVA, MA: 85000-146000 Da, %89 hidrolize edilmiş) yine aynı firmadan alınmıştır. Tüm sentezlerde ve yıkama işlemlerinde deiyonize su (18.2 M Ω cm) (Direct-Q®3 UV System, Millipore S.A.S, Molsheim, France) kullanılmıştır.

3.1.2. poli(GMA) Çıkış Lateksinin Sentezi

poli(GMA) çıkış lateksi dispersiyon polimerizasyonu yöntemiyle sentezlenmiştir. Bunun için öncelikle pyrex cam reaktör içerisine 30 mL saf EtOH ve 0.45 g PVP K-30 eklenip sonikasyon (ISOLAB sonikatör) yardımıyla ortamda homojen bir şekilde dağılması sağlanmıştır. Ardından sırasıyla 3 mL GMA ve 0.24 g AIBN eklenerek her basamakta sonikasyon işlemi yapılmıştır. Reaktör ağzı sızdırmayacak bir şekilde sıkıca kapatılarak sıcaklık kontrollü çalkalamalı su banyosuna yerleştirilmiştir. Polimerizasyon 70 °C, 24 saatte 120 cpm çalkalama hızında gerçekleştirilmiştir.

Polimerizasyon süresi sonunda reaktör su banyosundan alınıp, oda sıcaklığına soğuması sonrasında poli(GMA) lateksi santrifüj (Hettich Universal 320 R, Germany) yardımıyla 2000 rpm'de 3 dk çöktürülmüştür. Ortam safsızlıklarından ayrılması için poli(GMA) lateksi 2 kez EtOH ve 2 kez de deiyonize saf su ile yıkanmış ve yaklaşık 30 mL saf su içerisinde dağıtılmıştır. Örnek içerisindeki katı lateks miktarını belirlemek için ise gravmetrik tayin yapılmıştır.

3.1.3. Çok Basamaklı Mikrosüspansiyon Polimerizasyonu Yöntemiyle poli (MAAco-EDMA) Mikrokürelerin Sentezi

poli(MAA-co-EDMA) mikrokürelerinin sentezi için 3 basamaktan oluşan mikrosüspansiyon polimerizasyonu yöntemi kullanılmıştır. İlk basamak gözeneksiz yapıdaki çıkış lateksinin EB yardımıyla şişirilmesi ve gözenekli hale getirilmesidir. Bunun için öncelikle 3.5 mL EB, % 0.25 SDS içeren 50 mL sulu emülsiyon içerisinde prop sonik yardımıyla 8 dk boyunca buz banyosunda dağıtılmıştır. Sonrasında 0.3 g poli(GMA) lateksi ortama eklenmiş ve 4 dk daha prop sonik işlemi uygulanmıştır. Elde edilen dispersiyon 350 rpm'de 24 saat boyunca oda sıcaklığında manyetik olarak karışmaya bırakılmıştır.

İkinci basamak, EB ile şişirilen poli(GMA) lateksinin monomer fazlar ile birleştirilerek tekrar şişirilmesi aşamasıdır. 2 mL MAA, 4 mL EDMA ve 0.25 g BPO birbiri içerisinde homojen bir şekilde sonikasyon yardımıyla dağıtılmış ve % 0.25 SDS içeren 50 mL sulu emülsiyon ortamına eklenerek 12 dk boyunca buz banyosunda prop sonik yapılmıştır. İkinci basamakta elde edilen monomer faz karışımı ilk basamakta hazırlanan dispersiyon ortamına eklenerek yine 350 rpm'de 24 saat boyunca oda sıcaklığında manyetik olarak karışmaya bırakılmıştır.

Son basamakta ise PVA çözeltisi (0.8 g PVA, 10 mL su) ikinci basamak sonundaki karışıma eklenmiş ve oluşan nihai dispersiyon cam pyrex reaktör içerisine alınmıştır. Reaktör sızdırmaz bir şekilde iyice kapatıldıktan sonra çalkalamalı su banyosu içerisine koyulmuş ve 80 °C'de, 24 saat boyunca 120 cpm hızında çalkalamaya bırakılmıştır. Böylelikle şişirilmiş lateks içerisinde monomer fazın polimerleşmesi sağlanmıştır.

Polimerizasyon işlemi sonunda reaktör soğumaya bırakılmış ve elde edilen monodispersgözenekli poli(MAA-co-EDMA) mikroküreleri santrifüj yardımıyla ortamdan ayrılmıştır. Monomer fazdan polimerizasyona giremeyen kısımlar ve oluşan safsızlık lar sırasıyla 2 kez EtOH, 2 kez THF ve yine 2 kez EtOH ile yıkanarak ortamdan uzaklaştırılmıştır. Son olarak ise su ile yıkanan poli(MAA-co-EDMA) mikroküreleri belirli bir miktar su içerisinde dağıtılarak derişim tayini gravimetrik olarak (g partikül/mL su) yapılmış ve MnO_x mikrokürelerinin sentezinde kalıp materyali olarak kullanı1mak üzere hazır hale getirilmiştir.

3.2. Monodispers-Gözenekli Mangan Oksit Mikrokürelerin Sentezi

3.2.1. Materyal

Öncül olarak kullanılan potasyum permanganat tuzu (KMnO₄), indirgeyici ajan olarak kullanılan derişik nitrik asit (HNO₃, %65 w/w), ortam pH'sını ayarlamak için kullanılan amonyum hidroksit (NH₄OH) ve asetik asit (CH₃COOH) Aldrich Chem. Co. (Milwaukee, WI, USA) firmasından satın alınmıştır. Sentezlerde deiyonize su (18.2 M Ω cm) (Direct-Q®3 UV System, Millipore S.A.S, Molsheim, France) kullanılmıştır.

3.2.2. Mangan Oksit Mikrokürelerin Sentezi

Mangan oksit (MnO_x) mikroküreleri kalıp destekli indirgeme yöntemiyle sentezlenmiştir. Kalıp materyali olarak kullanılan poli(MAA-co-EDMA) mikroküreleri (0.1 g) 25 mL su içerisinde sonikasyon yardımıyla dağıtılmış ve ortam pH'sı 0.5 M NH4OH ve 0.5 M CH₃COOH çözeltileri ile 8'e ayarlanmıştır. Öncül olarak ortama 0.5 g KMnO₄ tuzu eklenmiş ve pH kontrolü yapılarak (pH 8) oda sıcaklığında 350 rpm'de 24 saat boyunca manyetik olarak karıştırılmıştır. Kalıp materyali üzerine adsorplanan mangan oksit nanopartiküllerinin gözeneklere indirgenebilmesi amacıyla dispersiyon ortamına HNO₃ çözeltisi (3.5 ml, %20 w/w) damla damla eklenerek 24 saat daha manyetik olarak karıştırılmıştır. Elde edilen polimer/mangan oksit kompozit mikroküreleri santrifüj yardımıyla 5000 rpm'de 5 dk boyunca çöktürülerek ortamdan alınmıştır. İstenmeyen mikron altı küçük boyutlu partiküllerin uzaklaştırılması için %1'lik SDS çözeltisi (20 ml) kullanılarak santrifüj dekantasyon yoluyla (1000 rpm, 2 dk) kompozit mikroküreler yıkanmıştır. Ortam safsızlıklarından ve istenmeyen boyuttaki partiküllerden arındırılan kompozit monodispers mikroküreler deivonize su ile bircok kez yıkanmış ve 70 °C'de etüvde 24 saat boyunca kurutulmuştur. Kompozit mikroküreler farklı sıcaklıklarda (380, 410, 430, 450, 470, 500, 530 ve 560 °C) 1 °C/dk artis hiziyla 4 saat boyunca hava ortamında kalsine edilmiştir. Polimerik kalıp materyalinin yapıdan uzaklaştırılmasıyla monodispers-gözenekli MnO_x mikroküreleri elde edilmiştir. Gözeneklilik özellikleri farklı kalsinasyon sıcaklıklarıyla belirlenmiştir. MnOx mikrokürelerinin sentez şeması Şekil 3.1 'de gösterilmiştir.

Şekil 3.1. MnO_x mikrokürelerinin KMnO₄ öncülü kullanılarak kalıp destekli indirgeme yöntemiyle gerçekleştirilen sentez şeması [123].

3.3. Monodispers-Gözenekli Mangan Oksit Mikrokürelerin IrO₂ ve Pd Nanopartiküller ile Dekore Edilmesi

3.3.1. Materyal

Katyonik ligand olarak kullanılan 3-aminopropiltrietoksisilan (APTES), dağıtıcı ortam 2propanol, trietilamin (TEA) Sigma-Aldich (St. Louis, MO, USA) firmasından temin edilmiştir. IrO₂ ve Pd nanopartiküllerinin sentezinde IrCl₃.4H₂O ve Pd(NO₃)₂.2H₂O tuzları, indirgeyici ajan sodyum borhidrür (NaBH₄), derişik sülfirik asit (H₂SO₄) ve polivinil alkol (PVA, MA: 85000-146000 Da, %89 hidrolize) (Sigma-Aldich Milwaukee, WI, USA) kullanılmıştır. Sentezler sırasında kullanılan deyonize su Direct-Q®3 UV System, Millipore S.A.S, Molsheim, France (18.2 MΩ cm) cihazından alınmıştır.

3.3.2. Mangan Oksit Mikrokürelerin APTES ile Türevlendirilmesi

 MnO_x mikroküreleri (0.1 g), 1 mL APTES ve 0.15 mL TEA içeren 10 mL'lik 2-propanol ortamında dağıtılmış ve ağzı iyice kapatılmış reaktör içerisine alınarak 80 °C'de 24 saat boyunca çalkalamalı su banyosunda karıştırılmıştır. Amin grupları ile türevlendirilen monodispers-gözenekli MnO_x mikroküreleri (APTES@MnO_x) sırasıyla 2-propanol ve deiyonize su ile santrifüj yardımıyla (5000 rpm, 4 dk) yıkanmıştır ve böylelikle aşırı APTES'in ortamdan uzaklaştırılması sağlanmıştır.

3.3.3. APTES ile Türevlendirilmiş Mangan Oksit Mikrokürelerin IrO₂ NP ile Dekore Edilmesi

PTES@MnO_x mikrokürelerini IrO₂ NP'ler ile dekore etmek için sol-immobilizasyon yöntemi kullanılmıştır. Bunun için öncelikle IrO₂ NP'lerin sentezi gerçekleştirilmiş ve sonrasında APTES@MnO_x mikrokürelerinin üzerine elektrostatik etkileşimler sayesinde bağlanması sağlanmıştır. IrO₂ NP'ler IrCl₃.4H₂O tuzunun NaBH₄ ile indirgemes iyle sentezlenmiştir. IrCl₃.4H₂O (9.6 mg, 0.026 mmol) tuzu 10 mL su içerisinde dağtılmış ve ortama stabilizör olarak PVA çözeltisi (1 mL, 10 mg/ml) eklenerek oda sıcaklığında manyetik olarak 15 dk 350 rpm'de karıştırılmıştır. 0.1 M'lık NaBH₄ çözeltisi (1.3 mL) ortama eklenerek indirgeme işlemi gerçekleştirilmiş ve çözelti 1 saat boyunca manyetik olarak karıştırılmıştır. 0.1 g APTES@MnO_x mikroküreleri eklenerek ortam pH'ı derişik H₂SO₄ kullanılarak 3'e ayarlanmıştır ve oluşan nihai çözelti 1 saat daha manyetik olarak karıştırılmıştır.

Şekil 3.2. $IrO_2 NP'$ lerin sentezi ve MnO_x ve SiO_2 mikroküreleri üzerine immobilizas yo nu [176].

IrO2 NP'ler ile dekore edilmiş APTES@MnOx mikroküreleri (IrO2@APTES@MnOx) santifüj-dekantasyon yöntemiyle çöktürülerek (5000 rpm, 5 dk) 3 kez su ile yıkanmıştır. Yıkanan partiküller 70 °C'de etüvde 24 saat boyunca kurulmuştur. Deneylerde referans malzeme olarak SiO2 mikroküreleri [177] kullanılmıştır ve SiO2 mikroküreleri de MnOx mikrokürelerinde olduğu gibi aynı yöntemler izlenerek amino gruplarıyla türevlendirilmiş ve IrO2 NP'ler ile dekore edilmiştir. Protokole ait sentez şeması Şekil 3.2 'de verilmiştir.

3.3.4. APTES ile Türevlendirilmiş Mangan Oksit Mikrokürelerin Pd NP'ler ile Dekore Edilmesi

Pd NP'lerin sentezi ve APTES@MnO_x mikroküreleri üzerine immobilizasyonu Ir NP'lerin sentez yöntemiyle benzer şekilde gerçekleştirilmiştir. $Pd(NO_3)_2.2H_2O$ (6.2 mg, 0.023 mmol) tuzu 10 mL su içerisinde dağıtılarak ortama PVA çözelitisi (0.3 mL, 10 mg/mL) eklenmiş ve 15 dk'lık karışmanın ardından NaBH₄ çözeltisi (0.1 M, 1.2 mL) eklenerek indirgeme işlemi yapılmıştır. Oda sıcaklığında 1 saatlik manyetik karışmadan sonra ortama 0.1 g APTES@MnO_x mikroküreleri eklenmiş ve derişik H₂SO₄ ile pH 3'e ayarlanmıştır. Nihai çözelti 1 saat daha manyetik olarak karıştırıldıktan sonra santifüjdekantasyon yöntemiyle çöktürülmüş (5000 rpm, 5 dk) ve Pd NPler ile dekore edilmiş MnO_x mikroküreleri 3 kez su ile yıkanmıştır. Yıkanan partiküller yine 70 °C'de etüvde 24 saat boyunca kurulmuştur. Sentez protokolü Şekil 3.3'te verilmiştir.

Şekil 3.3. Pd NP'lerin MnOx mikroküreleri üzerine immobilizasyonu [178].

Benzil alkol oksidasyonu deneylerinde referans malzeme olarak SiO_2 [177] ve TiO_2 [179] mikroküreleri kullanılmıştır ve bu mikroküreler de MnO_x mikrokürelerinde olduğu gibi aynı yöntemler izlenerek amino gruplarıyla türevlendirilmiş ve Pd NP'ler ile dekore edilmiştir.

3.4. h-MnO_x/rGO Kompozitlerin Sentezi

3.4.1. Materyal

Monodispers poli(gliseroldimetakrilat) (poli(GDMA)) mikrokürelerin sentezi için gliseroldimetakrilat (GDMA) ve metakrilik asit (MAA) monomerleri Aldrich Chem. Co. (Milwaukee, WI, USA) firmasından temin edilmiştir. Dağıtıcı ortam olarak kullanılan toluen IsoLab (Eschau, Germany) firmasından, asetonitril ve başlatıcı olarak kullanılan 2,2-azobisizobütironitril (AIBN) ise Merck A.G. (Darmstadt, Germany) firmasından alınmıştır. AIBN kullanılmadan önce metanolden geçirilerek kristalize edilmiştir. Yıkama işlemlerinde teknik etanol (EtOH) (%98-99) kullanılmıştır.

İçi boş formda, monodispers-gözenekli mangan oksit mikrokürelerin (h-MnO_x) sentezi için, yine öncül olarak potasyum permanganat tuzu (KMnO₄), indirgeyici ajan olarak derişik nitrik asit (HNO₃, %65 w/w), ortam pH'sını ayarlamak için amonyum hidroksit (NH4OH) ve asetik asit (CH3COOH) Aldrich Chem. Co. (Milwaukee, WI, USA) firmasından alınmıştır.

Grafen oksit (GO) modifiye edilmiş Hummer [180, 181] yöntemine göre sentezlenmiştir. Oksidasyon ajanı olarak kullanılan KMnO₄ ve NaNO₃, reaksiyon ortamı olarak derişik H₂SO₄ (95%), reaksiyonu durdurmak ve reaksiyona girmeyen aşırı KMnO₄'ü ortamdan uzaklaştırmak için kullanılan H₂O₂ ve yıkama işleminde kullanılan HCl Aldrich Chem. Co. (Milwaukee, WI, USA) firmasından temin edilmiştir. Grafit kaynağı olarak ise kurşun kalem ucu kullanılmıştır. GO'in indirgeme aşamasında indirgeyici ajan olarak hidrazin hidrat (N₂H₄.xH₂O) (50-60%) ve h-MnO_x/rGO kompozitlerin sentezi [182] için ise etilen glikol (Sigma-Aldich (St. Louis, MO, USA)) kullanılmıştır. Sentez aşamalarında ve yıkama işlemlerinde deiyonize su (18.2 MΩ cm) (Direct-Q®3 UV System, Millipore S.A.S, Molsheim, France) kullanılmıştır.

3.4.2. poli(GDMA) Çıkış Lateksinin Sentezi

poli(GDMA) çıkış lateksi çöktürme polimerizasyonu yöntemiyle sentezlenmiştir. Cam pyrex reaktör içerisine sırasıyla 48.7 mL toluen, 16.3 mL asetonitril, 1.5 mL GDMA, 0.4 mL MAA ve 0.16 g AIBN eklenmiştir. Her ekleme basamağında sonikasyon yardımıyla reaktantların homojen bir şekilde dağılması sağlanmıştır. Reaktör ağzı sızdırmayacak şekilde sıkıca kapatılmış ve sıcaklık kontrollü çalkalamalı su banyosuna yerleştirilerek polimerizasyon işlemi 70 °C, 24 saatte 120 cpm çalkalama hızında gerçekleştirilmiştir.

Polimerizasyon sonunda poli(GDMA) lateksi santrifüj yardımıyla 2000 rpm'de 3 dk çöktürülmüştür. Ortam safsızlıklarından ayırmak için poli(GDMA) lateksi sırasıyla 3 kez EtOH, 3 kez de deiyonize saf su ile yıkanmıştır. 30 mL saf su içerisinde dağıtılarak gravmetrik tayin yapılmıştır.

3.4.3. İçi Boş Monodispers-Gözenekli MnO_x (h-MnO_x) Mikrokürelerin Sentezi

İçi boş formdaki monodispers-gözenekli MnO_x (h-MnO_x) mikrokürelerin sentezi, 3.2.2 bölümünde verilen MnO_x mikrokürelerin sentezi ile benzer şekilde yapılmıştır. 0.1 g poli(GDMA) mikroküreleri 25 mL su içerisinde sonikasyon yardımıyla dağıtılarak ve ortam pH'sı 8'e ayarlanmıştır. Öncül olarak ortama 0.5 g KMnO₄ tuzu eklenmiş ve pH kontrolü yapılarak (pH 8) oda sıcaklığında 350 rpm'de 24 saat boyunca manyetik olarak karıştırılmıştır. İndirgeme işlemi için ortama HNO₃ çözeltisi (3.5 ml, %20 w/w) damla damla eklenerek 24 saat daha manyetik olarak karıştırılmıştır. Elde edilen polimer/MnO_x

kompozit mikroküreleri santrifüj yardımıyla (5000 rpm, 5 dk) çöktürülerek ortamdan alınmıştır. Safsızlıkların uzaklaştırılması için %1'lik SDS çözeltisi (20 ml) kullanılarak santrifüj dekantasyon yoluyla (1000 rpm, 2 dk) kompozit mikroküreler yıkanarak, 70 °C'de etüvde 24 saat boyunca kurutulmuştur. Kompozit mikroküreler farklı sıcaklıklarda 410 °C'de 1 °C/dk artış hızıyla 4 saat boyunca hava ortamında kalsine edilmiştir. Polimerik yapının uzaklaştırılmasıyla monodispers-gözenekli içi boş formda MnO_x mikroküreleri (h-MnO_x) elde edilmiştir.

3.4.4. İndirgenmiş Grafen Oksit (rGO) Sentezi

İndirgenmiş grafen oksit (rGO) sentezi [180] için öncelikle grafen oksit hazırlanmıştır. İlk aşama olarak grafit (1 g), NaNO₃ (0.5 g) ve 25 mL H₂SO₄ 30 dk boyunca buz banyosunda manyetik olarak karıştırılmıştır. Reaksiyon ortamına, sıcaklığın 20 °C'yi geçmeyecek şekilde 5 g KMnO4 kontrollü olarak eklenmiştir ve 30 dk daha buz banyosunda karıstırılmıştır. Oda sıcaklığında gece boyunca manyetik olarak karıştırıldıktan sonra macunsu kıvamda koyu kahverengi karışım elde edilmiştir. İkinci aşamada ise 50 mL su karışım ortamına eklenerek 12 saat süreyle geri soğutucu altında 95-98 °C'de karıştırılmıştır. Bu aşamada karışım renginin sarıya döndüğü gözlemlenmiştir. Oda sıcaklığında soğutulduktan sonra 10 mL %30 H₂O₂ eklenerek reaksiyon sonlandırılmıştır.

İndirgenmiş grafen oksit (rGO)

Şekil 3.4. Grafitten rGO sentezi [183].

Elde edilen GO %5'lik HCl ve sonrasında deiyonize su ile defalarca yıkanmış ve santrifüj yardımıyla (6000 rpm, 5dk) çöktürülerek etüvde kurumaya bırakılmıştır. Sentezlenen GO gri renktedir. İndirgeme basamağında 100 mg GO, 30 mL su içerisinde 30 dk sonikas yon yardımıyla dağıtılmıştır. Hazırlanan dispersiyon 100 °C'ye ısıtıldıktan sonra ortama 3 mL N₂H₄.xH₂O eklenerek geri soğutucu altında 98 °C'de 24 saat boyunca karıştırılarak kimyasal indirgeme yapılmıştır. Elde edilen rGO, sonikasyon ve santrifüj yardımıyla birçok kez su ile yıkanarak ortamda buluna aşırı N₂H₄.xH₂ 'den uzaklaştırılmıştır. Senteze ait şematik gösterim Şekil 3.4'te verilmiştir.

3.4.5. h-MnO_x/rGO Kompozitlerinin Hazırlanması

Kompozit mikrokürelerin sentezi için 10 mL etilen glikol (EG) içerisinde 50 mg h-MnO_x 1 saat süreyle ultrasonikasyona tabi tutulmuştur. Kolloidal formdaki karışıma 50 mg rGO eklenerek 30 dk daha sonikasyon işlemi yapılmıştır. Yıkama işleminden sonra elde edilen kompozit etüvde kurumaya bırakılmıştır. h-MnO_x/rGO kompozitleri ağırlıkça 9:1, 7:3 ve 5:5 (%w/w) oranlarında hazırlanmıştır.

3.5. Monodispers-Gözenekli MnO_x, h-MnOx Mikrokürelerin ve Dekore Edilmiş/Kompozit Formlarının Karakterizasyonu

MnO_x mikrokürelerin, IrO_2 ve Pd NP ile dekore edilmiş formlar1n1n (IrO₂@APTES@MnO_x, Pd@APTES@MnO_x) ve h-MnO_x mikrokürelerin boyut dağılımı özellikleri ve yüzey morfolojisi ile ilgili bilgi almak amacıyla Bilkent Üniversitesi-Ulusal Nanoteknoloji Araştırma Merkezi (UNAM)' de bulunan Taramalı Elektron Mikroskobu (SEM) (FEI, Quanta 200, FEG, Thermo Fisher Scientific, Waltham, MA, U.S.A.) kullanılmıştır. SEM cihazında görüntü alabilmek amacıyla yaklaşık olarak 2 mg kadar katı partiküller % 0.5'lik SDS çözeltisi içerisinde sonikasyon yardımıyla iyice dağıtılmış ve örnek disk üzerindeki karbon banta damlatılarak kurumaya bırakılmıştır. Kurutulan örnekler fiziksel buhar biriktirme yöntemiyle altın ya da altın-paladyum ile kaplanarak görüntüleme işlemine hazır hale getirilmiştir. SEM görüntüleri üzerinden partiküllerin ortalama boyut değerleri (D_p, µm) ve boy dağılımı varyasyon katsayısı (% CV) aşağıdaki formülasyonlar kullanılarak hesaplanmıştır.

$$D_{p} = \sum N_{i} D_{i} / \sum N_{i}$$
(3.1)

 $CV = [(\sum N_i (D_i - D_n)^2 / [N_T - 1])^{1/2} / D_n] \times 100$ (3.2)

D_p: ortalama boyut değeri (µm)

N_i: D_i (µm) boyut değerine sahip partiküllerin sayısı

NT :Toplam partikül sayısı

Ayrıca örneklerden yayılan X-ışınları, enerji dağılımlı X-ray dedektörü (EDX) ile tespit edilmiştir.

Mikrokürelerin özgül yüzey alanı (SSA, m²/g), gözenek hacmi (cc/g), gözenek boyutu ve dağılımı gibi özellikleri laboratuvarımızda bulunan Yüzey Alanı ve Gözenek Boyutu Ölçüm Cihazı (Quantachrome, Nova 2200E, UK) kullanılarak belirlenmiştir. Ölçüm için katı halde 0.1 g partiküller 120 °C'de 6 saat boyunca vakumlanmış ve gözeneklerde kalan nem iyice uzaklaştırılmıştır. Analiz, azot (N₂) gazının partiküller üzerinden geçirilerek adsorplanıp desorplanmasıyla gerçekleşmektedir. Ölçüm sonuçları, cihazın Brunauer-Emmett-Teller (BET) denklemini kullanarak hesaplamasıyla elde edilmektedir.

Polimer/MnO_x kompozit mikrokürelerinin farklı sıcaklıklarda (380-700 °C) kalsine edilmesiyle farklı fazlarda oluşan MnO_x mikrokürelerinin ve IrO₂ ve Pd NP ile dekore edilmiş formlarının (IrO₂@APTES@MnO_x, Pd@APTES@MnO_x) kristalin yapıdaki özelliklerinin ve X-ışını kırınım desenlerinin belirlenmesi amacıyla Orta Doğu Teknik Üniversitesi Merkez Laboratuvarı (MER-LAB) bünyesindeki CuK α 1 radyasyon (λ) kaynaklı, 30 mA ve 40 kV ile çalışan XRD (Rigaku Ultima-IV) cihazı kullanılmıştır. Analiz için kuru halde 0.1 g partiküller hazırlanmıştır.

Sentezlenen IrO₂ ve Pd NP'lerin morfolojik olarak görüntülenebilmesi, boyutlarının ve kristal yapılarının belirlenebilmesi için Selçuk Üniversitesi İleri Teknoloji ve Uygulama Merkezi bünyesinde bulunan Geçirimli Elektron Mikroskobu (TEM, JEOL JEM 2100F 200kV HRTEM, Japan) kullanılmıştır. Ayrıca EDX haritalama tekniği de kullanılarak yüzeyde bulunan elementlerin atomik olarak dağılımı belirlenmiştir.

Sentezlenen partiküllerin yüzeyleri hakkında kimyasal veriler elde etmek ve elementel analiz yapabilmek amacıyla X-ışını fotoelektron spektroskopisi (XPS, K-Alpha XPS Fischer Scientific, Waltham, MA, USA) (Bilkent-UNAM) system, Thermo Malzeme bırakılarak kullanılmıştır. yüzeyi X-ışınlarına maruz yüzeyden fotoelektronların koparılması sağlanmıştır ve saçılan fotoelektronların kinetik enerjileri her bir elemente özgü bağlanma enerjileri olarak belirlenmiştir.

MnO_x mikrokürelerin sentezinde polimerik şablon olarak kullanılan poly(MAA-co-EDMA) mikrokürelerin, poly(MAA-co-EDMA)/ MnO_x kompozit mikrokürelerin ve kalsinasyon sonrası elde edilen inorganik yapıdaki MnO_x mikrokürelerin ve bunların IrO₂ ve Pd NP'ler ile dekore edilmiş formlarının tanımlanmasında ve fonksiyonel grupların belirlenmesinde Fourier Dönüşümlü Kızılötesi Spekroskopi (FTIR) cihazı (Thermo Fisher Scientific, Nicolet 6700, USA) (Hacettepe Üniversitesi Kimya Mühendisliği Bölümü Merkez Laboratuvarı) ve kullanılmıştır. Katı toz halde hazırlanan numuneler KBr ile pellet haline getirilmiş ve zayıflatılmış toplam yansıma (ATR) modu kullanılarak analizlenmiştir. Ayrıca GO, rGO ve h-MnO_x/rGO kompozitindeki fonksiyonel grupların belirlenmesi ve indirgeme işleminin gerçekleşip gerçekleşmediğini anlamak amacıyla FTIR analizi yapılmıştır.

 MnO_x mikrokürelerinin IrO₂ ve Pd NP'ler ile dekore edilmiş formlarının (IrO₂@APTES@MnO_x, Pd@APTES@MnO_x) yapılarındaki Ir ve Pd metal içeriklerinin tam olarak belirlenebilmesi amacıyla İndüktif Eşleşmiş Plazma-Kütle Spektroskopisi (ICP-MS, Thermo FISCHER, Xseries 2, Germany) (Hacettepe Üniversitesi Kimya Bölümü) kullanılmıştır. Katı haldeki partiküllerden 1 mg alınarak saf HNO₃ içerisinde sonikasyon yardımıyla çözdürülerek uygun oranlarda saf su ile seyreltilmiş ve analize hazır hale getirilmiştir.

Süperkapasitörlerde elektrot malzemesi olarak kullanılması planlanan h-MnO_x/rGO kompozitlerin elektrokimyasal karakterizasyonlarının belirlenmesi amacıyla temel olarak Döngüsel Voltametri (CV) ve Galvonastatik Şarj-Deşarj (GCD) yöntemleri kullanılmıştır. Elektrokimyasal testler için potansiyostat/galvanostat cihazları (Biologic Science Instruments, VPM300) (ODTÜ Malzeme ve Metalurji Mühendisliği Bölümü) kullanılmıştır.

3.6. Katalitik Uygulamalar

3.6.1. Materyal

Su oksidayonu çalışmalarında oksidasyon ajanı olarak kullanılan sodyum periyodat (NaIO₄) Merck firmasından, seryum amonyum nitrat (CAN) ise Sigma'dan temin edilmiştir. Benzil alkol oksidasyonu uygulamalarında kullanılan benzil alkol (BzOH), çözücü dietilen glikol dimetil eter (DEGDME), oksidasyon ajanı tersiyer butil hidroperoksit (TBHP, %70) ve HPLC analizlerinde kullanılan asetonitril (ACN) Sigma-Aldrich firmasından temin edilmiştir. Deneysel çalışmalar sırasında kullanılan deiyonize su Direct-Q®3 UV System, Millipore S.A.S, Molsheim, France (18.2 MΩ cm) cihazından alınmıştır.

3.6.2. IrO₂ NP ile Dekore Edilmiş Monodispers-Gözenekli Mangan Oksit Mikrokürelerin Su Oksidayonu Çalışmalarında Kullanımı

Su oksidasyonu çalışmalarında oksijen (O_2) oluşum kinetiğinin belirlenmesi amacıyla analizlerde Agilent marka GC-MS sistemi (7890B GC/5977A MSD, Molsieve GC kolonu), taşıyıcı gaz olarak ise helyum kullanılmıştır. Katalizör olarak kullanılan IrO₂@MnO_x mikroküreleri (20 mg) iki boyunlu cam reaktör içerisine alınmış ve hava geçirmeyen silikon septumlarla reaktör ağızları kapatıldıktan sonra 15 dk boyunca azot gazı reaktör içine gönderilerek ortam inert hale getirilmiştir. Ortamda ne kadar oksijen kaldığını belirlemek için gaz sızdırmayan bir şırınga yardımıyla reaktör içerisinden 10 µl kadar gaz örneği çekilerek analizlenmiştir. Ayrı bir cam tüp içerisinde taze hazırlanan NaIO₄ çözeltisi (200 mM 5 ml)/CAN çözeltisi (400 mM 5 ml) de benzer şekilde 15 dk azotlandıktan sonra reaktör içerisine enjekte edilmiştir. Çözelti enjekte edildikten hemen sonrasında ortamdan gaz örneği alınarak analizlenmiştir ve bu reaksiyonun başlangıç değeri olarak belirlenmiştir. Çözelti 1 saat boyunca oda sıcaklığında 400 rpm'de manyetik olarak karıştırılmış ve reaksiyon boyunca belirli aralıklarla gaz örnekleri alınıp analizlenerek oluşan toplam O2 miktarı ölçülmüştür. Ortamda katalizör olmadan yapılan deneyler de (blank) benzer sekilde analizlenmistir. Olusan O₂ miktarına ve reaksiyon hızına etki eden oksidant (NaIO4/CAN) derişimi, katalizör miktarı ve IrO2 NP'lerin yükleme yüzdeleriyle ilgili deneysel parametreler ve koşullar Çizelge 3.1'de verilmiştir. Çizelge 3.1. Su oksidasyonu deney koşulları, deney parametreleri ve çalışma aralığı [176].

Deneysel koşullar	Parametreler	Çalışma aralığı		
Reaksiyon hacmi: 5 ml	Oksidant derisimi (mM)	NaIO ₄ : 50, 100, 200, 400		
Karıştırma hızı: 400 rpm		CAN: 100, 200, 400, 800		
Oda sıcaklığı	Katalizör miktarı (mg)	5, 10, 20		
Süre: 1 saat	% IrO ₂ NP yüklemesi	2.5, 5, 10		

Katalizör performansını belirlemede önemli bir ölçüt olan çevrim sayısı (TON, turnover number) ve çevrim frekansı (TOF, turnover frequency) değerleri de aşağıdaki (3.3) ve (3.4) eşitliklerine göre hesaplanmıştır.

$$TON = \frac{\ddot{\text{U}}retilen \ O_2 \ mol \ sayısı}{Katalizördeki \ aktif \ bölgelerin \ mol \ sayısı}$$
(3.3)

$$TOF = \frac{TON}{Reaksiyon\ s\"{u}resi\ (saat)}$$
(3.4)

3.6.3. Pd NP'ler ile Dekore Edilmiş Monodispers-Gözenekli Mangan Oksit Mikrokürelerin Benzil Alkol Oksidayonu Çalışmalarında Kullanımı

çalışmalarında katalizör olarak kullanılan Pd@MnOx Benzil alkol oksidasyonu mikroküreleri (80 mg) iki boyunlu cam reaktör içerisinde 0.1 mL BzOH ve 0.15 mL TBHP içeren 10 mL DEGDME çözücüsü içerisinde sonikasyon yardımıyla dağıtılmıştır. Ortama katalizör eklenmesiyle başlangıç anındaki dönüşüm miktarının belirlenmesi için sonikasyondan sonra steril enjektör ile ortamdan 50 µL kadar örnek alınarak analizlenmiştir. Reaktör ağızları, sızdırmayan silikon septumlarla kapatıldıktan sonra yağ banyosu içerisine oturtulmuş ve ısıtıcılı manyetik karıştırıcıda 80 °C'de 4 saat boyunca karıştırılmıştır. Belirli aralıklarla ortamdan örnekler alınarak ultra santrifüj yardımıyla (Hettich®, Mikro 120 centrifuge) çöktürüldükten sonra süpernatanttan 20 µL kadar alınıp 5 mL 10/90 ACN/su (v/v) içerisinde dağıtılmıştır. Çözeltiden 5 µL alınıp analiz işlemi Sıvı Kramotografi (HPLC, Shimadzu, icin Yüksek Basınclı Japan) cihazına gönderilmiştir. Cihaz ana ekipmanları UV dedektör (SPD-10 AV, Shimadzu, Japan) ve Phenomenex SphereClone 5 μ m Silika (250 × 4.60 mm 5 μ m) kolonudur. Mobil faz olarak pik ayrımlarının en iyi gözlemlendiği 10/90 ACN-/u (v/v) fazı kullanılmıştır. 214 nm dalga boyunda elde edilen piklerin altında kalan alanlardan % BzOH dönüşümü ve % seçicilik değerleri aşağıdaki (3.5) ve (3.6) formülasyonları kullanılarak hesaplanmıştır.

% BzOH dönüşümü =
$$\left(\frac{C_0 - C_{BzOH}}{C_0}\right) \times 100$$
 (3.5)

% Seçicilik =
$$\left(\frac{C_{BZCHO}}{C_0 - C_{BZOH}}\right) \times 100$$
 (3.6)

C₀: BzOH başlangıç derişimi

CBZOH: belirli bir süredeki dönüşen BZOH derişimi

CBZCHO: belirli bir süredeki oluşan BZCHO derişimi

TON ve TOF değerleri ise aşağıdaki eşitlikler kullanılarak hesaplanmıştır.

$$TON = \frac{Harcanan reaktantların mol sayısı}{Katalizördeki aktif bölgelerin mol sayısı}$$
(3.7)

$$TOF = \frac{TON}{Reaksiyon \ s\"uresi \ (saat)}$$
(3.8)

Reaksiyon hızına, BzOH dönüşüm ve BzCHO oluşum yüzdelerine etki eden parametrelerin tarama çalışmaları yapılmıştır ve bu parametreler Çizelge 3.2'de verilmiştir.

Çizelge 3.2. BzOH oksidasyonu deney koşulları, deney parametreleri ve çalışma aralığı [178].

Deneysel koşullar	Parametreler	Çalışma aralığı
Reaksiyon hacmi: 10 ml	BzOH derişimi (mM)	50, 100, 200
Karıştırma hızı: 400 rpm	Katalizör miktarı (mg)	40, 80, 160
Sıcaklık: 80 °C	% Pd NP yüklemesi	1.25, 2.5, 5
Süre: 4 saat	TBHP derişimi (mM)	75, 150, 300

3.6.4. Oksidasyon Çalışmaları Tekrar Kullanılabilirlik Testleri

Su oksidayonu çalışmalarında kullanılan katalizörlerin (IrO₂@Mn₅O₈, IrO₂@MnO₂, IrO₂@Mn₂O₃, referans olarak kullanılan IrO₂@SiO₂ ve IrO₂ NP'leri) tekrar kullanılabilirlik testleri gerçekleştirilmiştir. Reaksiyon koşulları ve parametreleri; 5 mL reaksiyon hacmi, 400 rpm karıştırma hızı, 20 mg katalizör miktarı, 200 mM NaIO₄ derişimi ve %5 IrO₂ NP yüklemesi olarak belirlenmiştir. 1 saatlik bir tur reaksiyon sonrasında katalizörler santrifüj yardımıyla (5000 rpm, 5dk) ortamdan ayrılarak 5 kez suyla yıkanmıştır. Taze hazırlanan NaIO₄ çözeltisi ve katalizör tekrar azotlanarak ikinci tur deney ilk turda olduğu gibi başlatılmış ve sonuçlar analizlenmiştir. Bu işlem 5 kez tekrarlanmıştır.

Benzil alkol oksidasyonu tekrar kullanılabilirlik testlerinde ise katalizör olarak en yüksek dönüşüm ve oluşum yüzdesine sahip Pd@Mn₅O₈ mikroküreleri belirlenmiştir. Deney koşulları 100 mM BzOH başlangıç derişmi, 150 mM TBHP derişimi, 80 mg katalizör, 10 mL reaksiyon hacmi, 400 rpm karıştırma hızı, 80 °C reaksiyon sıcaklığı ve 6 saat süre olarak belirlenmiştir. Reaksiyon başlangıcında ve sonunda alınan örnekler analizlendikten sonra katalizör santrifüj yardımıyla (5000 rpm, 5 dk) ortamdan ayrılmış ve 3 kez DEGDME ile yıkanmıştır. Yıkanan partiküller aynı deney ortamı hazırlanarak tekrar reaksiyona koyulmuştur ve bu işlemler 5 kez tekrarlanarak testler tamamlanmıştır.

3.7. Süperkapasitör Uygulamaları

3.7.1. Materyal

Üçlü elektrot sisteminde (Rotating Disk) kaplama materyalini hazırlamada kullanılan 2propanol, ikili elektrot konfigürasyonunda elektrolit çözeltisi olarak kullanılan potasyum hidroksit (KOH) ve bağlayıcı olarak kullanılan %60'lık politetrafluroetilen (PTFE) Merck firmasından alınmıştır. İletkenliği arttırmada katkı olarak karbon siyahı Super C65 Carbon kullanılmıştır. Saf su Direct-Q®3 UV System, Millipore S.A.S, Molsheim, France (18.2 MΩ cm) cihazından alınmıştır.

3.7.2. h-MnO_x Mikrokürelerin ve h-MnOx/rGO Kompozitlerin Elektrokimyasal Analizleri

Tez çalışması kapsamında sentezlenen h-MnO_x mikrokürelerin ve h-MnO_x/rGO kompozitlerin elektrokimyasal analizlerini yapmak amacıyla öncelikle elektrokimyasal hücreler hazırlanmıştır. Ön ölçümler için kullanılan üçlü elektrot sisteminde, referans elektrot olarak Hg/HgO (KOH çözeltisi içerisinde), karşıt elektrot olarak grafit, çalışma elektrodu olarak ise h-MnO_x mikroküreleri ile kaplanan camsı karbon (glassy carbon) elektrot kullanılmıştır. Kaplama işlemi için, 50 mg h-MnO_x, 8 mL saf su, 2 mL isopropanol, 10 mg karbon siyahı (Printex Lab) ve 200 µL nafion çözeltisi (isopropanol içerisinde, 5%w/w) buz banyosu içerisinde 30 dk prop sonikasyon yardımıyla homojen bir şekilde karıştırılmıştır. Karışımdan 10 µL camsı karbon siyahı yüzeyine damlatılarak UV ışık altında 10 dk kurutulmuştur.

Elektrolit çözeltisi olarak 1 M KOH çözeltisi kullanılmıştır ve ölçümlerden önce sistemden 10 dk boyunca N₂ gazı geçirilmiştir. CV analizleri -0.6-0.6 V aralığında, 10-200 mV/s tarama hızında, GCD analizleri 3, 6, 12, 25 ve 50 mA değerlerinde ölçülmüştür. Üçlü elektrot sistemine ait görsel Şekil 3.5'te verilmiştir.

Şekil 3.5. Üçlü elektrot sistemi.

İkili elektrot sisteminde ise çalışma elektrodu olarak aktif malzeme karışımıyla kaplanan Nikel köpük (Ni-foam) kullanılmıştır. Aktif malzeme, karbon siyahı ve bağlayıcı (PTFE) sırasıyla ağırlıkça 80:10:10 oranına göre karıştırılarak elde edilen macunsu yapı Ni köpük üzerine sıvanmıştır. Pres yardımıyla 18 mm çapında dairesel olarak kesilip oda sıcaklığında kurutulmuştur. Asimetrik SC konfigürasyonu olarak tasarlanan sistemde anot malzemesi olarak ise ticari aktif karbon elektrodu benzer şekilde (80:10:10 %w/w) hazırlanmıştır. Seperatör olarak cam elyafi (fiberglass), elektrolit çözeltisi olarak ise 1 ve 6 M'lık KOH çözeltisi kullanılmıştır. Asimetrik SC konfigürasyonunda kullanılan ikili elektrot sistemi ve hazırlanan elektrotlar Şekil 3.6'da verilmiştir.

Şekil 3.6. Asimetrik iki elektrotlu SC konfigürasyonu ve kullanılan elektrot, seperatör ve paslanmaz çelik hücre sistemleri.

4. SONUÇLAR VE TARTIŞMA

Tez çalışması kapsamında monodispers-gözenekli mangan oksit mikroküreleri kalıp destekli indirgeme yöntemiyle sentezlenmiştir. Sentezlenen mikroküreler amino gruplarıyla türevlendirilerek IrO₂ NP'ler ve Pd NP'ler ile dekore edilmiştir. Ayrıca içi boş formda mikroküreler sentezlenerek rGO ile kompozitleri hazırlanmıştır. Mikroküreler in düz formlarının, dekore edilmiş formlarının ve kompozitlerin karakterizasyon çalışma ları yapılmıştır. IrO₂@MnO_x mikroküreleri su oksidasyonu uygulama larında, Pd@MnO_x mikroküreleri benzil alkol oksidasyonu uygulama larında katalizör olarak kullanılmıştır. Oksidasyon çalışma larında kullanılan katalizör türü ve miktarı, NP yükleme yüzdesi, oksidant derişimi gibi parametrelerin reaksiyon oluşum hızına etkileri incelenmiştir. h-MnO_x ve kompozit yapıları ise süperkapasitörlerde pozitif elektrot malzemesi olarak kullanılmıştır. Bu amaçla dögüsel voltametri ve galvanostatik şarj-deşarj analizleri gerçekleştirilmiştir. Katalitik aktiviteleri ve elektrokimyasal analizleri incelenen MnO_x mikrokürelerinin enerji uygulama ları açısından yüksek verime sahip, maliyet açısından uygun ve çevreyle uyumlu malzemeler olduğu görülmüştür.

Tez çalışmasının bu bölümünde raporlanan sonuçlar [123, 176, 178] numaraları ile refere edilen yayınlarda basılmıştır ve bu makalelerdeki sonuç ve şekiller tez yazım aşamasında kullanılmıştır.

4.1. Monodispers-Gözenekli MnOx Mikrokürelerin Karakterizasyon Çalışmaları

Monodispers-gözenekli MnO_x mikroküreleri kalıp destekli indirgeme yöntemiyle sentezlenmiştir. Sentez temel olarak 2 basamaktan oluşmaktadır [184]. İlk olarak KMnO₄ öncülü kullanılarak hazırlanan sulu çözelti içerisinde mangan oksit nanopartikülleri kalıp materyali olan poli(MAA-co-EDMA) mikroküreleri üzerine adsorplatılmıştır. Sonarsında ise HNO₃ kullanılarak indirgeme işlemi gerçekleştirilmiş ve nanopartiküllerin kalıp materyaline üzerine güçlü bir şekilde adsorplanması sağlanmıştır. Elde edilen poli(MAA-co-EDMA)/MnO_x kompozit mikroküreleri 380-560 °C sıcaklık aralığında, 1 °C/dk artış hızıyla hava ortanında 4 saat kalsine edilmişlerdir. Böylelikle yapıdan polimerik yapı uzaklaştırılmış ve monodispers-gözenekli MnO_x mikroküreleri elde edilmiştir. Şablon olarak kullanılan poli(MAA-co-EDMA) mikrokürelerine ait SEM fotoğrafları ve termo gravimetrik analizine (TGA) ait grafik Şekil 4.1'de verilmiştir.

Şekil 4.1. (A) Kalıp materyali olarak kullanılan poli(MAA-co-EDMA) mikrokürelerine ait SEM fotoğrafları. Büyütme oranları: x20000, çoklu partikül görüntüsü x4000 (B) poli(MAA-co-EDMA) mikrokürelerine ait TGA eğrisi. Isıtma hızı: 10 °C/dk, hava akış hızı: 100 ml/dk [123].

Şekil 4.1 (A)'daki poli (MAA-co-EDMA) mikrokürelerine ait SEM fotoğrafları kullanılarak hesaplanan ortalama boyut ve boyut dağılımı varyasyon katsayısı (% CV) değerleri sırasıyla 5.3 μm ve % 4 olarak belirlenmiştir. Şekil 4.1 (B)'de ise poli (MAA-co-EDMA) mikrokürelerinin TGA eğrisi verilmiştir. Kalıp materyalinin termal olarak bozunması 250–450 °C sıcaklık aralığında meydana gelmiştir. Kalıp materyalinin termal bozunması ve mangan oksidin erime davranışı (535 °C MnO₂'nin erime noktası), kalsinasyon sonrası elde edilen MnO_x mikrokürelerinin hem gözeneklilik özelliklerini hem de yüzey morfolojisini etkileyen faktörler olarak değerlendirilmiştir. Bu faktörler dikkate alınarak poli(MAA-co EDMA)/MnOx kompozit mikrokürelerinin kalsinasyon sıcaklığı 380 ile 560 °C arasında değiştirilmiştir.

Farklı sıcaklıklarda (380, 410, 430, 450, 470, 500, 530 ve 560 °C) kalsine edilen MnO_x mikrokürelerine ait boyut dağılımını ve yüzey morfolojisini gösteren SEM fotoğrafları 3'lü partikül ve uzaktan çoklu partikül gösterimi olarak Şekil 4.2'de verilmiştir.

Şekil 4.2'de verilen SEM fotoğrafları incelendiğinde partiküllerin düzgün küresel formda ve dar bir boyut dağılımına sahip oldukları görülmektedir. Farklı sıcaklıklarda kalsine edilen partiküllere ait ortalama boyut ve boyut dağılımı varyasyon katsayısı (% CV) değerleri SEM fotoğrafları baz alınarak hesaplanmış ve Çizelge 4.1'de verilmiştir.

Şekil 4.2. Farklı sıcaklıklarda kalsine edilen MnO_x mikrokürelerine ait SEM fotoğrafları. Kalsinasyon sıcaklığı (°C) ve büyütme oranları: (A) 380, x30000, (B) 410, x27000, (C) 430, x27000, (D) 450, x28000, (E) 470, x27000, (F) 500, x22143, (G) 530, x30000, (H) 560, x27000. İç kısımdaki çoklu partikül görüntüleri için büyütme oranları: (A) x4000, (B)-(H) x5000. Sentez koşulları KMnO4 derişimi: 20 mg/ml, poli(MAA-co EDMA) mikroküre derişimi: 4 mg/ml, reaksiyon hacmi: 25 ml, bazik ortam: pH 8, 350 rpm, 24 saat, asidik ortam: HNO₃ derişimi: 2.46% w/w, 350 rpm, 24 saat, kalsinasyon: 4 saat hava ortamı, ısıtma hızı: 1 °C/dk [123].

Kalsinasyon Sıcaklığı	Ortalama partikül boyutu	Boyut dağılımı
(°C)	(D p, μm)	varyasyon katsayısı
		(% CV)
380	3.70	5.44
410	3.80	5.91
430	3.86	5.91
450	3.67	6.80
470	3.74	6.90
500	3.80	6.80
530	3.70	6.60
560	3.70	6.50

	Çizelge	4.1. Farklı kalsinasyon	sıcaklık larında	elde edilen	partikül	boyut özellikleri	[123
--	---------	-------------------------	------------------	-------------	----------	-------------------	------
Kalsinasyon sıcaklığındaki değişime rağmen elde edilen partiküllere ait ortalama boyut ve CV değerleri arasında belirgin bir değişim gözlemlenmemiştir. CV dğerlerinin % 5 civarında olması partiküllerin tek bir boyut dağılımına sahip olduğunun bir göstergesidir. Ayrıca değişen kalsinasyon sıcaklıklarında yüzey morfolojisindeki değişimi daha iyi gözlemleyebilmek amacıyla partiküllerin tekli SEM görüntüleri de alınmıştır ve Şekil 4.3'te verilmiştir.

Şekil 4.3. Farklı sıcaklıklarda kalsine edilen MnO_x mikrokürelerine ait tekli SEM fotoğrafları. Kalsinasyon sıcaklığı (°C) ve büyütme oranları: (A) 380, x52000, (B) 410, x50000, (C) 430, x47000, (D) 450, x50000, (E) 470, x55000, (F) 500, x44688, (G) 530, x55000, (H) 560, x55000 [123].

Kalsinasyon sıcaklığındaki değişimin yüzey morfolojsi üzerindeki etkisi Şekil 4.3'te verilen SEM fotoğraflarından açık bir şekilde anlaşılmaktadır. 380 ve 410 °C'de kalsinasyon sonucu elde edilen MnO_x mikrokürelerin yüzeyi gözenekli yapıdadır ancak nanoçubuk benzeri yapılar yüzeyde gözlemlenmezken, 430, 450 ve 470 °C'de kalsine edilen mikrokürelerin yüzeylerinde nanoçubuk yapılarının oluşmaya başladığı görülmüştür. 530 ve 560 °C'lerde ise mikroküre yüzeyinin nanoçubuk yapılarıyla tamamen kaplı olduğu görülmüştür. Bu sıcaklık değerlerinde nanoçubuk yapılarının oluşması, MnO₂'nin erime sıcaklığı (535 °C) aralığında olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Şekil 4.3 'te verilen SEM görüntüleri yardımıyla, farklı sıcaklılarda kalsine edilen MnO_x mikrokürlerinin yüzeylerindeki atomik kompozisyonu belirlemek amacıyla EDX

analizleri de gerçekleştirilmiştir ve sonuçlar Çizelge 4.2'de verilmiştir. Kalsinasyon sonrası yüzeyde beklenen Mn ve O atomları ile beraber kalıp materyalinden gelen C atomu da tespit edilmiştir. Artan kalsinasyon sıcaklığına rağmen yüzeylerdeki C atomunun % ağırlık olarak çok fazla değişmediği gözlemlenmiştir.

Kalsinasyon	С	0	Mn	
Sıcaklığı (°C)		% w/w		
380	7.31	37.63	55.05	
410	5.01	34.69	60.29	
430	5.84	38.71	55.45	
470	5.90	46.16	47.94	
500	6.27	44.17	49.56	
560	4.48	37.41	58 11	

Çizelge 4.2. Farklı sıcaklıklarda kalsine edilen MnO_x mikrokürelerinin EDX analiz sonuçları [123].

Kalsinasyon sıcaklığı ile beraber yapıdaki polimerik yapının ne kadarının ortamdan uzaklaştırıldığı gravimetrik olarak da ölçülmüştür. poli(MAA-co-EDMA)/MnO_x kompozit mikrokürelerinin kalsinasyon öncesi ve sonrası miktarları Çizelge 4.3'te verilmiştir. Kalsinasyon öncesinde kuru haldeki poli (MAA-co-EDMA)/MnO_x kompozit mikrokürelerindeki MnO_x 'in polimerik yapıya ağırlıkça yüzdesel oranı 40.1/59.9'dur. Kalsinasyon sonrası ise MnO_x mikrokürelerinde ağırlıkça %14.1 ile %20.1 arasında karbon temelli organik yapının kaldığı tespit edilmiştir. Kompozit mikrokürelerdek i polimetakrilat yapısının termal bozunmasından gelen organik kısmın kalsinasyon

Çizelge 4.3. poli (MAA-co-EDMA) mikroküreleri üzerine MnO_x adsorpsiyonu ve kalsinasyon sonrsı MnO_x mikrokürelerin yapısındaki toplam karbonize yapı ve MnO_x bileşimine ait gravimetrik veriler [123].

MnOx nanoyapılarının poli (MAA-co-EDMA) mikroküreleri üzerine adsorpsiyonu

poli (MAA-co-EDMA)	poli (MAA-co-EDMA)	Adsorpsiyonla yüklenen
M _s (yükleme yapılan seed	kompozit mikroküreleri	MnO _x miktarı
miktarı, g)	$M_L=M_D-M_S(g)$	
	partikül miktarı, g)	
0.10	0.167	0.067

poli (MAA-co-EDMA)/MnOx kompozit mikrokürelerinin kalsinasyon sonrası

gravimetrik	ölçümleri
-------------	-----------

Kalsinasyon	380	410	450	500	560
sıcaklığı (°C)	500	410	450	500	500
M _T (g)	0.084	0.087	0.078	0.082	0.081
$M_{C}(g)$	0.017	0.019	0.011	0.014	0.014
$M_{M}/M_{C}(\%)$	79.8/20.2	78.2/21.8	85.9/14.1	83.0/17.0	82.7/17.3

 $M_T(g)$: Kalsinasyon sonrası MnO_x ve karbonize yapının bir arada olduğu toplam MnO_x mikroküre miktarı

 $M_C(g)$: Kalsinasyon sonrası yapıda kalan karbonize yapının miktarı, $M_C=M_T-M_L$

 $M_M/M_C(\%)$: MnOx mikrokürelerindeki MnOx'in karbon bazlı organik yapıya ağırlıkça yüzdesel oranı

Farklı kalsinasyon sıcaklıklarında sentezlenen mikrokürelerin kırılmış formları ile çekilen SEM fotoğrafları, bütün mikrokürelerin makro gözenekliliğe sahip bir iç yapıda olduklarını ve içi boş mikroküreler şeklinde olmadığını göstermiştir (Şekil 4.4).

Şekil 4.4. Farklı sıcaklıklarda kalsine edilen kırılmış formda MnO_x mikrokürelerine ait iç yapılarını gösteren SEM fotoğrafları. Kalsinasyon sıcaklığı (°C) ve büyütme oranları:

(A) 380, x50000, (B) 410, x50000, (C) 430, x50000, (D) 450, x50000, (E) 470, x55000,
(F) 500, x50000, (G) 530, 55000, (H) 560, x70000 [123].

Farklı kalsinasyon sıcaklıklarında sentezlenen MnO_x mikrokürelerine ait gözenek boyut dağılımına ait grafik Şekil 4.5'te verilmiştir. Hem mezogözenek leri hem de makro gözenek leri içeren en yüksek mezogözenek hacmi ve en geniş gözenek çap dağılımı, en düşük kalsinasyon sıcaklığında (380 °C) elde edilen MnO_x mikrokürelerinde gözlemlenmiştir.

Şekil 4.5. Farklı sıcaklıklarda kalsine edilerek elde edilen MnO_x mikrokürelerine ait gözenek boyut dağılımı grafiği [123].

Kalsinasyon sıcaklığının artmasıyla beraber gözenek çapı dağılımı sağa doğru kaymış ve daralma eğilimi göstermiştir. Bu, artan kalsinasyon sıcaklığı ile mezogözeneklerin hacimsel oranının azaldığını ve ortalama gözenek çapının arttığını göstermiştir. Mezogözenek kısmı, 500 °C'den daha yüksek kalsinasyon sıcaklıklarında ise neredeyse hiç gözlemlenmemiştir. MnO₂'nin erime noktasına (535 °C) çok yakın olan 530 °C'deki kalsinasyon ile elde edilen MnOx mikrokürelerin iç yapısı ise neredeyse tamamen makrogözeneklidir. 560 °C'deki kalsinasyon sıcaklığı ile elde edilen MnO_x mikrokürelerin gözenek hacimleri oldukça düşüktür ic ve yapı tamamen makrogözeneklidir. MnOx mikrokürelerinin özgül yüzey alanı (SSA), ortalama gözenek boyutu ve gözenek hacminin kalsinasyon sıcaklığı ile değişimi Şekil 4.6'da

gösterilmektedir. Kalsinasyon sıcaklığının artmasıyla SSA ve gözenek hacmi azalırken ortalama gözenek çapı artmıştır.

Şekil 4.6. MnO_x mikrokürelerinin özgül yüzey alanı, ortalama gözenek boyutu ve gözenek hacminin kalsinasyon sıcaklığı ile değişimi [123].

Farklı kalsinasyon sıcaklık larında (410, 450, 500 ve 560 °C) elde edilen monodispersgözenekli MnO_x mikrokürelerine ait XRD kırınım desenleri Şekil 4.7'de verilmiştir. Mikrokürelerin genel olarak 3 kristalin fazda olduğu görülmüştür. 20'nın 12.71°, 18.11°, 28.81°, 37.51°, 42.11°, 49.91°, 56.21°, 60.71°, 65.131°, 70.751° ve 74.16° açılarında meydana gelen piklerin tetragonal fazın α -MnO₂ (JCPDS veri dosyası 00-044-0141) kırınımlarına karşılık geldiği belirlenmiştir. 23.171°, 32.901°, 37.421°, 45.0701°, 55.1161° ve 65.711° açılarında meydana gelen piklerin, kübik biksibit fazının Mn₂O₃ (JCPDS veri dosyası 01-089-2809) kırınımlarından kaynaklanmaktadır. 21.661°, 28.82°, 31.611°, 36.331°, 39.121°, 47.951°, 65.141° ve 68.241°'de meydana gelen pikler, monoklinik fazın Mn₅O₈ (JCPDS verileri dosya 00-039-1218) kırınımlarına karşılık gelmektedir. Bu fazlara ek olarak Mn₉₈O₂ fazı ise çok düşük derişimde, sadece en düşük kalsinasyon sıcaklığı ile elde edilen mikrokürede gözlemlenmiştir.

Şekil 4.7. Farklı sıcaklıklarda kalsine edilerek elde edilen MnO_x mikrokürelerine ait XRD desenleri. Kalsinasyon sıcaklığı (°C): (A) 410, (B) 450, (C) 500, (D) 560 [123].

Nicel faz analizi, XRD standart analizlerinde mevcut Referans Yoğunluk Oranı (RIR) yöntemine göre yapılmıştır ve Şekil 4.7'de belirtilmiştir. Buna göre 410 °C'deki kalsinasyon ile elde edilen numunenin bileşimi, %97 Mn₅O₈ ve %3 Mn₉₈O₂ olarak belirlenmiştir. 450 °C kalsinasyon sıcaklığı ile elde edilen numunede Mn₅O₈ fazı daha düşük bir derişimde (%50) gözlemlenirken, %26 derişim oranında α -MnO₂ fazını da içermektedir. MnO_x mikrokürelerinin α -MnO₂ içeriği, kalsinasyon sıcaklığının arttırılmasıyla beraber artmıştır ve 500 °C kalsinasyon sıcaklığında en yüksek α -MnO₂ içeriğine (%71) ulaşılmıştır. Numunenin %29'luk kısmı ise Mn₂O₃ fazıdır. Kalsinasyon sıcaklığı 560 °C'ye çıkartıldığında ise biksibit Mn₂O₃ içeriğinin (%33) arttığı görülmüştür. Tez çalışmasında sentezlenen mangan oksit mikrokürelerini tanımla mak için, kalsinasyon sıcaklığına bağlı olarak faz türlerinin değişmesi nedeniyle 'MnO_x' gösterimi tercih edilmiştir.

poli(MAA-co-EDMA) ve kalsinasyon sonrası elde edilen MnO_x mikrokürelerin FTIR spektrumları Şekil 4.8'de verilmiştir. poli(MAA-co-EDMA) mikrokürelerin FTIR spektrumu incelendiğinde 3400 cm⁻¹'deki geniş bant MAA'daki karboksil gruplarını

belirtmektedir. 2950 cm⁻¹'deki pik C–H eğilmesini göstermektedir. 1720 cm⁻¹'deki güçlü pik, karboksilik asit gruplarının C=O gerilmesinden kaynaklanmaktadır. 1450 cm⁻¹'deki pik, metil gruplarından kaynaklanan C–H eğilmesini göstermektedir. 1250 cm⁻¹'deki pik, C–O gerilmesini belirtmektedir. 750 cm⁻¹'deki zayıf pik ise, EDMA'daki reaksiyona girmemiş metakrilat gruplarından gelen C=C eğilmesi ile açıklanabilir. poli(MAA-co-EDMA)/MnO_x kompozit mikrokürelerinin FTIR spektrumu, poli(MAA-co-EDMA) mikrokürelerinki ile benzer özellikler göstermiştir. 750 cm⁻¹'den daha düşük dalga boylarında gözlemlenen keskin bantlar, MnO_x kısmından gelen Mn–O gerilmesine bağlanmaktadır. 410 °C'de kalsine edilerek elde edilen MnO_x mikrokürelerinin FTIR spektrumu incelendiğinde, 537 ve 570 cm⁻¹'de güçlü absorpsiyon bantları olduğu ve 712 cm⁻¹'deki pikin Mn–O gerilme titreşimleri olduğu belirlenmiştir. Bu bantlar MnO_x mikrokürelerinin FTIR spektrumu ise 410 °C'de kalsine edilerek elde edilen MnO_x

Şekil 4.8. FTIR spektrumları. (A) poli(MAA-co-EDMA) mikroküreleri, (B) poli(MAA-co-EDMA)/MnO_x kompozit mikroküreleri, (C) ve (D) 410 ve 500 °C'de kalsine edilerek elde edilen MnO_x mikroküreleri [123].

MnO_x mikrokürelerinin ortalama boyut değerini kontrol eden en önemli parametrelerden biri poli(MAA-co-EDMA) mikrokürelerinin ortalama boyutudur. Çok basamaklı mikrosüspansiyon polimerizasyon yöntemiyle monomer/tohum lateks oranı değiştirilerek farklı ortalama boyut değerlerine sahip gözenekli poli(MAA-co-EDMA) mikroküreler sentezlenmiştir. Bu yöntemde, poli(MAA-co-EDMA) mikrokürelerin boyutunu kontrol eden anahtar parametre monomer/tohum lateks oranıdır [185, 186]. Farklı ortalama boyut değerlerine sahip poli(MAA-co-EDMA) mikrokürelerinin boyut dağılımını ve yüzey morfolojisini gösteren SEM fotoğrafları Şekil 4.9'da verilmiştir.

Şekil 4.9. Farklı monomer/tohum lateks oranlarıyla sentezlenen poli(MAA-co-EDMA) mikrokürelerin SEM fotoğrafları. Monomer/tohum lateks oranı (mL/g): (A) 10, (B) 20, (C) 40. poli(GMA) lateks miktarı: 0.6-0.15 g arasında değişken, monomer fazı: 6.0 mL (EDMA: 4 mL, MAA: 2 mL), EB: 4 mL, polimerizasyon: 80 °C, 16 saat, 120 cpm. Büyütme oranları: (A) x14000 (x2500), (B) x20000 (x3000), (C) x20500 (x2000). İç kısımdaki çoklu partikül fotoğrafları için büyütmeler parantez içinde verilmiştir [123].

Boyut ve gözeneklilik özellikleri Çizelge 4.4'te verilmiştir. Monomer/tohum lateks oranı 10 ila 40 mL/g arasında değiştirilerek dar partikül boyut dağılımına (CV < %5.5) sahip, 4.5-7.1 µm boyut aralığındaki gözenekli poli(MAA-co-EDMA) mikroküreleri sentezlenmiştir. Artan monomer/to hum lateks oranı ile poli(MAA-co-EDMA) mikrokürelerinin ortalama boyutundaki azalma, daha yüksek sayıda tohum lateks partikülü ile sabit bir monomer hacminin kullanılmasıyla açıklanabilir [185, 186]. Farklı monomer/to hum lateks oranına sahip poli(MAA-co-EDMA) mikrokürelerin gözenekli lik özelliklerinde önemli bir değişim meydana gelmemiştir. Tez çalışması kapsamında yeterli derecede monomer dönüşümleri (ağırlıkça %82'den daha yüksek) elde edilmiştir.

Çizelge 4.4. Farklı monomer/tohum lateks oranlarına göre sentezlenen poli (MAA-co-EDMA) mikrokürelerinin boyut ve gözeneklilik özellikleri [123].

Monomer/tohum lateks oranı (ml/g)	С _м (% w/w)	Ortalama boyut (µm)	CV (%)	Vp (cc/g)	Ortalama gözenek boyutu (nm)	SSA (m²/g)
10	91.2	4.5	5.2	0.20	20	77.0
20	88.3	5.3	4.0	0.23	20	83.0
40	82.8	7.1	5.5	0.24	20	82.8

CV: Boyut dağılımı varyasyon katsaysı, Vp: Gözenek hacmi, SSA: Özgül yüzey alanı, C_M : MAA ve EDMA'nın besleme miktarına bağlı olarak çok basamaklı mikrosüspansiyon polimerizasyonundan elde edilen yüzde monomer dönüşümü

Farklı monomer/tohum lateks oranlarıyla sentezlenen poli(MAA-co-EDMA) mikroküreler kullanılarak elde edilen MnO_x mikrokürelerinin SEM fotoğrafları Şekil 4.10'da verilmiştir.

Şekil 4.10. Farklı ortalama boyut değerlerine sahip poli(MAA-co-EDMA) mikroküre leri kullanılarak sentezlenen MnO_x mikroküre lerine ait SEM fotoğrafları. Başlangıç malzemesi olarak kullanılan poli(MAA-co-EDMA) mikroküre lerinin ortalama boyutu (µm): (A) 4.5, (B) 5.3, (C) 7.1. Büyütme oranları: (A) x39000 (x5000), (B) x46549 (x3426), (C) x64000 (x4000) [123].

Boyut ve gözeneklilik özellikleri ise Çizelge 4.5'te verilmiştir. $3.2-5.1 \mu m$ boyut aralığına sahip MnO_x mikroküreleri, $4.5-7.1 \mu m$ boyut aralığındaki poli(MAA-co-EDMA) mikroküreleri kullanılarak elde edilmiştir. Başlangıç malzemesi olarak daha büyük boyutlu poli(MAA-co-EDMA) mikroküreler kullanılarak daha büyük boyutlu MnO_x mikroküreleir elde edilmiştir. Başlangıç malzemesinin ortalama boyutunun değiştirilmesiyle MnO_x mikrokürelerinin gözeneklilik özelliklerinde ise önemli bir değişiklik olmamıştır.

Çizelge 4.5. Farklı ortalama boyut değerlerine sahip poli (MAA-co-EDMA) mikroküreleri kullanılarak sentezlenen MnO_x mikokürelerinin boyut ve gözeneklilik özellikleri [123].

poli(MAA-co-EDMA)		<u>ON</u>	X 7	Ortalama		
mikrokürelerinin ortalama boyut	Ortalama boyut (µm)	(%)	vp (cc/g)	gözenek boyutu	SSA (m²/g)	
değeri (µm)				(nm)		
4.5	3.2	7.1	0.09	40	16.4	
5.3	3.8	6.8	0.09	53	26.7	
7.1	5.1	6.9	0.10	41	16.7	

CV: Boyut dağılımı varyasyon katsaysı, Vp: Gözenek hacmi, SSA: Özgül yüzey alanı

Kesikli moleküler ayırma uygulamalarında, MnO_x mikrokürelerinin büyük ortalama boyutu ve monodispers özellikleri, mikrokürelerin santrifüjleme ile sulu dağılım ortamlardan ayrılmasını kolaylaştırmaktadır. MnO_x mikrokürelerinin büyük boyutlu, monodispers ve gözenekli yapıda olmaları, sürekli bir ayırma kolonunda uygun geçirgenliğe sahip sabit bir faz olarak kullanılmasını mümkün kılmaktadır. 410 °C kalsinasyon sıcaklığı ile elde edilen MnO_x mikroküreleri ile doldurulmuş bir mikro kolonun (300 µm iç çap ve 50 mm uzunluk) geri basıncının değişimi Şekil 4.11'de gösterilmiştir.

Şekil 4.11. 410 °C'de kalsinasyon sıcaklığı ile üretilen MnO_x mikroküreleri ile doldurulmuş bir mikrokolon için kolon geri basıncının mobil faz akış hızı ile değişimi. Mobil faz: pH 7.0, 50 mM fosfat tamponu [123].

Şekil 4.11'deki doğrusal eğilim, MnO_x mikrokürelerinin basınç altında önemli bir şekil deformasyonu göstermeyen, sert gözenekli bir yapıya sahip olduğunu göstermiştir. Mikrokolonun geçirgenliği, sentezlenen mikrokürelerin kolon ayırma uygulamalarında sabit faz olarak kullanılması için oldukça uygun olan Darcy denklemine göre geri basınç akış hızı eğrisi kullanılarak 2.79x10⁻¹⁴ m² olarak hesaplanmıştır [187]. Bu özellikler, geliştirilen yöntem ile sentezlenen MnO_x mikrokürelerinin birçok açıdan kullanımına olanak sağlamaktadır.

4.2. IrO₂ NP'ler ile Dekore Edilen Monodispers-Gözenekli MnO_x Mikrokürelerin Karakterizasyon Çalışmaları

Su oksidasyonu çalışmalarında, poli(MAA-co-EDMA)/MnO_x kompozit mikrokürelerinin sırasıyla 410, 500 ve 700 °C'de kalsine edilmesiyle oluşan monoklinik Mn₅O₈, tetragonal α -MnO₂ ve kübik biksibit Mn₂O₃ fazları ve bu mikrokürelerin IrO₂ NP'ler ile dekore edilmiş formları (IrO₂@Mn₅O₈, IrO₂@MnO₂, IrO₂@Mn₂O₃) katalizör olarak kullanılmıştır. Düz Mn₅O₈, MnO₂ ve Mn₂O₃ mikrokürelerine ait SEM görüntüleri Şekil 4.12'de verilmiştir. Sentezlenen mikroküreler küresel formda olup, dar boyut dağılımına sahip ve monodisperstirler.

Şekil 4.12. (A) Mn₅O₈, (B) MnO₂ ve (C) Mn₂O₃ mikrokürelerine ait SEM fotoğrafları. mikrokürelerine ait SEM fotoğrafları. Büyütme oranları: (I) x2500, (II) x29000, (III) x40000. Büyütme oranları: (I) x2500, (II) x30000, (III) x40000 [176].

Düz formdaki mikrokürelerin SEM fotoğrafları incelendiğinde kalsinasyon sıcaklığının artışıyla beraber yüzey morfolojisinin değiştiği açıkça görülmüştür. Mn₅O₈ mikroküre yüzeyi daha düz bir yapıda iken, MnO₂'nin yüzeyi daha girintili çıkıntılıdır ve nano çubuk benzeri yapılar mevcuttur. Mn₂O₃ mikrokürelerinin yüzeyi ise krater benzeri gözeneklere sahiptir ve yüksek kalsinasyon sıcaklığının etkisiyle nano çubuk yapılarının eridiği görülmüştür.

IrO₂ NP'ler ile dekore edilmiş mikrokürelerin (IrO₂@Mn₅O₈, IrO₂@MnO₂, IrO₂@Mn₂O₃) ve referans malzeme olarak kullanılan IrO₂@SiO₂ mikrokürelerin SEM fotoğrafları ise Şekil 4.13'te verilmiştir. Bu mikrokürelerin de düzgün küresel formda ve dar boyut dağılımına sahip oldukları görülmektedir.

Şekil 4.13. (A) IrO₂@Mn₅O₈, (B) IrO₂@SiO₂, (C) IrO₂@MnO₂ ve (D) IrO₂@Mn₂O₃
mikrokürelerine ait SEM fotoğrafları. Büyütme oranları: (A) (I) x1000, (II) x29000, (III)
x40000, (B) (I) x2500, (II) x20000, (III) x40000, (C) (I) x2500, (II) x29000, (III) x40000,
(D) (I) x2500, (II) x30000, (III) x40000 [176].

Düz ve IrO_2 NP'ler ile dekore edilmiş haldeki MnO_x mikrokürelerin gözeneklilik özellikleri, ortalama boyut ve CV değerleri Çizelge 4.6'da verilmiştir. MnO_2 ve Mn_2O_3 mikroküre yüzeyleri Mn_5O_8 'e göre daha büyük gözeneklere sahiptir. $IrO_2@Mn_5O_8$, $IrO_2@MnO_2$ ve $IrO_2@Mn_2O_3$ mikroküreleri ise benzer boyut dağılım özellikleri sergilemektedir.

Mikroküre	Ortalama boyut (µm)	CV (%)	Göze ne k hacmi (cm ³ g ⁻¹)	Ortalama gözenek boyutu (nm)	SSA (m ² g ⁻¹)	Ir içeriği (%)
Mn ₅ O ₈	3.7	5.2	0.18	18.2	58.3	-
MnO_2	3.7	5.1	0.08	57.2	22.5	-
Mn_2O_3	3.0	6.4	0.03	60.4	10.5	-
$IrO_2@Mn_5O_8$	3.5	5.3	0.14	38.6	27.7	4.8
$IrO_2@MnO_2$	3.4	5.1	0.03	22.3	6.0	4.6
$IrO_2@Mn_2O_3$	3.1	6.5	0.01	15.9	9.3	4.5
$IrO_2@SiO_2$	4.7	5.2	0.81	40.0	133.9	5.0

Çizelge 4.6. Düz ve $IrO_2 NP'$ ler ile dekore edilmiş formdaki MnO_x mikokürelerinin boyut ve gözeneklilik özellikleri [176].

IrO₂ NP'ler ile dekore edilmiş mikrokürelerdeki Ir içeriği ICP-MS analizi ile tespit edilmiştir ve Çizelge 4.6'da verilmiştir. IrO₂@Mn₅O₈ mikroküreleri üzerine ağırlıkça %2.5, %5 ve %10 Ir yüklemeleri yapılmıştır ve ICP-MS analiz sonuçlarına göre yükleme yüzdeleri sırasıyla 4.5, 4.8 ve 9.8 olarak tespit edilmiştir. IrO₂@SiO₂, IrO₂@MnO₂ ve IrO₂@Mn₂O₃ mikrokürelerine de %5 Ir yüklemesi yapılmış ve ICP-MS analiz sonuçlarına göre sırasıyla %5, %4.6 ve %4.5 olarak bulunmuştur. Bu veriler IrO₂ NP'lerin mikroküreler üzerine etkili bir şekilde immobilize edildiğini göstermektedir.

IrO₂@Mn₅O₈, IrO₂@SiO₂, IrO₂@MnO₂ ve IrO₂@Mn₂O₃ mikrokürelerine ait boyut dağılım eğrileri Şekil 4.14'te, gözeneklilik özellikleri ise Çizelge 4.6'da verilmiştir. IrO₂@Mn₅O₈'in gözenek hacmi ve özgül yüzey alanı IrO₂@MnO₂ ve IrO₂@Mn₂O₃'e kıyasla daha yüksektir. Ancak IrO₂@SiO₂ ile IrO₂@MnO_x mikroküreleri ile kıyaslandığında daha yüksek yüzey alanına ve gözenek hacmine sahiptir. IrO₂@MnO_x mikroküreleri ile shiptir. IrO₂@MnO_x mikroküreleri ile kıyaslandığında daha yüksek yüzey alanına ve gözenek hacmine ve yüzey alanına sahip olmaları gözeneklerin IrO₂NP'ler ile dolmuş olduğunun göstergesidir.

Şekil 4.14. IrO₂@Mn₅O₈, IrO₂@MnO₂, IrO₂@Mn₂O₃ ve IrO₂@SiO₂ mikrokürelerine ait N₂ adsorpsiyon-desorpsiyon yöntemiyle elde edilen boyut dağılım eğrileri [176].

IrO₂ NP'lerin TEM fotoğrafları ve zeta-potansiyellerinin pH ile değişimi Şekil 4.15'de verilmiştir. IrO₂ NP'lerin ortalama boyutu ve varyasyon katsayısı, TEM fotoğrafina göre sırasıyla 3.1 nm ve %5.8 olarak hesaplanmıştır. IrO₂ NP'ler pH 3'de en düşük negatif yüke sahiptir ve incelenen aralıkta artan pH ile yüzey yükünün arttığı görülmüştür.

Şekil 4.15. (A) IrO₂ NP'lerine ait TEM fotoğrafi. Büyütme oranı: x50000 (B) IrO₂ NP'lerin zeta potansiyelinin pH ile değişimi [176].

Şekil 4.16. (A) IrO₂@Mn₅O₈, (B) IrO₂@SiO₂, (C) IrO₂@MnO₂ ve (D) IrO₂@Mn₂O₃ mikrokürelerine ait TEM-EDX haritalama fotoğrafları [176].

TEM-EDX analizi ile elementel haritalama yapılarak mikroküreler üzerindeki IrO₂ NP'lerin dağılımı Şekil 4.16'da gösterilmiştir. Sırasıyla (A), (B) ve (C)'de IrO₂@Mn₅O₈, IrO₂@SiO₂ ve IrO₂@MnO₂ mikrokürelerinin yüzeylerindeki IrO₂ NP'lerin dağılımının homojen bir biçimde olduğu görülmektedir. IrO₂@Mn₂O₃ mikrokürelerinin ise yüzeyindeki IrO₂ NP'lerin dağılımının homojen olmadığını gösteren koyu bölgeler içerdiği görülmektedir. Bu koyu bölgelerin yüksek sıcaklıkta (700 °C) kalsine edilerek elde edilen düz Mn₂O₃'ün yapısından gelen krater benzeri gözeneklerden (Şekil 4.12 (C)) kaynaklandığı düşünülmektedir.

IrO₂@Mn₅O₈, IrO₂@MnO₂ ve IrO₂@Mn₂O₃ mikroküelerine ait XRD kırnım desenleri Şekil 4.17'de verilmiştir. poli(MAA-co-EDMA)/MnO_x kompozit mikrokürelerin 410 °C'de kalsine edilmesiyle baskın oranda oluşan monoklinik Mn₅O₈ fazı, IrO₂ NP'ler ile dekore edildiğinde de beklenildiği gibi aynı kırınım desenlerini vermiştir. 20'nın 21.66°, 25.87°, 28.89°, 31.96°, 36.61°, 37.60°, 38.37°, 39.13°, 46.22°, 47.95° ve 56.20°, 57.14°, 65.23°, 66.39°, 68.24°, 72.85°, 77.21° ve 78.68° olduğu açılarda ortaya çıkan piklerin monoklinik Mn₅O₈ fazına ait olduğu (JCPDS veri dosyası 39-1218) tespit edilmiştir. Mn₉₈O₂ faz derişimi Mn₅O₈ fazına (ağırlıkça %97) oranla çok daha düşük seviyede (%3) olduğundan 410 °C'de kalsine edilen mikroküreler IrO₂@Mn₅O₈ olarak adlandırı1mıştır. 500 °C'de kalsine edilen kompozit mikrokürelerden elde edilen α -MnO₂ fazı için de benzer durum söz konusudur. IrO₂ NP'ler ile dekore edildiklerinde de beklenildiği gibi aynı kırınım desenleri (JCPDS veri dosyası 00-044-0141) elde edilmiştir. α -MnO₂ faz derişim oranı ağırlıkça %71'dir ve 500 °C'de kalsine edilen mikroküreler IrO₂@Mn₅O olarak adlandırılmıştır. 700 °C'de kalsine edilen kompozit mikrokürelerde ise baskın faz olarak (%98) kübik biksibit Mn₂O₃ tespit edildiğinden (JCPDS veri dosyası 01-071-0636) mikroküreler de IrO₂@Mn₂O₃ olarak adlandırılmıştır. Yapıda bulunmalarına rağmen IrO₂ NP'lerin boyutları çok küçük olduklarından (3.1 nm) XRD ile tespit edilememiştir.

Şekil 4.17. (A) IrO₂@Mn₅O₈, (B) IrO₂@MnO₂ ve (C) IrO₂@Mn₂O₃ mikrokürelerine ait XRD desenleri [176].

Ayrıca düz Mn₅O₈ mikrokürelerin, APTES bağlı ve IrO₂ NP'ler ile dekore edilmiş formlarının FTIR-ATR spektrumları da Şekil 4.18'de verilmiştir.

Şekil 4.18. (A) Mn₅O₈, (B) APTES@Mn₅O₈ ve (C) IrO₂@Mn₅O₈ mikrokürelerine ait FTIR-ATR spektrumları [176].

Mn₅O₈ mikrokürelerin FTIR-ATR spektrumunda, 3675 cm⁻¹'deki pik, yüzeydeki hidroksil gruplarından kaynaklanan -OH gerilmesidir. APTES@Mn5O8 mikrokürelerin FTIR-ATR spektrumunda 3500, 1650 ve 1125 cm⁻¹'deki pikler sırasıyla -NH gerilme, -NH eğilme ve -CN gerilmeden kaynaklanmaktadır. Bu pikler APTES'in yapısındaki birincil amin gruplarından kaynaklanmaktadır. 1405 cm⁻¹'deki güçlü pik ise yine APTES'ten kaynaklanan -CH eğilmesi olarak belirlenmistir. IrO2@Mn5O8 mikroküre lerinin FTIR-ATR spektrumunda ise. 3675 cm⁻¹'deki pik, Mn₅O₈ mikrokürelerinin reaksiyona girmemiş hidroksil gruplarından ve IrO2 NP'lerin sentez asamasında kullanılan stabilizatörün hidroksil gruplarından (PVA) kaynaklanan -OH gerilmesi olarak tespit edilmiştir. 1398 cm⁻¹'deki güçlü pikin ise -CH bükülmesine ait olduğu tespit edilmiştir.

Mn₅O₈, APTES@Mn₅O₈ ve IrO₂@Mn₅O₈ mikrokürelerine ait genel XPS spektrumları (survey XPS spectrum) Şekil 4.19'da verilmiştir.

Şekil 4.19. (A) Mn₅O₈, (B) APTES@Mn₅O₈ ve (C) IrO₂@Mn₅O₈ mikrokürelerine ait XPS spektrumları [176].

Mn₅O₈ mikrokürelerinin XPS spektrumunda, sırasıyla 644, 530 ve 284.5 eV'de Mn2p, O1s ve C1s pikleri elde edilmiştir. APTES@Mn₅O₈ mikrokürelerinin XPS spektrumunda, 400 ve 100 eV'de N1s ve Si2p pik oluşumları gözlemlenmiştir. IrO₂@Mn₅O₈ mikrokürelerine ait XPS spektrumunda ise 642, 529.8, 399.5, 285, 102 ve 62.4 eV'deki pikler sırasıyla Mn2p, O1s, N1s, C1s, Si2p ve Ir4f ile ilşkilendirilmiştir. Elde edilen pikler incelendiğinde uygulanan sentez protokollerine göre yüzeyde bulunması gereken atomların tümünün varlığı açıkça görülmüştür.

Genel XPS spektrumlarının daha ayrıntılı olarak incelenebilmesi ve çekirdek seviyelerinin (core-level spectrum) belirlenebilmesi amacıyla elde edilen verilerin çeşitli yazılım programlarıyla dönüşüm işleminin (deconvolution) yapılması gerekmektedir. Dönüşüm işlemi Origin Pro programı kullanılarak APTES@Mn₅O₈ ve IrO₂@Mn₅O₈ mikrokürelerine ait N1s ve Ir4f pikleri için uygulanmıştır ve Şekil 4.20'de gösterilmiştir. APTES@Mn₅O₈ mikroküreleri için N1s pikinin dönüştürülmüş çekirdek seviye spektrumu, APTES'in varlığını açıkça göstermiştir. IrO₂@Mn₅O₈ mikrokürelerinde ise N1s pikinin dönüştürülmüş çekirdek seviye spektrumu daha düşük yoğunlukta gözlenmiştir. IrO₂@Mn₅O₈ mikrokürelerinde Ir4f pikinin dönüştürülmüş çekirdek seviye spektrumu bakıldığında 62.4 ve 65.3 eV'lik bağlanma enerjilerinde karakteristik çift pik elde edilmiştir.

Şekil 4.20. Çekirdek seviye spektrumları (A) APTES@Mn5O8 ve (B) IrO2@Mn5O8 mikroküreleri için N1s pik taraması, (C) IrO2@Mn5O8 mikroküreleri için Ir4f pik taraması [176].

60.8 eV ve 63.6 eV'lik bağlanma enerjilerindeki pikler metalik iridyuma karşılık gelirken, 62.4 ve 65.3 eV'lik bağlanma enerjilerindeki pikler ise IrO₂'ye (Ir⁺⁴) karşılık gelmektedir [188, 189]. Bu nedenle, Ir4f taraması için dönüştürülmüş spektrumdaki pikler, sentezlenen katalizördeki iridyum içeriğinin IrO₂ formunda olduğunu göstermiştir.

XPS analizi ile Mn₅O₈, MnO₂, Mn₂O₃, APTES@Mn₅O₈, IrO₂@Mn₅O₈, IrO₂@MnO₂, IrO₂@Mn₂O₃ ve IrO₂@SiO₂ mikrokürelerinin yüzey atomik bileşimleri belirlenmiş ve Çizelge 4.7'de verilmiştir. IrO₂@Mn₅O₈ mikrokürelerinin yüzeydeki Ir atom içeriği %3.01 olarak belirlenmiştir.

Çizelge 4.7. MnO_x bazlı ve $IrO_2@SiO_2$ mikrokürelerin XPS spektrumlarından elde edilen yüzeydeki atomik bileşen yüzdeleri [176].

Mikroküre	Yüzeydeki atomik bileşen (%)								
	Mn2p (toplam)	Mn2p (Mn(II))	Mn2p (Mn(III))	Mn2p (Mn(IV))	O1s	C1s	N1s	Si2p	Ir4f
Mn ₅ O ₈	27.61	4.05	21.2	1.63	49.35	23.03	-		-
MnO ₂	26.09	1.90	20.69	3.50	52.22	21.68	-		-
Mn_2O_3	26.64	2.93	16.00	7.71	53.26	20.10	-		-
APTES@Mn5O8	20.77	2.21	16.24	2.32	46.27	24.30	3.90	4.75	-
IrO2@Mn5O8	15.53	1.09	12.84	1.60	47.37	31.42	2.67	-	3.01
IrO2@MnO2	14.50	0.89	12.16	1.45	46.10	29.10	2.56	-	3.02
$IrO_2@Mn_2O_3$	19.04	0.66	16.08	2.30	47.02	30.32	2.55	-	1.07
IrO ₂ @SiO ₂	-	-	-	-	20.36	45.91	2.04	29.24	2.45

Mn(II), Mn(III) ve Mn(IV) yüzdelerinin belirlenmesi için hesaplamalar, karşılık gelen numunelerin Mn2p taraması için dönüştürülmüş çekirdek seviye spektrumları alınarak yapılmıştır.

4.3. Pd NP'ler ile Dekore Edilen Monodispers-Gözenekli MnO_x Mikrokürelerin Karakterizasyon Çalışmaları

Benzil alkol oksidasyonu çalışmalarında, poli(MAA-co-EDMA)/MnO_x kompozit mikrokürelerinin 410 ve 500 °C'de kalsine edilmesiyle oluşan monoklinik Mn₅O₈ ve tetragonal α -MnO₂ fazları ve bu mikrokürelerin Pd NP'ler ile dekore edilmiş formları

(Pd@Mn5O₈, Pd@MnO₂) katalizör olarak kullanılmıştır. Referans katalizörler olarak Pd@SiO₂ ve Pd@TiO₂ mikroküreleri belirlenmiştir.

Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerine ait SEM fotoğrafları ve TEM-EDX haritalama fotoğrafları Şekil 4.21'de verilmiştir. SEM fotoğrafları incelendiğinde partiküllerin küresel ve monodispers formda oldukları görülmüştür. Yüzey morfolojisinin ise gözenekli yapıda olduğu görülmektedir.

Şekil 4.21. Pd@Mn5O₈ mikrokürelerine ait SEM fotoğrafları. Büyütme oranları: (A) x2500, (B) x25000, (C) x45000, (D) x100000. Pd@Mn5O₈ mikrokürelerine ait TEM-EDX haritalama fotoğrafları. (E) C, Pd, Mn ve O atomlarının mikroküre yüzeyinde birarada bulunma durumları, (F) sadece Pd, (G) sadece Mn ve (H) sadece O ataomunun mikroküre yüzeyinde bulunma durumu [178].

TEM-EDX haritalama fotoğraflarında Palladyum (mor), mangan (yeşil), oksijen (mavi) ve karbon (kırmızı) atomlarının varlığı açıkça görülmektedir. Ayrıca Şekil 4.21 (F)'de görüldüğü gibi, Pd NP'ler Mn₅O₈ mikroküreleri üzerinde homojen olarak dağılmıştır.

Pd NP'lerin TEM fotoğrafları ve zeta-potansiyelinin pH ile değişimi Şekil 4.22'de verilmiştir. Pd NP'lerin ortalama boyutu TEM fotoğrafina göre 2.6 nm olarak belirlenmiştir. Pd NP'ler de IrO_2 NP'ler gibi pH 3'de minimum negatif yüke sahiptir. Pd NP'lerin APTES@MnO_x mikrokürelerine immobilizasyon ortamı pH 3-9 arasında değiştirilerek en yüksek katalitik aktivitenin pH 3'de gerçekleştiği de gözlenmiştir.

Şekil 4.22. Pd NP'lerine ait TEM fotoğrafları. Ölçek: (A) 50 nm, (B) 20 nm. (C) Pd NP'lerin zeta potansiyelinin pH ile değişimi [178].

Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerine ait ortalama boyut ve varyasyon katsayısı (CV) değerleri sırasıyla 3.85 µm ve % 5.87 olarak hesaplanmıştır ve diğer mikrokürelere (Pd@MnO₂, Pd@SiO₂ ve Pd@TiO₂) ait değerler de Çizelge 4.8'de verilmiştir. Pd@SiO₂ mikroküreleri en yüksek yüzey alanına, en düşük ortalama gözenek boyutuna ve en yüksek gözenek hacmine sahip katalizörlerdir. MnO₂ ve Mn₅O₈ bazlı mikrokürelerin özgül yüzey alanlarının diğer mikrokürelere kıyasla daha düşük olması gözenek hacimlerinin de düşük olmasıyla açıklanabilir.

Mikroküre	Ortalama boyut (µm)	CV (%)	Gözenek hacmi (cm ³ g ⁻¹)	Ortalama gözenek boyutu (nm)	SSA (m ² g ⁻¹)	Pd içeriği (%)
Pd@MnO ₂	3.8	6.8	0.04	36.9	6.1	-
Pd@Mn ₅ O ₈	3.9	5.9	0.22	40.6	31.7	1.6
Pd@TiO ₂	3.7	6.5	0.41	40.3	93.0	2.5
Pd@SiO ₂	5.0	5.9	0.66	23.3	115.5	2.5

Çizelge 4.8. Pd NP'ler ile dekore edilmiş metal oksit mikokürelerin boyut ve gözeneklilik özellikleri [178].

Azot adsorpsiyon-desorpsiyon yöntemiyle elde edilen Pd@Mn₅O₈, Pd@MnO₂, Pd@SiO₂ ve Pd@TiO₂ mikrokürelerine ait gözenek boyut dağılım eğrileri Şekil 4.23'te verilmiştir. Tüm katalizörlerin gözenek boyutu dağılımları 3-140 nm aralığındadır ve bu da makro ve mezo gözenek yapılarının varlığını göstermektedir.

Şekil 4.23. Pd@Mn₅O₈, Pd@MnO₂, Pd@SiO₂ ve Pd@TiO₂ mikrokürelerine ait gözenek boyut dağılım eğrileri [178].

Pd@Mn₅O₈, Pd@MnO₂, Pd@TiO₂ ve Pd@SiO₂ mikrokürelerine ait fizisorpsiyon izotermleri Şekil 4.24'te verilmiştir. İzotermler incelendiğinde, tüm katalizörler için baskın olarak mezogözenekli yapının varlığını gösteren tip IV izoterm davranışına sahip histerezis döngüsü meydana gelmiştir.

Ağırlıkça % 2.5 Pd NP yüklemesi yapılan Mn₅O₈, SiO₂ ve TiO₂ mikrokürelerindeki Pd içeriği ICP-MS analizi ile tespit edilmiştir ve sırasıyla ağırlıkça % 1.6, 2.5 ve 2.5 olarak tespit edilmiştir. Farklı metal oksit mikroküreleri kullanılarak sentezlenen tüm katalizörlerin, yakın Pd NP içeriğine sahip olduğu gözlenmiştir. Ayrıca oksidasyon reaksiyonu sonrası Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerin Pd atom içeriği % 1.65 olarak belirlenmiştir ve bu, Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerin Pd içeriğinin katalitik reaksiyondan sonra değişmediğini göstermektedir. Bu sonuçlar incelendiğinde Pd NP'ler mikroküreler üzerine etkili bir şekilde immobilize edilmiştir.

Şekil 4.24. (A) $Pd@Mn_5O_8$, (B) $Pd@MnO_2$, (C) $Pd@TiO_2$ ve (D) $Pd@SiO_2$ mikrokürelerine ait N_2 fizisorpsiyon izotermleri [178].

 $Pd@MnO_x$ mikrokürelerinin BzOH oksidasyonunda katalitik performanslarının değerlendirilmesinde $Pd@SiO_2$ ve $Pd@TiO_2$ mikroküreleri, benzer boyut ve gözeneklilik özellikleri ve yakın Pd NP içerikleri nedeniyle için karşılaştırma için kullanılabilir malzemelerdir.

Pd@Mn₅O₈ ve Pd@MnO₂ katalizörlerinin XRD kırınım desenleri Şekil 4.25'de verilmiştir. 410 °C'de kalsinasyon sonrası elde edilen MnO_x kullanılarak sentezlenen Pd@MnO_x mikroküreleri monoklinik destek materyalinden gelen kristal faz yapısını olduğu gibi korumaktadır ve %97 oranında Mn₅O₈ ve %3 Mn₉₈O₂ fazlarını içermekted ir (JCPDS veri dosyası 39-1218). 500 °C'de kalsine edilmiş MnO_x kullanılarak elde edilen diğer katalizörde de beklenildiği gibi tetragonal α -MnO₂ (%71) ve Mn₂O₃ (biksibit, %29) fazları (JCPDS veri dosyası 00-044-0141) tespit edilmiştir. Destek materyalinden gelen

baskın kristal fazlar dikkate alınarak 410 ve 500 °C'de kalsine edilmiş MnO_x mikroküreleri ile hazırlanan katalizörler sırasıyla Pd@Mn₅O₈ ve Pd@MnO₂ mikroküreleri olarak adlandırı1mıştır. Pd NP'leri ise Ir NP'lerinde olduğu gibi boyutlarının çok küçük olmasından dolayı (2.6 nm) XRD ile tespit edilememiştir.

Şekil 4.25. (A) Pd@Mn5O₈, (B) Pd@MnO₂ ve (C) kullanım sonrası Pd@Mn5O₈ mikrokürelerine ait XRD desenleri [178].

BzOH oksidasyonu reaksiyonunda kullanılan Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerinin XRD deseni de karşılaştırma için Şekil 4.25 (C)'de verilmiştir. Kullanılan katalizörün XRD deseni incelendiğinde, reaksiyon sonrasında kristal yapıda önemli bir değişiklik meydana gelmemiştir. Buna göre, Pd@Mn₅O₈ mikroküreleri BzOH oksidasyon reaksiyonunda katalizör olarak kullanıldıklarında kararlı bir yapı sergilemektedirler.

Mn₅O₈, APTES@Mn₅O₈ ve Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerinin FTIR-ATR spektrumları Şekil 4.26'da verilmiştir. Mn₅O₈ mikrokürelerine ait 3675 cm⁻¹'deki güçlü pik daha önce de belirtildiği gibi yüzeydeki hidroksil gruplarından kaynaklanan -OH gerilmesidir. Mn₅O₈ mikrokürelerinde APTES'in varlığı ise sırasıyla 3300 ve 1580 cm⁻¹'de –NH bükülme ve gerilme, 1380 cm⁻¹'de –CH bükülmesi ve 1010 cm⁻¹'de ise –CN gerilmesi şeklindedir. Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerinin FTIR-ATR spektrumunda ise, 3675 cm⁻¹'deki pik Pd NP'lerin bağlanmasından sonra nispeten azalan –OH gerilmesidir. 1398 cm⁻¹'deki güçlü pik ise -CH bükülmesi olarak belirlenmiştir.

Şekil 4.26. (A) Mn₅O₈, (B) APTES@Mn₅O₈ ve (C) Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerine ait FTIR-ATR spektrumları [178].

MnO₂, Mn₅O₈, APTES@Mn₅O₈ ve Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerinin genel XPS spektrumları Şekil 4.27'de verilmiştir. MnO₂ ve Mn₅O₈ spektrumlarında sırasıyla 642, 529 ve 284.5 eV'de Mn2p, O1s ve C1s pikleri elde edilmiştir. APTES@Mn₅O₈ mikrokürelerinin spektrumunda sırasıyla 101 ve 401 eV bağlanma enerjilerinde APTES'ten kaynaklanan Si2p ve N1s pikleri gözlenmiştir. Bu piklere ek olarak, Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerinin dönüştürülmüş çekirdek seviye spektrumuna bakıldığında ise 337.1 ve 342.4 eV bağlanma enerjilerinde karakteristik Pd3d pikleri net bir şekilde gözlenmiştir.

Metalik Pd genellikle 335.4 eV'lik bir bağlanma enerjisinde bir pik vermektedir. Bir metal oksit destek malzemesine bağlanma nedeniyle metalik Pd'nin elektronegatifliğinin değişmesiyle bağlanma enerjisinde 0.9 eV'ye kadar küçük kaymalar meydana gelebilmektedir [190]. Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerinin çekirdek seviye spektrumunda ise Pd'ye ait ana pik 337 eV'de gözlenmiştir. Nispeten daha yüksek kayma değeri meydana gelmesi Pd NP'lerin kısmi oksidasyonundan kaynaklanabilmektedir ve Çizelge 4.9'da verilen % O1s değerleriden de anlaşılabilmektedir.

Şekil 4.27. (A) MnO₂, (B) Mn₅O₈, (C) APTES@Mn₅O₈, (D) Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerine ait genel XPS sektrumları ve (E) Pd3d taraması için Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerinin dönüştürülmüş çekirdek seviye spektrumu [178].

XPS analizi ile belirlenen MnO₂, Mn₅O₈, APTES@Mn₅O₈ ve Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerinin yüzey atomik bileşimleri Çizelge 4.9'da sunulmuştur.

Çizelge 4.9. MnO₂, Mn₅O₈, APTES@Mn₅O₈ ve Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerinin XPS spektrumlarından elde edilen yüzeydeki atomik bileşen yüzdeleri [178].

Mikroküre	Yüzeydeki % atomik bileşen									
	Mn2p	Mn2p	Mn2p	Mn2p	O1s	C1s	N1s	Si2p	Pd3d	
	(toplam)	(Mn(II))	(Mn(III))	(Mn(IV))						
MnO ₂	26.09	1.90	20.69	3.50	52.22	21.68	-	-	-	
Mn ₅ O ₈	26.80	2.92	19.8	3.99	50.24	22.96	-	-	-	
APTES@Mn5O8	20.02	2.44	15.08	2.50	42.75	32.12	2.48	2.60	-	
Pd@Mn5O8	19.33	3.03	14.38	1.91	49.05	27.00	-	1.33	3.30	

APTES@ Mn_5O_8 mikrokürelerinin genel XPS spektrumuna göre, yüzey N ve Si atomu içerikleri sırasıyla % 2.48 ve % 2.63 olarak belirlenmiştir. Pd@ Mn_5O_8 mikrokürelerinin Pd atom içeriği XPS spektrumuna göre % 3.3 olarak belirlenmiştir.

APTES@Mn5O8 mikroküreleri için N1s piki, dönüştürülmüş (deconvolution) çekirdek seviye spektrumunda daha açık bir şekilde görülmektedir (Şekil 4.28 (A)). Pd@Mn5O8 mikrokürelerinin dönüştürülmüş çekirdek seviyesi spektrumunda (Şekil 4.28 (B)) ise daha düşük yoğunluklu N1s piki elde edilmiştir.

Şekil 4.28. (A) APTES@Mn5O8, (B) Pd@Mn5O8 mikrokürelerine ait N1s taraması için çekirdek seviye spektrumu [178].

MnO₂, Mn₅O₈, APTES@Mn₅O₈ ve Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerinin O1s taraması için dönüştürülmüş çekirdek seviye spektrumları Şekil 4.29'da verilmiştir.

Şekil 4.29. (A) MnO₂, (B) Mn₅O₈, (C) APTES@Mn₅O₈, (D) Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerine ait O1s taraması için çekirdek seviye spektrumları [178].

MnO₂ ve Mn₅O₈ mikrokürelerinin O1s spektrumlarında latis O₂'ye ait 529.5 eV'de keskin O1s pikleri elde edilmiştir (Şekil 4.29 (A) ve (B)). APTES'ten gelen yüzeye bağlı oksijen atomları nedeniyle APTES@Mn₅O₈ mikrokürelerinin O1s spektrumunda latis O₂'ye ait keskin pikin yakınında 531.6 eV'de belirgin şekilde kıvrılmış bir pik gözlemlenmiştir (Şekil 4.29 (C)). Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerinin dönüştürülmüş O1s çekirdek seviye spektrumunda aynı pik, yüzeydeki kısmen oksitlenmiş Pd NP'lerde bulunan oksijen atomlarından gelen ek katkı nedeniyle daha güçlüdür. (Şekil 4.29 D). 533.5 eV'deki küçük dönüştürülmüş pik (O(III)) adsorblanan su olarak düşünülmüştür [191].

Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerinin termal kararlılığı ve faz dönüşümü, 10 °C /dk'lık ısıtma hızıyla ile 0-800 °C sıcaklık aralığında incelenmiştir ve TGA eğrisi Şekil 4.30'da verilmiştir. 300 °C'ye kadar gözlemlenen ilk ağırlık kaybının nemden kaynaklandığı düşünülmektedir [191]. 600 °C'den sonra meydana gelen ağırlık kaybı ise Mn₅O₈'in Mn₃O₄'e indirgenmesinden kaynaklanmıştır. Bu sonuç, Mn₅O₈ yapısının 600 °C'ye kadar kararlı olduğunu göstermektedir [192].

Şekil 4.30. Pd@Mn5O8 mikrokürelerine ait TGA eğrisi. Isıtma hızı: 10 °C/dk [178].

Düz Mn₅O₈ ve Pd@Mn₅O₈ mikroküreleri için CO kimyasal adsorpsiyon analizleri yapılarak aktif bölgelerin yüzey alanı ve aktif partikül çapı, sırasıyla 105.4 m²/g metal ve 4.7 nm olarak ölçülmüştür. Serbest ve immobilize Pd NP'lerin ortalama boyut değerlerinin karşılaştırılması yapıldığında, immobilizasyon sırasında Mn₅O₈ mikrokürelerinde Pd NP'ler için önemli bir agregasyonun meydana gelmediği (2.6 nm, Şekil 4.22 A ve B) görülmüştür.

Şekil 4.31. (A) Mn₅O₈ ve (B) Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerine ait He-TPD eğrileri [178].

Katalizör yüzeylerinden CO desorpsiyonunu analiz etmek için helyum sıcaklık programlı desorpsiyon (He-TPD) profilleri elde edilmiştir (Şekil 4.31). Mn₅O₈ mikrokürelerinde elde edilen desorpsiyon pik konumlarının ve TCD (termal iletkenlik detektörü) sinyal yoğunluğunun, Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerine kıyasla önemli ölçüde düşük olduğu gözlenmiştir. Bu CO'nun büyük olasılıkla Mn₅O₈ mikrokürelerinde fizik sel olarak adsorplandığını, Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerinde ise beklendiği gibi kimyasal olarak

absorbe edildiğini göstermektedir. Şekil 4.31 B'de 296 °C'deki güçlü pikin kimyasal olarak absorbe edilmiş CO'nun Pd@Mn5O₈ mikrokürelerinden desorpsiyonu ile ilişkilidir.

4.4. Monodispers-Gözenekli h-MnO_x Mikrokürelerin ve h-MnO_x/rGO Kompozitlerin Karakterizasyon Çalışmaları

poli(GDMA) mikrokürelerinin şablon olarak kullanılmasıyla sentezlenen h-MnO_x mikrokürelerine ait SEM görüntüleri Şekil 4.32'de verilmiştir.

Şekil 4.32. Monodispers-gözenekli h-MnO_x mikrokürelerine ait SEM fotoğrafları. Büyütme oranları: (A) x10000, (B) x70000, (C) x130000.

SEM fotoğrafları incelendiğinde içi boş formda, monodispers ve yüzey özellikleri açısından gözenekli MnO_x mikrokürelerin sentezlendiği açıkça görülmektedir. Ortalama boyut ve varyasyon katsayısı (CV) değerleri sırasıyla 1.02 µm ve %3.870larak hesaplanmıştır. Gözenek hacmi 0.087 cm³ g⁻¹, ortalama gözenek boyutu 12.5 nm ve özgül yüzey alanı ise 20.7 m² g⁻¹ olarak ölçülmüştür.

GO, rGO ve h-MnO_x/rGO kompozitlerine ait FTIR-ATR spektrumları Şekil 4.33'te verilmiştir. GO'ya ait 3385 cm⁻¹'deki güçlü pik yüzeydeki hidroksil gruplarından kaynaklanan -OH gerilmesi ve su içeriğinden kaynaklanmaktadır. GO sentezi sonrası yapıda olması beklenen karbonil grubu 1732 cm⁻¹'de C=O gerilmesi ile, 1616 cm⁻¹'de C=C gerilmesi ile aromatik bağ yapısı, alkoksi grubu 1050 cm⁻¹'de C-O titreşimi ile tespit edilmiştir [193-195]. GO'nun indirgenmesi ile beklenildiği gibi bu gruplara ait oluşumlar ortadan kalkmıştır [196, 197] ve h-MnO_x ile kompozit formları hazırlandığında ise 700 cm⁻¹'de mangan oksitten kaynaklanan Mn-O titreşimi meydana gelmiştir.

Şekil 4.33. (A) GO, (B) rGO ve (C) h-MnO_x/rGO kompzitine ait FTIR-ATR spektrumlar1.

4.5. Su Oksidasyonu Çalışmalarında Kullanılan IrO₂@MnO_x Mikrokürelerin Katalitik Performansları

Su oksidasyonu çalışmalarında katalizör kullanılmak üzere sentezlenen $IrO_2@MnO_x$ mikrokürelerinin katalitik performansları ayrıntılı bir biçimde incelenmiştir. Öncelikle düz formdaki MnO_x mikroküreleri kendi içlerinde sonrasında ise IrO_2 NP'ler ile dekore edilmiş formları, sadece IrO_2 NP'ler ile ve APTES ile türevlendirilme yapılmadan IrO_2 NP'ler ile immobilizasyon yapıldığında karşılaştırmalı olarak oksidasyon performansları incelenmiştir. IrO_2 NP₂'ler ile dekore edilmiş MnO_x ve SiO₂ mikrokürelerinin tekrar kullanılabilirlik testleri yapılmıştır. Reaksiyon hızını ve verimini etkileyen, oksidant derişimi, katalizör derişimi ve IrO_2 NP bağlama yüzdesi gibi parametrelerle tarama deneyleri gerçekleştirilmiştir.

4.5.1. Destek Materyali Olarak Kullamlacak Mikrokürenin Belirlenmesi

Monodispers-gözenekli Mn₅O₈, MnO₂ ve Mn₂O₃ mikrokürelerinin düz formları katalizör olarak kimyasal su oksidasyonunda kullanılmıştır. Deneylerde oksidasyon ajanı olarak NaIO₄ kullanılmıştır ve aynı koşullar altında denemeler gerçekleştirilmiştir. Katalizör olarak kullanılan farklı mangan oksit mikrokürelerinin zamanla ortaya çıkardıkları O₂ miktarının değişimi Şekil 4.34'teki grafikte verilmiştir.

Düz formdaki mangan oksit türlerinin hepsinin, kimyasal su oksidasyonunda belirli bir katalitik aktiviteye sahip olduğu Şekil 4.34'te açık bir şekilde görülmektedir. Ancak monodispers gözenekli Mn₅O₈ mikroküreleri ile en yüksek katalitik aktiviteye ulaşılmıştır.

Şekil 4.34. Su oksidayonu reaksiyonunda katalizör olarak kullanılan Mn₅O₈, MnO₂ ve Mn₂O₃ mikrokürelerinin O₂ oluşumuna etkisinin zamanla değişimi. Koşullar: Katalizör derişimi: 4 mg/mL, NaIO₄ derişimi: 200 mM, DDI su hacmi: 5 mL, Karıştırma hızı: 400 rpm, Oda sıcaklığı (22 °C) [176].

Düz Mn_5O_8 , MnO_2 ve Mn_2O_3 mikrokürelerinin Mn2p taraması için dönüştürülmüş çekirdek seviye spektrumları Şekil 4.35'te verilmiştir. Spektrumlar incelendiğinde, tüm düz MnO_x mikrokürelerinde manganın çoklu oksidasyon aşamaları gözlemlenmiştir.

Düz Mn_5O_8 , MnO_2 ve Mn_2O_3 mikroküreleri için manganın çoklu oksidasyon aşamalarının yüzdeleri Çizelge 4.7'de verilmiştir [61, 191]. Düz Mn_5O_8 mikroküreleri için manganın çoklu oksidasyon durumlarında Mn(II) ve Mn(III)'ün toplam yüzdesi, %25.97 olarak bulunmuştur. MnO_2 ve Mn_2O_3 mikroküreleri için toplam Mn(II) ve Mn(III) yüzdeleri ise sırasıyla %22.59 ve %18.93 olarak belirlenmiştir (Çizelge 4.7).

Şekil 4.35. Düz formdaki (A) Mn₅O₈, (B) MnO₂ ve (C) Mn₂O₃ mikrokürelerinin Mn2p taraması için dönüştürülmüş çekirdek seviye spektrumları [176].

Belirli bir MnO_x mikroküresinin katalitik aktivitesi ile toplam Mn(II) ve Mn(III) yüzdesi arasında bir korelasyon gözlemlenmiştir. Buna göre daha yüksek Mn(II) ve Mn(III) yüzdesi ile daha yüksek katalitik aktivite elde edilmiştir. Moleküler oksijenin (O₂), Mn₅O₈'in kendi yapısında bulunan oksijen boşluklarına aktarılmasıyla hem Mn(II) hem de Mn(III)'ün Mn(IV)'e yükseltgenmesi sırasında O²⁻ gibi oksidatif oksijen türleri oluşmaktadır [198, 199]. Bundan dolayı, oksidatif oksijen türlerinin oluşumu su oksidasyonu reaksiyonunun performansını da arttırmaktadır. MnO₂ ve Mn₂O₃'e kıyasla Mn₅O₈ mikrokürelerinin daha yüksek yüzey alanına sahip olması katalitik aktivite ye olumlu katkıda bulunan başka bir faktör olarak düşünülmektedir (Çizelge 4.6). Böylelik le Şekil 4.34'teki düz Mn₅O₈ mikroküreleri ile elde edilen en yüksek yüzey alanı ile açıklanabilir. Şekil 4.34' teki eğilim sonucu Mn₅O₈ mikroküreleri daha yüksek katalitik aktivite, bir elerini oluşunda ile aşıklanabilir.

IrO₂@Mn₅O₈ mikrokürelerin katalitik davranışını daha iyi anlamak için, yalnız IrO₂ NP'ler, yalnız düz Mn₅O₈ mikroküreleri, APTES ile türevlendirme yapılmadan sentezlenen IrO₂+Mn₅O₈ mikroküreleri ve yalnız IrO₂@Mn₅O₈ mikroküreleri kullanılarak su oksidasyon deneyleri yapılmıştır. Bu katalizörler için zamanla gelişen oksijen miktarının değişimi Şekil 4.36'da verilmiştir. Reaksiyon süresi sonunda üretilen en yüksek oksijen miktarı IrO₂@Mn₅O₈ mikroküreleri ile elde edilirken, en düşük oksijen oluşumu düz Mn₅O₈ mikrokürelerinde gözlenmiştir. En yüksek başlangıç O₂ çıkış hızı, IrO₂ NP'leri ile elde edilmiştir. Bununla birlikte, IrO₂ NP'lerin reaksiyon ortamında hızla aglomere oldukları gözlenmiştir. O₂ oluşumunun devamında meydana gelen platonun IrO₂ NP'lerinin aglomerasyonundan kaynaklandığı düşünülmektedir. Aynı koşullar altında taze NaIO₄ kullanılarak gerçekleştirilen bir sonraki su oksidasyonu çalışmasında aglomere haldeki IrO₂ NP'ler katalizör olarak kullanıldığında, önemli bir katalitik aktivite elde edilememiştir. Reaksiyon ortamında aglomere olmuş IrO₂ NP'lerinin optik mikroskop görüntüsü Şekil 4.36'da ek olarak iç kısımda verilmiştir.

Şekil 4.36. Düz formdaki Mn₅O₈, IrO₂ NP'ler, Mn₅O₈+IrO₂ NP'ler ve IrO₂@Mn₅O₈ mikrokürelerine ait O₂ oluşumundaki değişim. Koşullar: Katalizör derişimi: 4 mg/mL, NaIO₄ derişimi: 200 mM, DDI su hacmi: 5 mL, Karıştırma hızı: 400 rpm, Oda sıcaklığı (22 °C). Su oksidasyonu deneyi sonucu IrO₂ NP'lerine ait optik mikroskop görüntüsü (iç kısım). Büyütme oranı: x400 [176].

 $IrO_2+Mn_5O_8$ mikrokürelerinin, IrO_2 NP'lerin aglomerasyonu nedeniyle benzer bir O_2 oluşum davranışı gösterdiği düşünülmektedir. IrO_2 NP'lerin ve düz Mn_5O_8 mikrokürelerin davranışları incelendiğinde, önerilen $IrO_2@Mn_5O_8$ katalizörünün katalitik aktivitesinin, yapısında bulunan IrO_2 NP'lerin ve düz Mn_5O_8 mikrokürelerin bireysel katalitik aktivitelerinden kaynaklandığı sonucuna varılabilir. Başka bir deyişle, IrO₂@Mn₅O₈ mikroküreleri, iki ayrı katalitik aktif bölgeye sahip olan bir bileşik heterojen katalizördür. Bu aktif bölgelerden biri olan monodispers-gözenekli Mn₅O₈ mikroküreleri, IrO₂ NP'lerin aglomerasyonunu önlerken aynı zamanda kompozit katalizörün reaksiyon ortamından kolaylıkla izole edilmesini sağlayan bir destek görevi görmektedir.

4.5.2. Katalizörün Tekrar Kullamlabilirlik Testleri

Su oksidasyonu tekrar kullanılabilirlik testlerinde, katalizör olarak kullanılan IrO₂@Mn₅O₈, IrO₂@SiO₂, IrO₂@MnO₂, IrO₂@Mn₂O₃ mikroküreler ve IrO₂ NP'lerine ait değerler Şekil 4.37'de karşılaştırmalı olarak verilmiştir.

Şekil 4.37. IrO₂@Mn₅O₈, IrO₂@SiO₂, IrO₂@MnO₂, IrO₂@Mn₂O₃ mikroküreleri ve IrO₂ NP'lerin tekrar kullanılabilirlik testleri. Koşullar: Katalizör derişimi: 4 mg/mL, NaIO₄ derişimi: 200 mM, DDI su hacmi: 5 mL, Karıştırma hızı: 400 rpm, Oda sıcaklığı (22 °C) [176].

IrO₂@Mn₅O₈ mikroküreleri ile ardışık 5 döngü sonunda oluşan O₂ miktarında gözlenen azalma %11.2 iken, IrO₂@MnO₂ ve IrO₂@Mn₂O₃ mikrokürelerinde ise sırasıyla %30.5 ve %32.6 azalma meydana gelmiştir. IrO₂@Mn₅O₈ mikrokürelerin başlangıçtaki ve tekrar kullanılabilirlik testlerinden sonraki Ir atomu içeriği ICP-MS analizi ile sırasıyla %4.80 ve %4.65 (w/w) olarak belirlenmiştir. Bu, IrO₂@Mn₅O₈ mikrokürelerin Ir atom içeriğinin, tekrar kullanılabilirlik testlerinden sonra önemli bir değişikliğe uğramadığı
anlamına gelmektedir. $IrO_2@SiO_2$ mikroküreleri için katalitik aktivitedeki azalma 5 döngü sonunda %23.6 olmuştur. Aynı koşullar altında taze NaIO₄ kullanılarak gerçekleştirilen 2. döngüden itibaren agrege durumdaki IrO_2 NP'ler ile katalitik aktivite elde edilmemiştir.

Tekrar kullanılabilirlik testlerinden 5 döngü sonrası reaksiyon ortamından (NaIO₄ oksidant varlığında) alınan IrO₂@Mn₅O₈, IrO₂@MnO₂ ve IrO₂@Mn₂O₃ mikrokürelerine ait SEM fotoğrafları Şekil 4.38'de verilmiştir.

Şekil 4.38. NaIO₄ oksidant varlığında 5. kullanımdan sonra (A) IrO₂@Mn₅O₈, (B)
IrO₂@MnO₂ ve (C) IrO₂@Mn₂O₃ mikrokürelerine ait SEM fotoğrafları. Büyütme oranları: (A) (I) x2500, (II) x29000, (III) x40000, (B) (I) x2500, (II) x29000, (III) x40000, (C) (I) x2500, (II) x29000, (III) x40000 [176].

5. kullanım sonrası mikrokürelerde herhangi bir agregasyon durumu oluşmamıştır. Ayrıca tüm mikroküreler için şekil ve yüzey morfolojisinde de önemli bir değişiklik gözlenmemiştir. Sentezlenen katalizörlerin su oksidasyon reaksiyonlarında kararlı bir yapı sergiledikleri görülmüştür. 5. kullanımdan sonra IrO₂@Mn₅O₈ mikrokürelerine ait FTIR-ATR spektrumu, Şekil 4.39'da verilmiştir. Karboksil gruplarına ait oluşumlar, yaklaşık olarak 3000 cm⁻¹ bölgesinde O-H gerilmesinden kaynaklı geniş bir bant, 1760-1690 cm⁻¹'de C=O gerilme bandı ve 1320-1210 cm⁻¹ bölgedesinde keskin bir C-O gerilmesi şeklindedir. IrO₂@Mn₅O₈ mikrokürelerin 5. kullanımdan sonra FTIR-ATR spektrumunda ise bu bantlara ait bir oluşum gözlenmemiştir. Sentezlenen katalizörde amin gruplarının dönüşümünden kaynaklanan karboksil fonksiyonelliği oluşumu için önemli bir gösterge gözlenmemiştir.

Şekil 4.39. 5 kullanım sonrası IrO₂@Mn₅O₈ mikrokürelerine ait FTIR-ATR spektrumu [176].

4.5.3. Mikrokürelerin Katalitik Performansları

NaIO₄ oksidant varlığında, IrO₂@Mn₅O₈, IrO₂@SiO₂, IrO₂@MnO₂ ve IrO₂@Mn₂O₃ mikrokürelerin su oksidasyonundaki katalitik performansları Şekil 4.40'ta karşılaştırılmıştır.

Şekil 4.40. IrO₂@Mn₅O₈, IrO₂@SiO₂, IrO₂@MnO₂, IrO₂@Mn₂O₃ mikrokürelerin katalitik performansları. Koşullar: Katalizör derişimi: 4 mg/mL, NaIO₄ derişimi: 200 mM, DDI su hacmi: 5 mL, Karıştırma hızı: 400 rpm, Oda sıcaklığı (22 °C) [176].

Buna göre en yüksek O_2 oluşum hızı ve miktarı, 20 dakikada $IrO_2@Mn_5O_8$ mikroküreleri ile elde edilmiştir. En yüksek TON ve TOF değerlerine de yine $IrO_2@Mn_5O_8$ mikroküreleri ile ulaşılmıştır (Çizelge 4.10).

Çizelge 4.10. $IrO_2@MnO_x$ ve $IrO_2@SiO_2$ mikrokürelerine ait TON ve TOF değerleri [176].

Mikroküre	TON	TOF (h ⁻¹)
$IrO_2@Mn_5O_8$	116 (28)	204 (49)
$IrO_2@MnO_2$	89 (21)	68 (16)
$IrO_2@Mn_2O_3$	60 (14)	56 (13)
IrO ₂ @SiO ₂	108 (27)	177 (44)

TON ve TOF değerleri, ICP-MS ile belirlenen ilgili mikrokürenin IrO₂ nanopartikül içeriği kullanılarak hesaplanmıştır. Parantez içinde ise mikroküre miktarına göre hesaplanan TON ve TOF değerleri verilmiştir. TOF değerleri 0.5 saate göre hesaplanmıştır. Reaksiyon koşulları: Katalizör derişimi: 4 mg/mL, NaIO₄ derişimi: 200 mM, DDI su hacmi: 5 mL, Karıştırma hızı: 400 rpm, Oda sıcaklığı (22 °C).

Reaksiyon başlangıcındaki O₂ oluşum hızı ve miktarı, IrO₂@MnO₂ ve IrO₂@Mn₂O₃ mikroküreler için daha düşük seviyede kalmıştır. MnO_x mikroküreleri ile desteklenen IrO₂ NP'lere ait yüzey atomik bileşimleri Çizelge 4.7'de verilmiştir. IrO₂@Mn₅O₈, IrO₂@MnO₂ ve IrO₂@SiO₂ mikrokürelerinin yüzey atomik bileşimleri birbirine yakın çıkmıştır. Şekil 4.16 (D)'de verilen TEM-EDX görüntüsünden de anlaşılacağı üzere IrO₂ NP'lerinin Mn₂O₃ yüzeyinde homojen bir şekilde dağılmaması sonucu IrO₂@Mn₂O₃ mikroküreleri nispeten daha düşük Ir içeriğine sahiptir. IrO₂@Mn₂O₃ mikrokürelerindek i düşük Ir içeriği ve yüzey alanı, katalitik performansı önemli ölçüde etkilemektedir (Şekil 4.40).

IrO₂@Mn₅O₈, IrO₂@MnO₂ ve IrO₂@Mn₂O₃ mikrokürelerinin Mn2p taraması için dönüştürülmüş çekirdek seviye spektrumları ile manganın çoklu oksidasyon durumlarının (Şekil 4.41) yüzdeleri de Çizelge 4.7'de verilmiştir. Yüzey alanı, manganın çoklu oksidasyon durumlarının yüzey yüzdesi ve yüzey Ir içeriğinin (Çizelge 4.6 ve 4.7) IrO₂@Mn₅O₈ mikrokürelerinde diğer IrO₂@MnO_x mikrokürelerine göre daha yüksek olması, daha yüksek katalitik aktiviteyi de beraberinde getirmiştir (Şekil 4.40).

Şekil 4.41. (A) IrO₂@Mn₅O₈, (B) IrO₂@MnO₂ ve (C) IrO₂@Mn₂O₃ mikrokürelerinin Mn2p taraması için dönüştürülmüş çekirdek seviye spektrumları [176].

IrO₂@Mn₅O₈, IrO₂@MnO₂ ve IrO₂@Mn₂O₃ mikrokürelerinin O1s taraması için dönüştürülmüş çekirdek seviye spektrumları Şekil 4.42'de verilmiştir. O1s'ler için XPS spektrumlarında, sırasıyla latis oksijen (O_L), oksijen boşlukları (O_V) ve kimyasal olarak

adsorblanan oksijen (O_C) türleri için 529.6, 531.4 ve 532.4 eV bağlanma enerjilerinde pikler elde edilmiştir [200, 201].

Şekil 4.42. (A) IrO₂@Mn₅O₈, (B) IrO₂@MnO₂ ve (C) IrO₂@Mn₂O₃ mikrokürelerinin O1s taraması için dönüştürülmüş çekirdek seviye spektrumları [176].

 $IrO_2@Mn_5O_8$, $IrO_2@MnO_2$ ve $IrO_2@Mn_2O_3$ mikroküreleri için belirlenen O_L , O_V ve O_C türlerinin atomik yüzdeleri Çizelge 4.11'de verilmiştir. Burada görüldüğü gibi $IrO_2@Mn_5O_8$ mikroküreleri, sentezlenen katalizörler arasında en yüksek oksijen boşluk yüzdesine (28.4) sahiptir. Bu sonuç, $IrO_2@Mn_5O_8$ mikrokürelerinde gözlenen en yüksek katalitik aktiviteyi destekleyen bir diğer bulgudur.

Çizelge 4.11. $IrO_2@Mn_5O_8$, $IrO_2@MnO_2$ ve $IrO_2@Mn_2O_3$ mikroküreleri için O_L , O_V ve O_C türlerinin atomik yüzdeleri [176].

Oksijen türleri	Atomik yüzdeler (%)		
	IrO ₂ @Mn ₅ O ₈	IrO ₂ @MnO ₂	$IrO_2@Mn_2O_3$
O_L	45.7	54.4	56.6
$O_{\rm v}$	28.4	25.5	23.2
O _C	25.9	20.1	20.2

Reaksiyon süresince $IrO_2@Mn_5O_8$ mikroküreleri ile elde edilen toplam O_2 miktarı ve başlangıçtaki O_2 oluşum hızı, buna bağlı olarak da TON ve TOF değerleri $IrO_2@SiO_2$ mikrokürelerinden biraz daha yüksek çıkmıştır (Şekil 4.40). IrO_2 NP'leri, hem Mn_5O_8

hem de SiO₂ mikrokürelerinde homojen bir şekilde dağılmıştır ancak yığın Ir içeriği, IrO₂@SiO₂ mikroküreleri için daha yüksek çıkmıştır (Şekil 4.16 ve Çizelge 4.6). Bu koşullar altında IrO₂@Mn₅O₈ mikrokürelerin yüzey alanı ve gözenek hacmi IrO₂@SiO₂ mikrokürelerine göre neredeyse 5 kat daha düşük olmasına rağmen katalitik aktivitesi (244 µmol O₂) IrO₂@SiO₂ mikrokürelerinden daha yüksek çıkmıştır.

Tüm katalizörler arasında $IrO_2@Mn_5O_8$ mikrokürelerinde gözlemlenen en yüksek katalitik aktivite, hem Mn_5O_8 mikrokürelerinden hem de IrO_2 NP'lerinden gelen bireysel katalitik aktivitelerin toplamı ile açıklanabilir.

4.5.4. Oksidant, Katalizör ve IrO₂ NP Derişiminin Katalitik Performansa Etkisi

Su oksidasyonu uygulamalarında katalizör olarak belirlenen IrO₂@Mn₅O₈ mikroküreleri ile oksidant, katalizör ve IrO₂ NP derişimindeki değişimin katalitik aktiviteye olan etkisini ve optimum koşulları belirlemek amacıyla tarama deneyleri gerçekleştirilmiştir. Bu tarama deneylerine ait reaksiyon hızı ve O₂ oluşum grafikleri Şekil 4.43'te verilmiştir. NaIO₄ derişiminin, IrO₂@Mn₅O₈ katalizörü varlığında oluşan O₂ miktarı üzerindeki etkisi, Şekil 4.43 (A)'da verilmektedir. Artan NaIO₄ derişimi ile birlikte daha yüksek reaksiyon hızı ve O₂ miktarı elde edilmiştir.

Katalizör miktarındaki artış ile, ortaya çıkan oksijen miktarı ve reaksiyon hızındaki değişim Şekil 4.43 (B)'de verilmektedir. Gözlenen davranış, aktif merkezlerin (IrO₂ NP'ler ve Mn₅O₈ mikroküreleri) sayısındaki artış nedeniyle beklenen bir durumdur. Mn₅O₈ mikroküreleri üzerine farklı yüzdelerde Ir yüklemesinin, oluşan O₂ miktarı üzerindeki etkisi ise Şekil 4.43 (C)'de verilmektedir. En yüksek Ir yüklemesi (%10 w/w) ile ortaya çıkan daha düşük O₂ oluşum hızı ve miktarı, Mn₅O₈ mikroküreleri üzerine immobilize edilen fazla miktardaki IrO₂ NP'lerin aglomerasyonundan kaynaklanmaktadır.

Çalışmada en yüksek TON ve TOF değerleri en düşük katalizör derişimi ile sırasıyla 298 ve 557 h⁻¹ olarak elde edilmiştir. Oluşan en yüksek O₂ miktarı ise en yüksek katalizör miktarı (20 mg) kullanıldığında 244 µmol olarak elde edilmiştir.

Şekil 4.43. IrO₂@Mn₅O₈ katalizörü varlığında (A) NaIO₄ derişiminin, (B) katalizör derişiminin ve (C) Ir yükleme yüzdesinin su oksidasyonunda O₂ oluşumuna etkisi.
Koşullar: katalizör derişimi: 4 mg/mL, NaIO₄ derişimi: 200 mM, IrO₂ NP yüklemes i: %2.5 (w/w), DDI su hacmi: 5 mL, karıştırma hızı: 400 rpm, oda sıcaklığı (22 °C) [176].

Su oksidasyon çalışmaları, seryum amonyum nitrat (CAN) oksidant ajanı ile de gerçekleştirilmiştir. IrO₂@Mn₅O₈ katalizörü varlığında CAN derişiminin, katalizör miktarının ve % Ir yüklemesinin oluşan oksijen miktarı üzerindeki etkisi Şekil 4.44'te verilmiştir.

Şekil 4.44. IrO₂@Mn₅O₈ katalizörü varlığında (A) CAN derişiminin, (B) katalizör derişiminin ve (C) Ir yükleme yüzdesinin su oksidasyonunda O₂ oluşumuna etkisi. Koşullar: katalizör derişimi: 4 mg/mL, CAN derişimi: 400 mM, Ir yüklemesi: %2.5 (w/w), DDI su hacmi: 5 mL, karıştırma hızı: 400 rpm, oda sıcaklığı (22 °C) [176].

Şekil 4.43 (A) ve Şekil 4.44 (A)'da verilen sonuçlar karşılaştırıldığında sabit oksidant derişimi için, 1 saatlik reaksiyon sonunda oluşan toplam O₂ miktarı aynı koşullar altında NaIO₄ ile 279.5 µmol iken CAN ile 253.7 µmol'dür. Katalizör miktarının etkisini test etmek için yapılan kinetik çalışmalarda NaIO₄ derişimi (200 mM) CAN derişiminin (400 mM) yarısı olmasına rağmen, başlangıçtaki oksijen üretim hızı ve farklı katalizör miktarlarıyla elde edilen toplam O₂ miktarı NaIO₄ varlığında CAN ile elde edilenlere göre

daha yüksek çıkmıştır (Şekil 4.43 (B) ve Şekil 4.44 (B)). Benzer bir durum, Ir yüklemesinin etkisini test etmek için yapılan kinetik çalışmalarda da gözlenmiştir (Şekil 4.43 (C) ve Şekil 4.44 (C)). Bu sonuçlar, IrO₂@Mn₅O₈ mikroküreleri ile oksidant ajanı olarak NaIO₄ kullanıldığında daha iyi katalitik aktivitenin elde edildiğini göstermiştir.

IrO₂@Mn₅O₈ mikroküreleri ile gerçekleştirilen kimyasal su oksidasyonunda CAN oksidant ajanı varlığında tekrar kullanılabilirlik testleri gerçekleştirilmiştir. 5. kullanım sonrası IrO₂@Mn₅O₈ mikrokürelerine ait genel XPS spektrumu Şekil 4.45'te verilmiştir.

Şekil 4.45. Oksidant olarak CAN kullanıldığında 5. kullanım sonrası IrO₂@Mn₅O₈ mikrokürelerine ait genel XPS spektrumu [176].

CAN'dan gelen seryumun (Ce) yüzey atomik içeriği, XPS spektrumlarına göre %2.66 olarak hesaplanmıştır. Bu bulgu, oksidant olarak CAN kullanıldığında katalizör yüzeyinde Ce birikiminin meydana geldiğini göstermiştir. 5. kullanımdan sonra aynı katalizörle elde edilen XPS spektrumlarında ise NaIO₄ kaynaklı önemli bir Na veya I birikimi tespit edilmemiştir.

4.6. Benzil Alkol Oksidasyonu Çalışmalarında Kullanılan Pd@MnO_x Mikrokürelerin Katalitik Performansları

Benzil alkol oksidasyonu çalışmalarında kullanılmak üzere katalizör olarak belirlenen $Pd@MnO_x$ mikrokürelerinin katalitik performansları incelenmiştir. Destek malzemesinin belirlenmesi amacıyla MnO_x mikrokürelerinin düz ve Pd NP ile dekore edilmiş formlarının, TiO₂ ve SiO₂ mikrokürelerinin Pd NP ile dekore edilmiş formları ile

karşılaştırmalı olarak reaksiyon performansları incelenmiştir. Katalizör olarak belirlenen Pd@Mn₅O₈ mikroküreleri ile tekrar kullanılabilirlik testleri yapılmıştır. Benzil alkol başlangıç derişimi, oksidant derişimi, katalizör ağırlığı ve Pd NP bağlama yüzdesi gibi parametrelerin reaksiyon hızına ve verimine olan etkileri incelenmiştir.

4.6.1. Destek Materyali Olarak Kullamlacak Mikrokürenin Belirlenmesi

Pd@MnO_x, Pd@SiO₂ ve Pd@TiO₂ mikroküreleri ile elde edilen BzCHO seçiciliği, oluşum verimi ve BzOH dönüşümü Şekil 4.46'da karşılaştırmalı olarak verilmiştir.

Şekil 4.46. BzOH oksidasyonunda Pd@MnO_x, Pd@SiO₂ ve Pd@TiO₂ mikroküreleri ile elde edilen BzCHO seçiciliği, oluşum verimi ve BzOH dönüşümü. Koşullar: BzOH derişimi: 100 mM, TBHP derişimi: 150 mM, katalizör derişimi: 8 mg/mL, hacim: 10 mL, sıcaklık: 80 °C, zaman: 4 saat, karıştırma hızı: 400 rpm [178].

Katalizör olarak düz Mn₅O₈ ve MnO₂ mikroküreleri kullanıldığında %15'ten daha düşük BzOH dönüşümleri elde edilmiştir. Pd@SiO₂ ve Pd@TiO₂ mikroküreleri daha yüksek gözenek hacmi ve yüzey alanına (Çizelge 4.8) sahip olmalarına rağmen Pd@MnO_x bazlı katalizörlere oranla daha düşük BzOH dönüşümü ve BzCHO oluşum verimi göstermişlerdir. Denenen katalizörler arasında yüzey alanı ve gözenek hacmi oldukça düşük olmasına rağmen, en yüksek katalitik aktivite Pd@Mn₅O₈ mikroküreleri ile elde edilmiştir.

Bu sonuçlar mikrokürelerin morfolojik özelliklerine ek olarak, mikroküreler ile katalitik aktif merkez olan nanopartiküller arasındaki etkileşimin katalitik aktiviteyi önemli ölçüde

etkilediğini göstermektedir. Katalitik aktif merkez ve destek arasındaki sinerjistik etkileşim, ortaya çıkan yüksek katalitik aktiviteyi açıklamaktadır. Özellikle MnO_x ve TiO₂ gibi daha yüksek oksijen yayma kabiliyetine sahip indirgenebilir metal oksitler destek olarak kullanıldığında, oksijen açısından zengin daha fazla reaktif bölgeler oluşmaktadır [202, 203]. Öte yandan, MnO_x bazlı katalizörlerle elde edilen katalitik aktivitenin TiO₂ bazlı olana göre daha yüksek çıkması, mikrokürelerin kristal yapılarındaki farklılıktan kaynaklanmaktadır [204, 205]. SiO₂ mikroküreleri Pd NP'lerin aglomerasyon riskini azaltabilen yüksek bir yüzey alanına sahip olsa da, Pd NP'ler ile arasında hiçbir sinerjistik etki oluşmadığından en düşük BzCHO oluşum verimini vermiştir.

 MnO_x bazlı katalizörlerin çoklu oksidayon durumlarını belirlemek için MnO_2 , Mn_5O_8 , APTES@ Mn_5O_8 ve Pd@ Mn_5O_8 mikrokürelerinin Mn2p taraması için çekirdek seviye spektrumları Şekil 4.47'de verilmiştir. Mn(II), Mn(III) ve Mn(IV)'e ait yüzey bileşimleri ise Çizelge 4.9'da belirtilmiştir.

XPS spektrumlarının analizi, hem Mn₅O₈ hem de MnO₂ mikrokürelerinde manganın çoklu oksidasyon durumlarının varlığını açıkça göstermiştir. Her 2 mikroküre de O₂ varlığında oksidatif oksijen türleri üretebilmektedir. BzOH oksidasyonunda katalizör aktivitesi açısından MnO_x mikrokürelerindeki oksijen boşlukları, destek ve aktif merkez arasında sinerjistik bir etkileşim oluşumu için potansiyel olarak uygun bir platformd ur [191]. Oksidatif oksijen türlerinin MnO_x'ten (destek) Pd NP'lere (aktif merkez) transferi katalitik aktiviteyi arttırmaktadır. Mn(II) ve Mn(III) yüzey bileşimleri toplamı MnO₂ ve Mn₅O₈ mikrokürelerinde Pd@TiO₂ ve Pd@SiO₂'ye göre daha yüksek katalitik aktivite gözlenmesi, bol oksijen boşluklarının oluşumuna uygun MnO_x bazlı desteklerin çok değerlikli doğası ile açıklanabilmektedir.

Şekil 4.47 (A) ve (B)'de Mn(II)'ye ait 641.2 ve 652.9 eV'deki dönüştürülmüş piklerde Mn2p_{3/2} ve Mn2p_{1/2} tepe noktalarının altındaki toplam yoğunluk, MnO₂ mikrokürelerinde daha düşük çıkmıştır. Mn(II) yüzdeleri MnO₂ ve Mn₅O₈ mikroküreleri için sırasıyla 1.90 ve 2.92 olarak belirlenmiştir (Çizelge 4.9).

Şekil 4.47. (A) MnO₂, (B) Mn₅O₈, (C) APTES@Mn₅O₈ ve (D) Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerinin Mn2p taraması için dönüştürülmüş çekirdek seviye spektrumları [178].

Buna bağlı olarak Pd@Mn₅O₈ mikroküreleri de daha yüksek Mn(II) yüzdesi içermektedir ve daha fazla oksijen boşluğu oluşturma eğilimindedir. Bu nedenle Mn₅O₈ mikroküreleri ve Pd NP'ler arasında daha güçlü bir sinerjistik etkileşimle oluşmaktadır. Ayrıca Pd@Mn₅O₈'in Pd@MnO₂'ye göre daha yüksek yüzey alanı ve gözenek hacmine sahip olması, daha yüksek katalitik aktivite göstermesindeki başka bir faktör olarak değerlendirilmektedir (Çizelge 4.8).

Aktif merkez ile destek arasındaki sinerjistik etkiye dayanan katalitik aktivite, Şekil 4.46'daki BzCHO oluşum verimleri de dikkate alınarak katalizör tipine göre Pd@Mn5O₈>Pd@MnO₂>Pd@TiO₂ olarak sıralanabilir.

Pd@MnO_x, Pd@TiO₂ ve Pd@SiO₂ mikroküreleri varlığında zamana bağlı olarak BzOH dönüşümü ve BzCHO oluşum veriminin değişimi Şekil 4.48'de verilmiştir. Her iki şekilde de görüldüğü gibi, MnO_x ve TiO₂ bazlı katalizörler ile BzOH dönüşümü ve BzCHO oluşum verimi için plato değerleri yaklaşık 2 saat içinde elde edilmiştir.

Şekil 4.48. Pd@MnO_x, Pd@TiO₂ ve Pd@SiO₂ katalizörleri ile zamana içerisinde (A)
BzOH dönüşümü ve (B) BzCHO oluşum veriminin değişimi. Koşullar: BzOH derişimi:
100 mM, TBHP derişimi: 150 mM, katalizör derişimi: 8 mg/mL, hacim: 10 mL, sıcaklık:
80 °C, zaman: 4 saat, karıştırma hızı: 400 rpm [178].

En yüksek yüzey alanına sahip Pd@SiO₂ mikroküreleri ise diğer katalizörlere göre en düşük BzOH dönüşüm oranı ve en düşük BzCHO oluşum verimi göstermiştir. En yüksek TON ve TOF değerleri 4 saatlik reaksiyon süresi için Pd@Mn₅O₈ katalizörü ile elde edilmiştir (Çizelge 4.12). Ayrıca kinetik davranışı anlamak amacıyla 1 saatlik TOF değerleri de verilmiştir.

Mikroküre	TON	TOF (h ⁻¹)
Pd@Mn ₅ O ₈	77.2	19.3 (49.1)
Pd@MnO ₂	71.1	17.8 (35.8)
Pd@TiO ₂	40.5	10.1 (36.9)
Pd@SiO ₂	14.4	3.6 (5.1)

Çizelge 4.12. Pd NP immobilize edilmiş monodispers-gözenekli metal oksit mikroküreleri ile elde edilen TON ve TOF değerleri [178].

BzOH oksidasyonunda Pd@MnO_x mikroküreleri ile elde edilen sinerjistik katalitik aktivite için önerilen mekanizmanın şematik gösterimi Şekil 4.49'da verilmiştir. Mn₅O₈ çoklu değerlik yapısından dolayı oksidasyon reaksiyonları için ümit verici katalizörlerdir [61]. Ayrıca, Mn₅O₈ kristal yapısının ara katman ve/veya katman içi kusurları, destek ve aktif merkez arasındaki iyon aktarımını kolaylaştırabilir [59, 61, 206]. Bu nedenle, Pd NP'ler ve MnO_x mikroküreleri arasında en güçlü sinerjistik etki, Mn₅O₈ varlığında beklenmektedir. Ayrıca, Pd NP'lerin Mn₅O₈ mikroküreleri üzerine immobilizasyonu ile daha fazla oksijen boşlukları oluşmakta ve BzOH oksidasyonunda yüzey latis oksijeninin hareketliliği artmaktadır.

Şekil 4.49. BzOH oksidasyonunda $Pd@MnO_x$ mikroküreleri ile elde edilen sinerjistik katalitik aktivite için önerilen mekanizma [178].

Önerilen mekanizmada, BzOH, Pd NP'ler üzerine adsorbe edilir ve metal-alkoksit ara ürününe dönüştürülür. Bu ara üründen BzCHO ve paladyum hidrit oluşmaktadır. Bu nedenle, Pd NP'ler hidrojenlerle kaplıdır. Oksidatif oksijen türleri, oksijen boşluklarına adsorbe edilen oksijenin dönüştürülmesiyle oluşmaktadır. Bu oluşum, Mn₅O₈'in yapısındaki Mn(II) ve Mn(III)'ün Mn(IV)'e dönüşmesi ile sonuçlanr. Oksidatif oksijen türleri ise Pd NP'leri yeniden oluşturmak için paladyum hidrit ile reaksiyona girmektedir. Bu mekanizmaya göre, oksidasyon koşullarının genel BzOH dönüşümü üzerindeki etkileri, BzCHO'nun seçiciliği ve oluşum verimi araştırılmıştır.

4.6.2. Katalizörün Tekrar Kullamlabilirlik Testleri

Tekrar kullanılabilirlik testlerinde, katalizör olarak kullanılan Pd@Mn₅O₈ mikroküreleri ile BzOH oksidasyonunda 5 döngü sonrası dönüşüm ve oluşumdaki değişim Şekil 4.50'de verilmiştir.

Şekil 4.50. BzOH oksidasyonunda Pd@Mn5O₈ mikroküreleri ile elde edilen BzCHO seçiciliği, oluşum verimi ve BzOH dönüşümü. Koşullar: BzOH derişimi: 100 mM, TBHP derişimi: 150 mM, katalizör derişimi: 8 mg/mL, hacim: 10 mL, sıcaklık: 80 °C, zaman: 6 saat, karıştırma hızı: 400 rpm [178].

BzOH dönüşümü ve BzCHO seçiciliği, 5 döngü sonrasında sırasıyla %26.2 ve %11.2 oranlarında azalma göstermektedir. Bu davranışa dayalı olarak, ardışık BzOH oksidasyon çalışmalarında Pd@Mn₅O₈ mikrokürelerin tekrar kullanılabilirliği tatmin edici olarak görülmektedir.

4.6.3. Oksidant, Katalizör ve Pd NP Derişiminin Katalitik Performansa Etkisi

BzOH oksidasyonu uygulamalarında katalizör olarak belirlenen Pd@Mn5O8 mikroküreleri ile oksidant, katalizör ve Pd NP derişimindeki değişimin katalitik aktiviteye olan etkisini ve optimum koşulları belirlemek amacıyla tarama deneyleri gerçekleştirilmiştir. Bu tarama deneyleri sonucunda elde edilen BzOH dönüşümü ve

BzCHO oluşumu yüzde mol olarak Şekil 4.51'de verilmiştir. Tarama deneylerinden elde edilen sonuçlar ile hesaplanan TON ve TOF değerleri de Çizelge 4.13'te verilmiştir.

Şekil 4.51. Pd@Mn₅O₈ katalizörü varlığında (A) başlangıç BzOH derişimi, (B) katalizör miktarı, (C) Pd NP yükleme yüzdesi ve (D) TBHP derişimindeki değişimlerin BzCHO seçiciliği, oluşum verimi ve BzOH dönüşümüne etkileri. Koşullar: BzOH derişimi: 100 mM, TBHP derişimi: 150 mM, katalizör derişimi: 8 mg/mL, hacim: 10 mL, sıcaklık: 80 °C, zaman: 4 saat, karıştırma hızı: 400 rpm [178].

Pd@Mn5O8 katalizörü varlığında, BzOH derişiminin genel BzOH dönüşümü, BzCHO seçiciliği ve BzCHO oluşum verimi üzerindeki etkisi Şekil 4.51 (A)'da verilmiştir. Artan BzOH derişimi ile genel dönüşüm azalmıştır. Karbonil oksi/dioksi bileşiklerinin oluşma olasılığı, BzOH derişiminin artmasıyla azalmaktadır, bu da daha düşük BzOH dönüşümü ile sonuçlanmaktadır [148, 161]. BzCHO seçiciliği ve BzCHO oluşum verimi için en yüksek değerler, 100 mM'lık başlangıç BzOH derişimi ile elde edilmiştir.

	TON (mol BzOH/mol Pd)	TOF (h ⁻¹)
BzOH derişimi (mM)		
50	41.1	10.3 (24.1)
100	77.2	19.3 (49.1)
200	116.7	29.2 (36.6)
Katalizör ağırlığı (mg)		
40	132.8	33.2 (64.8)
80	77.2	19.3 (49.1)
160	41.6	10.4 (34.4)
Pd NP yüklemesi (%w/w)		
1.25	103.4	25.9 (76.6)
2.50	77.2	19.3 (49.1)
5.0	63.8	16.0 (23.2)
TBHP derişimi (mM)		
75	81.1	20.3 (34.8)
150	77.2	19.3 (49.1)
300	78.1	19.5 (34.1)

Çizelge 4.13. Farklı oksidasyon koşulları altında Pd@Mn₅O₈ mikroküreleri ile elde edilen TON ve TOF değerleri [178].

Katalizör miktarının BzOH dönüşümü ve BzCHO oluşumu verimi üzerindeki etkisi, Şekil 4.51 (B)'de gösterilmektedir. Katalizör derişiminin artışıyla beraber BzOH'ın genel dönüşümü artmıştır, ancak reaksiyon yolunda meydana gelen muhtemel değişiklik nedeniyle BzCHO seçiciliği azalmıştır [207]. Beklenildiği gibi, artan Pd@Mn₅O₈ katalizör miktarı ile TON ve TOF değerleri de azalmıştır (Çizelge 4.13).

Mn₅O₈ mikroküreleri üzerine immobilize edilen Pd NP (%w/w) yüklemesindeki değişimin BzOH dönüşümü ve BzCHO oluşum verimi üzerindeki etkisi, Şekil 4.51 (C)'de verilmiştir. Mn₅O₈ mikrokürelerine %2.5'lik (w/w) Pd NP yüklemesi, BzCHO için en yüksek seçicilik ve oluşum sağlayan değer olmuştur. %5.0 (w/w) Pd NP yüklemesi ile BzCHO oluşum verimindeki azalma, bağlanma ortamında artan Pd NP derişimi ile

Mn₅O₈ mikrokürelerin yüzeyinde Pd NP'lerin agregatlar oluşturmasıdır. Denenen koşullar arasında en yüksek TON ve TOF değerleri, %1.25 (w/w) Pd NP yüklemesi ile hazırlanan Pd@Mn₅O₈ katalizörü ile 4 saatlik reaksiyon süresi için 103.4 ve 25.9 h⁻¹ olarak elde edilmiştir (Çizelge 4.13). Bu katalizör için en yüksek TOF değeri, 1 saatlik reaksiyon süresine göre 76.6 h⁻¹ olarak bulunmuştur.

TBHP derişiminin BzOH dönüşümü ve BzCHO oluşumu verimi üzerindeki etkisi, Şekil 4.51 (D)'de gösterilmektedir. Sonuçlara bakıldığında, 150 mM'lık TBHP derişimi ile, en yüksek seçicilikle (%96.3) tatmin edici bir BzOH dönüşümü (%92.2) elde edilmiştir. Çalışılan TBHP derişim aralığında hem TON hem de TOF değerlerinde önemli bir değişiklik gözlenmemiştir (Çizelge 4.13).

Oksidant ajanı türünün BzOH dönüşümü ve BzCHO oluşum verimi üzerindeki etkisi, Pd@Mn₅O₈ mikroküreler kullanılarak incelenmiştir. Oksidant olarak TBHP dışında moleküler oksijen (O₂) ve H₂O₂ kullanılmıştır. Elde edilen sonuçlar Şekil 4.52'de gösterilmiştir. Buna göre en yüksek BzOH dönüşümü ve en yüksek BzCHO oluşum verimi TBHP ile elde edilmiştir. Hem BzOH dönüşümü hem de BzCHO oluşum verimi, TBHP yerine moleküler oksijen veya H₂O₂ kullanıldığında önemli ölçüde azalmıştır.

Şekil 4.52. Pd@Mn₅O₈ mikroküreler varlığında, oksidant türünün BzOH dönüşümü ve BzCHO oluşum verimi üzerindeki etkisi [178].

4.7. Süperkapasitör Çalışmalarında Kullanılan h-MnO_x Mikroküreleri ve h-MnO_x/rGO Kompozitlerin Elektrokimyasal Performansları

Tez çalışması kapsamında öncelikle yaklaşık olarak 1 μm boyutundaki h-MnO_x mikrokürelerinin, benzer koşullarda hazırlanan MnO_x bazlı diğer mikroküreler ile elektrokimyasal performanslarını karşılaştırmak amacıyla CV analizi yapılmıştır. h-MnO_x mikroküreleri dışında, partikül boyutu ve morfolojik yapının kapasitans üzerindeki etkisini görmek amacıyla Mn₅O₈, manyetik Mn₅O₈ (magMn₅O₈), MnO₂ ve TBAI eklemesi yapılarak sentezlenen h-MnO_x mikroküreleri ile 300 nm boyutunda sentezlenen h-MnO_x ve polistiren (PS) şablonu kullanılarak sentezlenen 600 nm boyutunda sentezlenen werilmiştir. Bu eğriler -0.6-0.6 V aralığında, 100 mV/s tarama hızında ve 1M KOH elektrolit çözeltisi varlığında elde edilmiştir. Potansiyel tarama aralığı ise 10, 30, 50, 100, 200 mV/s olarak belirlenmiştir.

Şekil 4.53. MnOx bazlı partiküllerin 100 mV/s tarama hızında elde edilen CV eğrileri.

Elde edilen eğriler incelendiğinde ideal diktörgensel şekil yerine beklenildiği gibi psödokapasitif davranışlar gösteren pikler içerdiği görülmüştür. Bu pikler ayrıca sistemde redoks tepkimlelerinin varlığını da göstermektedir. Eğriler alatında kalan alanlar Origin-

Pro programı yardımıyla hesaplanmış ve spesifik kapasitans (C_P) değerleri bulunmuştur. Bulunan değerler Çizelge 4.14'te verilmiştir.

Elektrot malzemesi (katot)	C _P (F g ⁻¹)	
Mn ₅ O ₈	41.15	
MnO ₂	26.46	
$magMn_5O_8$	24.5	
$h-MnO_x$ (1 μ m)	40.9	
h-MnO _x (300 nm)	33.24	
h-MnO _x (TBAI-400 nm)	33.25	
MnO _x (PS-600 nm)	45.92	

Çizelge 4.14. MnOx bazlı partiküllerine ait CP değerleri.

Elde edilen değerler incelendiğinde CV eğrileri altında kalan alanlar ile orantılı olduğu görülmüştür. Buna göre en yüksek 3 değerin elde edildiği Mn_5O_8 , h- MnO_x (1 µm) ve MnO_x (PS-600 nm) parikülleri ile 6 M'lık KOH elektrolit çözeltisi kullanılarak CV ölçümleri yapılmıştır. Bu ölçüm sonuçlarına göre ise en yüksek değer olan 46 F g⁻¹ h- MnO_x (1 µm) partikülleri ile elde edilmiştir. Mn_5O_8 ve MnO_x (PS-600 nm) partikülleri ile sırasıyla 28 ve 34 F g⁻¹'lık kapasitans değerleri elde edilmiştir. Bu sonuçlar h- MnO_x (1 µm) partiküllerinin süperkapasitörlerde katot malzemesi olarak kullanılabilirliğini göstermiştir. Bu amaç doğrultusunda indirgenmiş grafen oksit yapıları sentezlenerek h- MnO_x mikroküreleri ile kompozit yapıları hazırlanmış ve 2 elektrotlu hücre sistemlerinde ölçümler alınmıştır.

Ölçümler sonucunda 9:1, 7:3 ve 5:5 (%w/w) oranlarında hazırlanan h-MnO_x/rGO kompozitlerinin spesifik kapasitans değerleri GCD grafiklerinden sırasıyla 16.3, 45.3 ve 56.8 Fg⁻¹ olarak hesaplanmıştır.

5. YORUM

Tez çalışması kapsamında, kalıp destekli indirgeme yöntemiyle monodispers-gözenekli mangan oksit (MnO_x) mikroküreleri ve içi boş formlarının sentezi gerçekleştirilmiştir. MnO_x mikroküreleri amin gruplarıyla türevlendirilerek Pd ve IrO₂ NP'ler ile dekore edilmiştir. İçi boş formdaki mangan oksit mikroküreleri ise (h-MnO_x) indirgenmiş grafen oksit (rGO) yapılarıyla kompozit olarak hazırlanmıştır. Pd NP'ler ile dekore edilen MnO_x mikroküreleri BzOH oksidasyonunda, IrO₂ NP'ler ile dekore edilmiş formları ise su oksidasyonunda katalizör olarak kullanılmıştır. rGO ile kompozit olarak hazırlanan h-MnO_x mikroküreleri ise süperkapasitörlerde katot malzemesi olarak kullanılmıştır. MnO_x bazlı mikrokürelerin sentezi, karakterizasyonu, katalitik aktivite ve elektrokimya sal ölçümlerden elde edilen sonuçlar aşağıda verilmiştir:

- Monodispers-gözenekli MnOx mikroküreleri çok basamaklı kalıp destekli indirgeme yöntemiyle ilk kez sentezlenmiştir. Kalıp materyali olarak akrilat bazlı poli(MAA-co-EDMA) mikroküreleri kullanılmıştır.
- Çok basamaklı mikrosüspanyion yöntemiyle sentezlenen poli(MAA-co-EDMA) mikrokürelerin boyut ve gözeneklilik özellikleri ayarlanarak istenilen yapıda MnO_x mikroküre sentezi mümkündür.
- Sentezlenen MnO_x mikroküreleri 3-5 µm boyut aralığındadır. SEM görüntüleri incelendiğinde mikrokürelerin dar boyut dağılımına sahip (%5.4-6.5) ve gözenekli yapıda oldukları görülmüştür.
- Polimer/MnO_x kompozit yapısının farklı sıcaklıklarda kalsine edilmesiyle (410, 450, 500, 560 °C) kristal yapıdaki değişim gözlenmiştir. 410 °C'de monoklinik Mn₅O₈, 500 °C'de tetragonal α-MnO₂, 560 °C'de ise kübik biksibit Mn₂O₃ fazının baskın geldiği görülmüştür.
- MnO_x mikroküreleri sahip oldukları çoklu oksidasyon durumları nedeniyle oksidasyon reaksiyonlarında heterojen katalizörler olarak kullanılmıştır.
- Su oksidasyonu çalışmalarında kullanılmak üzere Mn₅O₈, MnO₂ ve Mn₂O₃ mikroküreleri amin gruplarıyla türevlendirilerek IrO₂ NP'ler ile dekore edilmiştir. Referans katalizör olarak belirlenen SiO₂ mikroküreleri de aynı yöntemle derivatize edilip IrO₂ NP'lerin immobilizasyonu sağlanmıştır.
- IrO₂ NP'lerin boyutları TEM yardımıyla belirlenmiş olup yaklaşık 3.1 nm olarak hesaplanmıştır.

- Mikrokürelerin IrO₂ NP'ler ile dekore edilmiş formlarının SEM görüntüleri incelendiğinde ve düz formları ile kıyaslandığında genel olarak morfolojik özellikler korunmuştur.
- Mikrokürelerin hem düz hem de IrO₂ NP'ler ile dekore edilmiş formları su oksidasyonunda katalizör olarak kullanıldığında en yüksek katalitik aktiviteyi IrO₂@Mn₅O₈ mikroküreleri sağlamıştır. 30 dk gibi kısa bir reaksiyon süresinde 244 µmol O₂ oluşumu gerçekleşmiştir. TON ve TOF değerleri ise ICP-MS analizi yardımıyla sırasıyla 116 ve 204 h⁻¹ olarak bulunmuştur.
- Mn₅O₈'e kıyasla çok daha yüksek bir yüzey alanına sahip olan SiO₂ mikroküre leri ile daha düşük TON ve TOF (108, 177 h⁻¹) değerleri elde edilmiştir. Mn₅O₈ mikroküre lerinin çoklu oksidasyon durumları [Mn(II), Mn(III)] ve oksijen boşlukları içermesi yüksek katalitik aktivite sağlamasındaki en önemli etkenlerdir.
- Optimum reaksiyon koşullarının belirlenmesi amacıyla katalizör derişimi, IrO₂ NP yükleme yüzdesi (%w/w) ve oksidant derişimi gibi parametrelerin tarama deneyleri gerçekleştirilmiştir. Elde edilen en yüksek TON ve TOF değerleri ise sırasıyla 298 ve 557 h⁻¹ olarak bulunmuştur.
- Katalizörlerin tekrar kullanılabilirlik testleri yapıldığında ise 5 döngü sonunda IrO₂@Mn₅O₈ ile %11.2'lik kabul edilebilir bir azalma meydana gelmiştir. Testler sonunda SEM görüntüleri incelendiğinde mikrokürelerin morfolojik olarak bozunmadığı ve herhangi bir aglomerasyonun oluşmadığı görülmüştür. Başlangıçtaki ve 5 kullanım sonrası IrO₂ NP içeriği ise ICP-MS ile belirlenmiş olup sırasıyla %4.80 ve %4.65 olarak hesaplanmıştır. Bu da Ir içeriğinde önemli bir değişmenin olmadığını göstermektedir.
- Sonuçlar genel olarak incelendiğinde IrO₂@Mn₅O₈ yapısı, hem mikroküre (Mn₅O₈) hem de nanopartikül (IrO₂) bölmelerinden gelen katalitik aktiviteye sahip, kararlı yapıda ilginç bir su oksidasyon katalizörü olarak ortaya çıkmaktadır.
- Düz ve Pd NP'ler ile dekore edilmiş Mn₅O₈ ve MnO₂ mikroküreleri seçici BzOH oksidasyonunda heterojen katalizör olarak kullanılmıştır. Mn₅O₈ ve MnO₂ mikroküreleri APTES yardımıyla türevlendirilerek üzerlerine Pd NP'lerin immobilizasyonu sağlanmıştır. Benzer boyut ve gözeneklilik özelliklerine sahip SiO₂ ve TiO₂ mikroküreleri referans olarak kullanılmıştır. Pd NP'lerin boyutları yaklaşık olarak 2.6 nm olarak belirlenmiştir.

- BzOH oksidasyonunda en yüksek katalitik aktivite Pd NP'ler ile dekore edilen Mn₅O₈ (Pd@Mn₅O₈) mikroküreleri ile BzOH dönüşümü %92.2, BzCHO seçiciliği ise %96.3 olarak elde deilmiştir. Hem Pd@MnO₂ hem de referans katalizörlerle (Pd@TiO₂, Pd@SiO₂) karşılaştırıldığında en yüksek TON ve TOF değerleri Pd@Mn₅O₈ katalizörü ile sırasıyla 77.2 (mol BzOH/mol Pd) ve 19.3 h⁻¹ olarak elde edilmiştir. Mn₅O₈ mikrokürelerin ayarlanabilir gözeneklilik özellik le ri sayesinde aktif bölgeler ile arasında sinerjistik bir etkileşimin olduğu düşünülmektedir. Ayrıca Mn₅O₈ mikrokürelerin kendine özgü çok değerlik li yapısı sayesinde, diğer katalizörlere oranla daha yüksek katalitik aktivite göstermektedir.
- Optimum koşulları belirlemek amacıyla başlangıç BzOH derişimi, katalizör miktarı, Pd NP yükleme yüzdesi ve oksidant derişimi taraması gerçekleştirilmiştir. Tarama deneylerine göre optimum deney koşulları 100 mM BzOH derişimi, 150 mM TBHP derişimi, %2.5 (w/w) Pd NP yüklemesi ve 8 mg/mL katalizör derişimi olarak belirlenmiştir. 4 mg/mL katalizör derişimi ile en yüksek TON ve TOF değerleri sırasıyla 132.8 ve 33.2 h⁻¹ olarak hesaplanmıştır.
- Pd@Mn5O8 katalizörünün tekrar kullanılabilirlik testleri yapılarak 5 döngü sonunda BzOH dönüşümü ve BzCHO seçiciliğinde sırasıyla %26.2 ve %11.2'lik azalmalar meydana gelmiştir. Bu azalmalar kabul edilebilir seviyededir ve genel sonuçlar değerlendirildiğinde Pd@Mn5O8 mikroküreleri BzOH oksidayonu reaksiyonları için ideal bir heterojen katalizördür.
- poli(GDMA) mikrokürelerinin kalıp olarak kullanılmasıyla içi boş formda, yaklaşık 1 µm boyutlarında h-MnOx mikroküreleri süperkapasitörlerde katot malzemesi olarak kullanılmak üzere sentezlenmiştir.
- SEM görüntüleri incelendiğinde h-MnO_x mikrokürelerin düzgün morfolojik yapıda ve dar boyut dağılımına sahip oldukları görülmektedir.
- Düz formdaki mikroküreler ile yapılan CV ölçümlerinde 40.9 F g⁻¹ gibi bir spesifik kapasitans değeri elde edilmiştir.
- h-MnO_x mikroküreleri ile indirgenmiş grafen oksit (rGO) yapıları farklı katkılama oranlarında [9:1, 7:3 ve 5:5 (%w/w)] hazırlanarak kompozit yapılar (h-MnO_x/rGO) sentezlenmiştir. GCD analizlerine göre 5:5 oranına göre hazırlanan kompozitler ile 56.8 Fg⁻¹ kapasitans değeri bulunmuştur. Bu sonuçlar literatür ile karşılaştırıldığında hazırlanan kompozitlerin geliştirilmeye uygun malzemeler

olduğu görülmektedir. Farklı katkılama oranları ve kompozit hazırlama teknikleri denenerek ölçüm sonuçları iyileştirilebilir durumdadır.

6. KAYNAKLAR

[1] A. Nandagudi, S.H. Nagarajarao, M.S. Santosh, B.M. Basavaraja, S.J. Malode, R.J. Mascarenhas, N.P. Shetti, Hydrothermal synthesis of transition metal oxides, transition metal oxide/carbonaceous material nanocomposites for supercapacitor applications, Materials Today Sustainability, (**2022**) 100214.

[2] L. Bai, H. Huang, S. Yu, D. Zhang, H. Huang, Y. Zhang, Role of transition metal oxides in g-C3N4-based heterojunctions for photocatalysis and supercapacitors, Journal of Energy Chemistry, 64 (2022) 214-235.

[3] A. Fujishima, K. Honda, Electrochemical photolysis of water at a semiconductor electrode, nature, 238 (**1972**) 37-38.

[4] N. Shilpa, J. Manna, P. Rajput, R.K. Rana, Water oxidation catalyst via heterogenization of iridium oxides on silica: a polyamine-mediated route to achieve activity and stability, ACS Catalysis, 6 (2016) 5699-5705.

[5] D.B. Grotjahn, D.B. Brown, J.K. Martin, D.C. Marelius, M.-C. Abadjian, H.N. Tran, G. Kalyuzhny, K.S. Vecchio, Z.G. Specht, S.A. Cortes-Llamas, Evolution of iridium-based molecular catalysts during water oxidation with ceric ammonium nitrate, Journal of the American Chemical Society, 133 (2011) 19024-19027.

[6] A. Savini, G. Bellachioma, S. Bolaño, L. Rocchigiani, C. Zuccaccia, D. Zuccaccia, A. Macchioni, Iridium-EDTA as an Efficient and Readily Available Catalyst for Water Oxidation, ChemSusChem, 5 (2012) 1415-1419.

[7] A. Savini, A. Bucci, M. Nocchetti, R. Vivani, H. Idriss, A. Macchioni, Activity and recyclability of an iridium–EDTA water oxidation catalyst immobilized onto rutile TiO2, ACS Catalysis, 5 (2015) 264-271.

[8] B.M. Hunter, H.B. Gray, A.M. Muller, Earth-abundant heterogeneous water oxidation catalysts, Chemical reviews, 116 (**2016**) 14120-14136.

[9] M. Yagi, E. Tomita, S. Sakita, T. Kuwabara, K. Nagai, Self-assembly of active IrO2 colloid catalyst on an ITO electrode for efficient electrochemical water oxidation, The Journal of Physical Chemistry B, 109 (**2005**) 21489-21491.

[10] G. Menendez Rodriguez, G. Gatto, C. Zuccaccia, A. Macchioni, Benchmarking water oxidation catalysts based on iridium complexes: clues and doubts on the nature of active species, ChemSusChem, 10 (**2017**) 4503-4509.

[11] J. Guan, D. Li, R. Si, S. Miao, F. Zhang, C. Li, Synthesis and demonstration of subnanometric iridium oxide as highly efficient and robust water oxidation catalyst, ACS catalysis, 7 (2017) 5983-5986.

[12] J. Cheng, J. Yang, S. Kitano, G. Juhasz, M. Higashi, M. Sadakiyo, K. Kato, S. Yoshioka, T. Sugiyama, M. Yamauchi, Impact of Ir-valence control and surface nanostructure on oxygen evolution reaction over a highly efficient Ir–TiO2 nanorod catalyst, ACS catalysis, 9 (**2019**) 6974-6986.

[13] Y. Zhao, K.R. Yang, Z. Wang, X. Yan, S. Cao, Y. Ye, Q. Dong, X. Zhang, J.E. Thorne, L. Jin, Stable iridium dinuclear heterogeneous catalysts supported on metal-oxide substrate for solar water oxidation, Proceedings of the National Academy of Sciences, 115 (2018) 2902-2907.

[14] Z. Hu, Y. Zhao, J. Liu, J. Wang, B. Zhang, X. Xiang, Ultrafine MnO2 nanoparticles decorated on graphene oxide as a highly efficient and recyclable catalyst for aerobic oxidation of benzyl alcohol, Journal of colloid and Interface Science, 483 (2016) 26-33.

[15] J. Lei, X. Lu, W. Wang, X. Bian, Y. Xue, C. Wang, L. Li, Fabrication of MnO 2/graphene oxide composite nanosheets and their application in hydrazine detection, RSC advances, 2 (**2012**) 2541-2544.

[16] S. Chen, J. Zhu, X. Wu, Q. Han, X. Wang, Graphene oxide- MnO2 nanocomposites for supercapacitors, ACS nano, 4 (2010) 2822-2830.

[17] J. Qu, L. Shi, C. He, F. Gao, B. Li, Q. Zhou, H. Hu, G. Shao, X. Wang, J. Qiu, Highly efficient synthesis of graphene/MnO2 hybrids and their application for ultrafast oxidative decomposition of methylene blue, Carbon, 66 (**2014**) 485-492.

[18] X.-F. Luo, J. Wang, Z.-S. Liang, S.-Z. Chen, Z.-L. Liu, C.-W. Xu, Manganese oxide with different morphology as efficient electrocatalyst for oxygen evolution reaction, International Journal of Hydrogen Energy, 42 (**2017**) 7151-7157.

[19] R.K. Hocking, R.J. Gummow, H.J. King, M. Sabri, P. Kappen, C. Dwyer, S.L. Chang, Direct Formation of 2D-MnO x under Conditions of Water Oxidation Catalysis, ACS Applied Nano Materials, 1 (2018) 1603-1611.

[20] X. Li, M. Zhang, Y. Zhang, C. Yu, W. Qi, J. Cui, Y. Wang, Y. Qin, J. Liu, X. Shu, Controlled synthesis of MnO2@ TiO2 hybrid nanotube arrays with enhanced oxygen evolution reaction performance, International Journal of Hydrogen Energy, 43 (2018) 14369-14378.

[21] G. Elmacı, A.S. Ertürk, M. Sevim, Ö. Metin, MnO2 nanowires anchored on mesoporous graphitic carbon nitride (MnO2@ mpg-C3N4) as a highly efficient electrocatalyst for the oxygen evolution reaction, International Journal of Hydrogen Energy, 44 (2019) 17995-18006.

[22] Z. Ge, B. Fu, X. Li, J. Zhao, B. Ma, Z. Luo, Y. Chen, Heterostructure of Mn3O4 nanoparticles on Cu (OH) 2 nanowire arrays for electrocatalytic water oxidation, Journal of Power Sources, 476 (**2020**) 228731.

[23] F.L. Silva, A.G. Veiga, N.M. Carvalho, Manganese oxides treated with organic compounds as catalysts for water oxidation reaction, International Journal of Hydrogen Energy, 46 (**2021**) 11677-11687.

[24] E. Nowicka, S. Althahban, T.D. Leah, G. Shaw, D. Morgan, C.J. Kiely, A. Roldan, G.J. Hutchings, Benzyl alcohol oxidation with Pd-Zn/TiO2: computational and experimental studies, Science and Technology of Advanced Materials, 20 (2019) 367-378.

[25] J. Liu, S. Zou, L. Lu, H. Zhao, L. Xiao, J. Fan, Room temperature selective oxidation of benzyl alcohol under base-free aqueous conditions on Pt/TiO2, Catalysis Communications, 99 (**2017**) 6-9.

[26] L. Liu, X. Tai, X. Zhou, J. Hou, Z. Zhang, Bimetallic Au–Ni alloy nanoparticles in a metal–organic framework (MIL-101) as efficient heterogeneous catalysts for selective oxidation of benzyl alcohol into benzaldehyde, Journal of Alloys and Compounds, 790 (2019) 326-336.

[27] C.M. Olmos, L.E. Chinchilla, A. Villa, J.J. Delgado, H. Pan, A.B. Hungría, G. Blanco, J.J. Calvino, L. Prati, X. Chen, Influence of pretreatment atmospheres on the performance of bimetallic Au-Pd supported on ceria-zirconia mixed oxide catalysts for benzyl alcohol oxidation, Applied Catalysis A: General, 525 (**2016**) 145-157.

[28] L. Chen, J. Yan, Z. Tong, S. Yu, J. Tang, B. Ou, L. Yue, L. Tian, Nanofiber-like mesoporous alumina supported palladium nanoparticles as a highly active catalyst for

base-free oxidation of benzyl alcohol, Microporous and Mesoporous Materials, 266 (2018) 126-131.

[29] L. Li, J. Zhao, J. Yang, T. Fu, N. Xue, L. Peng, X. Guo, W. Ding, A sintering-resistant Pd/SiO 2 catalyst by reverse-loading nano iron oxide for aerobic oxidation of benzyl alcohol, RSC Advances, 5 (2015) 4766-4769.

[30] M. Bornstein, D.M. Parker, A.D. Quast, J.S. Shumaker-Parry, I. Zharov, Reaction Conditions-Dependent Formation of Catalytically Active Palladium Complexes or Palladium Nanoparticles on a Silica Support, ChemCatChem, 11 (**2019**) 4360-4367.

[31] Y. Dong, J. Luo, S. Li, C. Liang, CeO2 decorated Au/CNT catalyst with constructed Au-CeO2 interfaces for benzyl alcohol oxidation, Catalysis Communications, 133 (2020) 105843.

[32] L. Jin, B. Liu, M.E. Louis, G. Li, J. He, Highly Crystalline Mesoporous Titania Loaded with Monodispersed Gold Nanoparticles: Controllable Metal–Support Interaction in Porous Materials, ACS applied materials & interfaces, 12 (**2020**) 9617-9627.

[33] Q. Wei, T. Liu, Y. Wang, L. Dai, Three-dimensional N-doped graphene aerogelsupported Pd nanoparticles as efficient catalysts for solvent-free oxidation of benzyl alcohol, RSC advances, 9 (2019) 9620-9628.

[34] C.A. Wilde, Y. Ryabenkova, I.M. Firth, L. Pratt, J. Railton, M. Bravo-Sanchez, N. Sano, P.J. Cumpson, P.D. Coates, X. Liu, Novel rhodium on carbon catalysts for the oxidation of benzyl alcohol to benzaldehyde: A study of the modification of metal/support interactions by acid pre-treatments, Applied Catalysis A: General, 570 (**2019**) 271-282.

[35] K.Ö. Hamaloğlu, R.B. Tosun, S. Ulu, H. Kayı, C. Kavaklı, P.A. Kavaklı, Ç. Kip, A. Tuncel, Monodisperse-porous cerium oxide microspheres as a new support with appreciable catalytic activity for a composite catalyst in benzyl alcohol oxidation, New Journal of Chemistry, 45 (**2021**) 2019-2029.

[36] J. Sun, Y. Han, H. Fu, X. Qu, Z. Xu, S. Zheng, Au@ Pd/TiO2 with atomically dispersed Pd as highly active catalyst for solvent-free aerobic oxidation of benzyl alcohol, Chemical Engineering Journal, 313 (**2017**) 1-9.

[37] N. Dimitratos, J.A. Lopez-Sanchez, G.J. Hutchings, Selective liquid phase oxidation with supported metal nanoparticles, Chemical Science, 3 (**2012**) 20-44.

[38] R.T. Kumar, N.C. Sagaya Selvam, T. Adinaveen, L.J. Kennedy, J.J. Vijaya, Strontium (II)-added CoAl 2 O 4 nanocatalysts for the selective oxidation of alcohols, Reaction kinetics, mechanisms and catalysis, 106 (**2012**) 379-394.

[39] M. Alhumaimess, Z. Lin, Q. He, L. Lu, N. Dimitratos, N.F. Dummer, M. Conte, S.H. Taylor, J.K. Bartley, C.J. Kiely, Oxidation of benzyl alcohol and carbon monoxide using gold nanoparticles supported on MnO2 nanowire microspheres, Chemistry–A European Journal, 20 (**2014**) 1701-1710.

[40] F. Arena, B. Gumina, A.F. Lombardo, C. Espro, A. Patti, L. Spadaro, L. Spiccia, Nanostructured MnOx catalysts in the liquid phase selective oxidation of benzyl alcohol with oxygen: Part I. Effects of Ce and Fe addition on structure and reactivity, Applied Catalysis B: Environmental, 162 (**2015**) 260-267.

[41] R. Ji, S. Zhai, W. Zheng, Z. Xiao, Q. An, F. Zhang, Enhanced metal-support interactions between Pd NPs and ZrSBA-15 for efficient aerobic benzyl alcohol oxidation, RSC advances, 6 (**2016**) 70424-70432.

[42] V. Mahdavi, M. Mardani, M. Malekhosseini, Oxidation of alcohols with tertbutylhydroperoxide catalyzed by Mn (II) complexes immobilized in the pore channels of mesoporous hexagonal molecular sieves (HMS), Catalysis Communications, 9 (2008) 2201-2204.

[43] H.T. Tan, Y. Chen, C. Zhou, X. Jia, J. Zhu, J. Chen, X. Rui, Q. Yan, Y. Yang, Palladium nanoparticles supported on manganese oxide–CNT composites for solvent-free aerobic oxidation of alcohols: Tuning the properties of Pd active sites using MnOx, Applied Catalysis B: Environmental, 119 (**2012**) 166-174.

[44] J. Yang, K. Cao, M. Gong, B. Shan, R. Chen, Atomically decorating of MnOx on palladium nanoparticles towards selective oxidation of benzyl alcohol with high yield, Journal of catalysis, 386 (**2020**) 60-69.

[45] L. Khandare, S. Terdale, Gold nanoparticles decorated MnO2 nanowires for high performance supercapacitor, Applied Surface Science, 418 (2017) 22-29.

[46] H.-W. Chang, Y.-C. Huang, J.-L. Chen, C.-L. Chen, J.-M. Chen, D.-H. Wei, W.-C. Chou, C.-L. Dong, Y.-C. Tsai, Soft X-ray absorption spectroscopic investigation of MnO2/graphene nanocomposites used in supercapacitor, Catalysis Today, 388 (2022) 63-69.

[47] C.-S. Liu, C.-L. Huang, H.-C. Fang, K.-Y. Hung, C.-A. Su, Y.-Y. Li, MnO2-based carbon nanofiber cable for supercapacitor applications, Journal of Energy Storage, 33 (2021) 102130.

[48] T. Zhang, Z. Li, P. Sun, L. Wang, X. Niu, S. Wang, α -MnO2 nanorods supported on three dimensional graphene as high activity and durability cathode electrocatalysts for magnesium-air fuel cells, Catalysis Today, 355 (**2020**) 304-310.

[49] S. Qiu, R. Li, Z. Huang, Z. Huang, C.P. Tsui, C. He, X. Han, Y. Yang, Scalable sonochemical synthesis of petal-like MnO2/graphene hierarchical composites for high-performance supercapacitors, Composites Part B: Engineering, 161 (**2019**) 37-43.

[50] S.K. Ghosh, Diversity in the family of manganese oxides at the nanoscale: from fundamentals to applications, ACS omega, 5 (**2020**) 25493-25504.

[51] J.E. Post, Manganese oxide minerals: Crystal structures and economic and environmental significance, Proceedings of the National Academy of Sciences, 96 (**1999**) 3447-3454.

[52] Q. Feng, H. Kanoh, K. Ooi, Manganese oxide porous crystals, Journal of Materials Chemistry, 9 (**1999**) 319-333.

[53] S. Devaraj, N. Munichandraiah, Effect of crystallographic structure of MnO2 on its electrochemical capacitance properties, The Journal of Physical Chemistry C, 112 (**2008**) 4406-4417.

[54] Y. Liu, J. Wei, Y. Tian, S. Yan, The structure–property relationship of manganese oxides: highly efficient removal of methyl orange from aqueous solution, Journal of Materials Chemistry A, 3 (2015) 19000-19010.

[55] Z. Chen, Z. Jiao, D. Pan, Z. Li, M. Wu, C.-H. Shek, C.L. Wu, J.K. Lai, Recent advances in manganese oxide nanocrystals: fabrication, characterization, and microstructure, Chemical Reviews, 112 (**2012**) 3833-3855.

[56] J. Zhang, H. Zhang, X. Zhu, H. Liu, G. Hou, H. Kang, B. Liu, W. Zhu, S. Yin, Z. Song, Constructing three-dimensional Mn2O3 catalysts with various morphologies for catalytic oxidation of benzene, Applied Organometallic Chemistry, 37 (2023) e7010.

[57] R. Yang, Y. Fan, R. Ye, Y. Tang, X. Cao, Z. Yin, Z. Zeng, MnO2-based materials for environmental applications, Advanced Materials, 33 (**2021**) 2004862.

[58] C. Klingsberg, R. Roy, Solid-Solid and Solid-Vapor Reactions and a New Phase in the System Mn-O, Journal of the American Ceramic Society, 43 (**1960**) 620-626.

[59] H. Oswald, M. Wampetich, Die Kristallstrukturen von Mn5O8 und Cd2Mn3O8, Helvetica Chimica Acta, 50 (**1967**) 2023-2034.

[60] Y. Dessie, S. Tadesse, R. Eswaramoorthy, B. Abebe, Recent developments in manganese oxide based nanomaterials with oxygen reduction reaction functionalities for energy conversion and storage applications: A review, Journal of Science: Advanced Materials and Devices, 4 (2019) 353-369.

[61] T. Gao, P. Norby, F. Krumeich, H. Okamoto, R. Nesper, H. Fjellvåg, Synthesis and properties of layered-structured Mn5O8 nanorods, The Journal of Physical Chemistry C, 114 (**2010**) 922-928.

[62] S.L. Brock, N. Duan, Z.R. Tian, O. Giraldo, H. Zhou, S.L. Suib, A review of porous manganese oxide materials, Chemistry of Materials, 10 (**1998**) 2619-2628.

[63] B. Ding, P. Zheng, P.a. Ma, J. Lin, Manganese oxide nanomaterials: synthesis, properties, and theranostic applications, Advanced Materials, 32 (**2020**) 1905823.

[64] X. Liu, C. Chen, Y. Zhao, B. Jia, A review on the synthesis of manganese oxide nanomaterials and their applications on lithium-ion batteries, Journal of Nanomaterials, 2013 (**2013**).

[65] S. Gai, C. Li, P. Yang, J. Lin, Recent progress in rare earth micro/nanocrystals: soft chemical synthesis, luminescent properties, and biomedical applications, Chemical reviews, 114 (**2014**) 2343-2389.

[66] M. Yin, S. O'Brien, Synthesis of monodisperse nanocrystals of manganese oxides, Journal of the American Chemical Society, 125 (**2003**) 10180-10181.

[67] W.S. Seo, H.H. Jo, K. Lee, B. Kim, S.J. Oh, J.T. Park, Size-dependent magnetic properties of colloidal Mn3O4 and MnO nanoparticles, Angewandte Chemie International Edition, 43 (2004) 1115-1117.

[68] Y.S. Ding, X.F. Shen, S. Gomez, H. Luo, M. Aindow, S.L. Suib, Hydrothermal growth of manganese dioxide into three-dimensional hierarchical nanoarchitectures, Advanced Functional Materials, 16 (**2006**) 549-555.

[69] G. Cao, L. Su, X. Zhang, H. Li, Hydrothermal synthesis and catalytic properties of α -and β -MnO2 nanorods, Materials Research Bulletin, 45 (**2010**) 425-428.

[70] Y. Yuan, J. Zhu, Y. Wang, S. Li, P. Jin, Y. Chen, Facile synthesis of manganese oxide nanostructures with different crystallographic phase and morphology for supercapacitors, Journal of Alloys and Compounds, 830 (**2020**) 154524.

[71] A. Wang, M. Guo, N. Wang, J. Zhao, W. Qi, F. Muhammad, L. Chen, Y. Guo, N.-T. Nguyen, G. Zhu, Redox-mediated dissolution of paramagnetic nanolids to achieve a smart theranostic system, Nanoscale, 6 (2014) 5270-5278.

[72] S. Guan, W. Li, J. Ma, Y. Lei, Y. Zhu, Q. Huang, X. Dou, A review of the preparation and applications of MnO2 composites in formaldehyde oxidation, Journal of Industrial and Engineering Chemistry, 66 (2018) 126-140.

[73] X. Hong, G. Zhang, Y. Zhu, H. Yang, Sol-gel synthesis and characterization of mesoporous manganese oxide, Materials research bulletin, 38 (2003) 1695-1703.

[74] E.J. Witzemann, A new method of preparation and some interesting transformations of colloidal manganese dioxide, Journal of the American Chemical Society, 37 (**1915**) 1079-1091.

[75] S. Bach, M. Henry, N. Baffier, J. Livage, Sol-gel synthesis of manganese oxides, Journal of Solid State Chemistry, 88 (**1990**) 325-333.

[76] S. Ching, J.L. Roark, N. Duan, S.L. Suib, Sol- Gel route to the tunneled manganese oxide cryptomelane, Chemistry of materials, 9 (1997) 750-754.

[77] P. Wang, Y.-J. Zhao, L.-X. Wen, J.-F. Chen, Z.-G. Lei, Ultrasound–microwaveassisted synthesis of MnO2 supercapacitor electrode materials, Industrial & Engineering Chemistry Research, 53 (**2014**) 20116-20123.

[78] S. Ren, J. Yang, L. Ma, X. Li, W. Wu, C. Liu, J. He, L. Miao, Ternary-responsive drug delivery with activatable dual mode contrast-enhanced in vivo imaging, ACS applied materials & interfaces, 10 (**2018**) 31947-31958.

[79] V. Hoseinpour, N. Ghaemi, Green synthesis of manganese nanoparticles: Applications and future perspective–A review, Journal of Photochemistry and Photobiology B: Biology, 189 (**2018**) 234-243. [80] M. Jayandran, M.M. Haneefa, V. Balasubramanian, Green synthesis and characterization of Manganese nanoparticles using natural plant extracts and its evaluation of antimicrobial activity, Journal of Applied Pharmaceutical Science, 5 (2015) 105-110.

[81] K.S. Prasad, A. Patra, Green synthesis of MnO2 nanorods using Phyllanthus amarus plant extract and their fluorescence studies, Green Processing and Synthesis, 6 (2017) 549-554.

[82] V. Hoseinpour, M. Souri, N. Ghaemi, Green synthesis, characterisation, and photocatalytic activity of manganese dioxide nanoparticles, Micro & Nano Letters, 13 (2018) 1560-1563.

[83] P. Singh, Y.-J. Kim, D. Zhang, D.-C. Yang, Biological synthesis of nanoparticles from plants and microorganisms, Trends in biotechnology, 34 (**2016**) 588-599.

[84] A. Sinha, V.N. Singh, B.R. Mehta, S.K. Khare, Synthesis and characterization of monodispersed orthorhombic manganese oxide nanoparticles produced by Bacillus sp. cells simultaneous to its bioremediation, Journal of hazardous materials, 192 (**2011**) 620-627.

[85] J.-W. Moon, C.J. Rawn, A.J. Rondinone, L.J. Love, Y. Roh, S.M. Everett, R.J. Lauf, T.J. Phelps, Large-scale production of magnetic nanoparticles using bacterial fermentation, Journal of Industrial Microbiology and Biotechnology, 37 (2010) 1023-1031.

[86] H. Veeramani, D. Aruguete, N. Monsegue, M. Murayama, U. Dippon, A. Kappler, M.F. Hochella, Low-temperature green synthesis of multivalent manganese oxide nanowires, ACS Sustainable Chemistry & Engineering, 1 (2013) 1070-1074.

[87] A. Kaur, B. Bajaj, A. Kaushik, A. Saini, D. Sud, A review on template assisted synthesis of multi-functional metal oxide nanostructures: Status and prospects, Materials Science and Engineering: B, 286 (**2022**) 116005.

[88] R. Arshady, Suspension, emulsion, and dispersion polymerization: A methodological survey, Colloid and polymer science, 270 (**1992**) 717-732.

[89] S. Kawaguchi, K. Ito, Dispersion polymerization, Polymer Particles: -/-, (2005) 299-328. [90] A.P. Richez, H.N. Yow, S. Biggs, O.J. Cayre, Dispersion polymerization in non-polar solvent: Evolution toward emerging applications, Progress in Polymer Science, 38 (2013) 897-931.

[91] X. Tang, H. Yang, Y. Gao, Z.A. Lashari, C. Cao, W. Kang, Preparation of a micronsize silica-reinforced polymer microsphere and evaluation of its properties as a plugging agent, Colloids and Surfaces A: Physicochemical and Engineering Aspects, 547 (**2018**) 8-18.

[92] G. Riess, C. Labbe, Block copolymers in emulsion and dispersion polymerization, Macromolecular rapid communications, 25 (2004) 401-435.

[93] K.E. Barrett, Dispersion polymerization in organic media, Wiley1975.

[94] Y. Almog, S. Reich, M. Levy, Monodisperse polymeric spheres in the micron size range by a single step process, British Polymer Journal, 14 (**1982**) 131-136.

[95] K.P. Lok, C.K. Ober, Particle size control in dispersion polymerization of polystyrene, Canadian Journal of Chemistry, 63 (**1985**) 209-216.

[96] A.J. Paine, Dispersion polymerization of styrene in polar solvents. 7. A simple mechanistic model to predict particle size, macromolecules, 23 (**1990**) 3109-3117.

[97] A.J. Paine, Dispersion polymerization of styrene in polar solvents: I. Grafting mechanism of stabilization by hydroxypropyl cellulose, Journal of Colloid and Interface Science, 138 (**1990**) 157-169.

[98] C. Tseng, Y. Lu, M. El-Aasser, J. Vanderhoff, Uniform polymer particles by dispersion polymerization in alcohol, Journal of Polymer Science Part A: Polymer Chemistry, 24 (**1986**) 2995-3007.

[99] K. Cao, B.-F. Li, Y. Huang, B.-G. Li, Z.-R. Pan, Mechanism and model of dispersion polymerization using homopolymer as dispersant in polar media, Macromolecular Symposia, 2000, pp. 187-194.

[100] D. Horák, Effect of reaction parameters on the particle size in the dispersion polymerization of 2-hydroxyethyl methacrylate, Journal of Polymer Science Part A: Polymer Chemistry, 37 (**1999**) 3785-3792.

[101] J.M. Saenz, J.M. Asua, Kinetics of the dispersion copolymerization of styrene and butyl acrylate, Macromolecules, 31 (**1998**) 5215-5222.

[102] M. Cunningham, Microsuspension polymerization of methyl methacrylate, Polymer Reaction Engineering, 7 (**1999**) 231-257.

[103] L. Danicher, P. Gramain, Preparation of polystyrene-co-divinylbenzene microspheres with controlled sizes by polymerization of stabilized microsuspensions, Reactive polymers, 20 (1993) 111-121.

[104] J. Ugelstad, P. Mork, K.H. Kaggerud, T. Ellingsen, A. Berge, Swelling of oligomerpolymer particles. New methods of preparation, Advances in colloid and interface science, 13 (**1980**) 101-140.

[105] C. Cheng, J. Vanderhoff, M. El-Aasser, Monodisperse porous polymer particles: Formation of the porous structure, Journal of Polymer Science Part A: Polymer Chemistry, 30 (1992) 245-256.

[106] M. Omer-Mizrahi, S. Margel, Synthesis and characterization of uniform polyepoxide micrometer sized particles by redox graft polymerization of glycidyl methacylate on oxidized polystyrene and polydivinylbenzene microspheres for enzyme immobilization, Polymer, 51 (2010) 1222-1230.

[107] S. Senel, S. Camli, M. Tuncel, A. Tuncel, Nucleotide adsorption-desorption behaviour of boronic acid functionalized uniform-porous particles, Journal of Chromatography B, 769 (2002) 283-295.

[108] L.-C. Wang, Q. Liu, X.-S. Huang, Y.-M. Liu, Y. Cao, K.-N. Fan, Gold nanoparticles supported on manganese oxides for low-temperature CO oxidation, Applied Catalysis B: Environmental, 88 (2009) 204-212.

[109] M. Baldi, V.S. Escribano, J.M.G. Amores, F. Milella, G. Busca, Characterization of manganese and iron oxides as combustion catalysts for propane and propene, Applied Catalysis B: Environmental, 17 (**1998**) L175-L182.

[110] T. Yamashita, A. Vannice, NO decomposition over Mn2O3and Mn3O4, Journal of Catalysis, 163 (**1996**) 158-168.

[111] E. Akbari, S.M. Alavi, M. Rezaei, A. Larimi, Catalytic methane combustion on the hydrothermally synthesized MnO2 nanowire catalysts, Industrial & Engineering Chemistry Research, 60 (**2021**) 7572-7587.

[112] A. Maltha, T.L. Favre, H.F. Kist, A.P. Zuur, V. Ponec, Manganese oxides as catalysts for the selective reduction of nitrobenzene to nitrosobenzene, Journal of Catalysis, 149 (**1994**) 364-374.

[113] J. Pal, C. Mondal, A.K. Sasmal, M. Ganguly, Y. Negishi, T. Pal, Account of nitroarene reduction with size-and facet-controlled CuO–MnO2 nanocomposites, ACS Applied Materials & Interfaces, 6 (**2014**) 9173-9184.

[114] V. Sabna, S.G. Thampi, S. Chandrakaran, Degradation of rhodamine B with manganese dioxide nanorods, Journal of Water and Health, 16 (**2018**) 846-856.

[115] A.A. Shaly, G.H. Priya, A. Matharasi, A.S. Prabha, J.M. Linet, The nature and role of α -MnO2 nanowires in the photocatalytic degradation of the antibiotic tetracycline, Materials Today: Proceedings, 68 (**2022**) 282-286.

[116] S. Ozcan, D. Yildirim, H. ÇILDIROĞLU, M. Polat, K. HAMALOĞLU, R. Tosun, F. KİP, S. Tuncel, Monodisperse-porous Mn5O8 microspheres as an efficient catalyst for fast degradation of organic pollutants via peroxymonosulfate activation, NEW JOURNAL OF CHEMISTRY, 46 (**2022**).

[117] D. Makovec, M. Drofenik, A. Žnidaršič, Hydrothermal synthesis of manganese zinc ferrite powders from oxides, Journal of the American Ceramic Society, 82 (**1999**) 1113-1120.

[118] S.M. Pourmortazavi, M. Rahimi-Nasrabadi, A.A. Davoudi-Dehaghani, A. Javidan, M.M. Zahedi, S.S. Hajimirsadeghi, Statistical optimization of experimental parameters for synthesis of manganese carbonate and manganese oxide nanoparticles, Materials Research Bulletin, 47 (**2012**) 1045-1050.

[119] Z. Sobańska, J. Roszak, K. Kowalczyk, M. Stępnik, Applications and biological activity of nanoparticles of manganese and manganese oxides in in vitro and in vivo models, Nanomaterials, 11 (2021) 1084.

[120] J. Liu, X. Duan, M. Wang, X. Su, A label-free fluorescent sensor based on silicon quantum dots–MnO 2 nanosheets for the detection of α -glucosidase and its inhibitor, Analyst, 144 (**2019**) 7398-7405.

[121] X. Zhang, X. Mao, S. Li, W. Dong, Y. Huang, Tuning the oxidase mimics activity of manganese oxides via control of their growth conditions for highly sensitive detection of glutathione, Sensors and Actuators B: Chemical, 258 (**2018**) 80-87.
[122] C.E. Langley, B. Šljukić, C.E. Banks, R.G. Compton, Manganese dioxide graphite composite electrodes: application to the electroanalysis of hydrogen peroxide, ascorbic acid and nitrite, Analytical sciences, 23 (2007) 165-170.

[123] R.B. Tosun, Ç. Kip, A. Tuncel, Polymeric template assisted synthesis of monodisperse-porous manganese oxide microspheres: a new nanozyme with oxidase-like activity allowing biomolecule determination via bimodal sensing, New Journal of Chemistry, 43 (2019) 18505-18516.

[124] Y. Zhan, W. Zhan, H. Li, X. Xu, X. Cao, S. Zhu, J. Liang, X. Chen, In vivo dualmodality fluorescence and magnetic resonance imaging-guided lymph node mapping with good biocompatibility manganese oxide nanoparticles, Molecules, 22 (**2017**) 2208.

[125] D. Zeng, L. Wang, L. Tian, S. Zhao, X. Zhang, H. Li, Synergistic photothermal/photodynamic suppression of prostatic carcinoma by targeted biodegradable MnO2 nanosheets, Drug Delivery, 26 (**2019**) 661-672.

[126] W. Xu, X. Qing, S. Liu, D. Yang, X. Dong, Y. Zhang, Hollow mesoporous manganese oxides: application in cancer diagnosis and therapy, Small, 18 (2022) 2106511.

[127] X. Wu, F. Li, B. Zhang, L. Sun, Molecular complexes in water oxidation: Precatalysts or real catalysts, Journal of Photochemistry and Photobiology C: Photochemistry Reviews, 25 (**2015**) 71-89.

[128] J.H. Nugent, A.M. Rich, M.C. Evans, Photosynthetic water oxidation: towards a mechanism, Biochimica et Biophysica Acta (BBA)-Bioenergetics, 1503 (2001) 138-146.

[129] M.M. Najafpour, S. Heidari, S.E. Balaghi, M. Hołyńska, M.H. Sadr, B. Soltani, M. Khatamian, A.W. Larkum, S.I. Allakhverdiev, Proposed mechanisms for water oxidation by Photosystem II and nanosized manganese oxides, Biochimica et Biophysica Acta (BBA)-Bioenergetics, 1858 (**2017**) 156-174.

[130] M. Wiechen, M. Najafpour, S.I. Allakhverdiev, L. Spiccia, Water oxidation catalysis by manganese oxides: learning from evolution, Energy & Environmental Science, 7 (2014) 2203-2212.

[131] W.C. Ellis, N.D. McDaniel, S. Bernhard, T.J. Collins, Fast water oxidation using iron, Journal of the American Chemical Society, 132 (**2010**) 10990-10991.

[132] N.D. Morris, T.E. Mallouk, A high-throughput optical screening method for the optimization of colloidal water oxidation catalysts, Journal of the American Chemical Society, 124 (2002) 11114-11121.

[133] M.M. Najafpour, F. Rahimi, E.-M. Aro, C.-H. Lee, S.I. Allakhverdiev, Nano-sized manganese oxides as biomimetic catalysts for water oxidation in artificial photosynthesis: a review, Journal of the Royal Society Interface, 9 (**2012**) 2383-2395.

[134] A. Ikeda-Ohno, S. Tsushima, C. Hennig, T. Yaita, G. Bernhard, Dinuclear complexes of tetravalent cerium in an aqueous perchloric acid solution, Dalton transactions, 41 (**2012**) 7190-7192.

[135] A. Mills, D. Hazafy, S. Elouali, C. O'Rourke, Periodate–an alternative oxidant for testing potential water oxidation catalysts, Journal of Materials Chemistry A, 4 (**2016**) 2863-2872.

[136] L. Fagiolari, M. Bini, F. Costantino, G. Gatto, A.J. Kropf, F. Marmottini, M. Nocchetti, E.C. Wegener, F. Zaccaria, M. Delferro, Iridium-Doped Nanosized Zn–Al Layered Double Hydroxides as Efficient Water Oxidation Catalysts, ACS applied materials & interfaces, 12 (**2020**) 32736-32745.

[137] C.J. Shearer, J.F. Alvino, M. Batmunkh, G.F. Metha, Pt Nanocluster co-catalysts for photocatalytic water splitting, C, 4 (**2018**) 64.

[138] J. Liu, Y. Li, X. Zhou, H. Jiang, H.G. Yang, C. Li, Positively charged Pt-based cocatalysts: An orientation for achieving efficient photocatalytic water splitting, Journal of materials chemistry A, 8 (**2020**) 17-26.

[139] R. Sen, S. Das, A. Nath, P. Maharana, P. Kar, F. Verpoort, P. Liang, S. Roy, Electrocatalytic water oxidation: An overview with an example of translation from lab to market, Frontiers in Chemistry, (2022) 414.

[140] K.Ö. Hamaloğlu, R.B. Tosun, H. Kayı, P.A. Kavaklı, C. Kavaklı, A. Tuncel, Monodisperse-porous cerium oxide microspheres carrying iridium oxide nanoparticles as a heterogeneous catalyst for water oxidation, Applied Surface Science, 547 (**2021**) 149219.

[141] N. Yan, R.J. Detz, N. Govindarajan, J.M. Koelewijn, B. Hua, P. Li, E.J. Meijer, J.N. Reek, Selective surface functionalization generating site-isolated Ir on a MnO x/N-

doped carbon composite for robust electrocatalytic water oxidation, Journal of Materials Chemistry A, 7 (2019) 23098-23104.

[142] H. Li, Y. Xu, N. Lv, Q. Zhang, X. Zhang, Z. Wei, Y. Wang, H. Tang, H. Pan, Ti-Doped SnO2 Supports IrO2 Electrocatalysts for the Oxygen Evolution Reaction (OER) in PEM Water Electrolysis, ACS Sustainable Chemistry & Engineering, (2023).

[143] R. Pokhrel, M.K. Goetz, S.E. Shaner, X. Wu, S.S. Stahl, The "best catalyst" for water oxidation depends on the oxidation method employed: a case study of manganese oxides, Journal of the American Chemical Society, 137 (**2015**) 8384-8387.

[144] M.M. Najafpour, S. Salimi, R. Safdari, Nanosized manganese oxide supported on carbon black: A new, cheap and green composite for water oxidation, International Journal of Hydrogen Energy, 42 (2017) 255-264.

[145] S.E. Balaghi, C.A. Triana, G.R. Patzke, Molybdenum-doped manganese oxide as a highly efficient and economical water oxidation catalyst, ACS Catalysis, 10 (**2020**) 2074-2087.

[146] C.-H. Kuo, I.M. Mosa, A.S. Poyraz, S. Biswas, A.M. El-Sawy, W. Song, Z. Luo, S.-Y. Chen, J.F. Rusling, J. He, Robust mesoporous manganese oxide catalysts for water oxidation, Acs Catalysis, 5 (2015) 1693-1699.

[147] M.N. Kopylovich, A.P. Ribeiro, E.C. Alegria, N.M. Martins, L.M. Martins, A.J. Pombeiro, Catalytic oxidation of alcohols: Recent advances, Advances in organometallic chemistry, 63 (**2015**) 91-174.

[148] C.E. Chan-Thaw, A. Savara, A. Villa, Selective benzyl alcohol oxidation over Pd catalysts, Catalysts, 8 (2018) 431.

[149] J. Sánchez-García, A.M. Benito, W.K. Maser, E. García-Bordejé, Ru supported on N-doped reduced graphene oxide aerogels with different N-type for alcohol selective oxidation, Molecular Catalysis, 484 (**2020**) 110737.

[150] K.S. Keshri, G. Spezzati, S. Ruidas, E. Hensen, B. Chowdhury, Role of bismuth on aerobic benzyl alcohol oxidation over ceria polymorph-supported gold nanoparticles, Catalysis Communications, 140 (**2020**) 106004.

[151] R.B. Tosun, K.Ö. Hamaloğlu, A. Tuncel, Bimetallic Pd-Au Nanoparticles Supported Monodisperse Porous Silica Microspheres as an Efficient Heterogenous Catalyst for Fast Oxidation of Benzyl Alcohol, ChemistrySelect, 7 (**2022**) e202201646. [152] T. Mallat, A. Baiker, Oxidation of alcohols with molecular oxygen on solid catalysts, Chemical reviews, 104 (2004) 3037-3058.

[153] M.J. Beier, T.W. Hansen, J.-D. Grunwaldt, Selective liquid-phase oxidation of alcohols catalyzed by a silver-based catalyst promoted by the presence of ceria, Journal of catalysis, 266 (**2009**) 320-330.

[154] J. Zhu, J.L. Faria, J.L. Figueiredo, A. Thomas, Reaction Mechanism of Aerobic Oxidation of Alcohols Conducted on Activated-Carbon-Supported Cobalt Oxide Catalysts, Chemistry–A European Journal, 17 (**2011**) 7112-7117.

[155] J. Chen, Q. Zhang, Y. Wang, H. Wan, Size-dependent catalytic activity of supported palladium nanoparticles for aerobic oxidation of alcohols, Advanced synthesis & catalysis, 350 (2008) 453-464.

[156] N. Dimitratos, A. Villa, D. Wang, F. Porta, D. Su, L. Prati, Pd and Pt catalysts modified by alloying with Au in the selective oxidation of alcohols, Journal of Catalysis, 244 (**2006**) 113-121.

[157] X. Li, J. Feng, M. Perdjon, R. Oh, W. Zhao, X. Huang, S. Liu, Investigations of supported Au-Pd nanoparticles on synthesized CeO2 with different morphologies and application in solvent-free benzyl alcohol oxidation, Applied Surface Science, 505 (2020) 144473.

[158] E.J. García-Suárez, M. Tristany, A.B. García, V. Collière, K. Philippot, Carbonsupported Ru and Pd nanoparticles: Efficient and recyclable catalysts for the aerobic oxidation of benzyl alcohol in water, Microporous and mesoporous materials, 153 (**2012**) 155-162.

[159] Z.-W. Yang, X. Zhao, T.-J. Li, W.-L. Chen, Q.-X. Kang, X.-Q. Xu, X.-X. Liang, Y. Feng, H.-H. Duan, Z.-Q. Lei, Catalytic properties of palygorskite supported Ru and Pd for efficient oxidation of alcohols, Catalysis Communications, 65 (**2015**) 34-40.

[160] A. Savara, I. Rossetti, C.E. Chan-Thaw, L. Prati, A. Villa, Microkinetic Modeling of Benzyl Alcohol Oxidation on Carbon-Supported Palladium Nanoparticles, ChemCatChem, 8 (2016) 2482-2491.

[161] A. Savara, C.E. Chan-Thaw, I. Rossetti, A. Villa, L. Prati, Benzyl alcohol oxidation on carbon-supported Pd nanoparticles: elucidating the reaction mechanism, ChemCatChem, 6 (**2014**) 3464-3473. [162] A. Savara, C.E. Chan-Thaw, J.E. Sutton, D. Wang, L. Prati, A. Villa, Molecular origin of the selectivity differences between palladium and gold–palladium in benzyl alcohol oxidation: Different oxygen adsorption properties, ChemCatChem, 9 (**2017**) 253-257.

[163] M.B. Poudel, M. Shin, H.J. Kim, Polyaniline-silver-manganese dioxide nanorod ternary composite for asymmetric supercapacitor with remarkable electrochemical performance, International Journal of Hydrogen Energy, 46 (**2021**) 474-485.

[164] A. González, E. Goikolea, J.A. Barrena, R. Mysyk, Review on supercapacitors: Technologies and materials, Renewable and sustainable energy reviews, 58 (2016) 1189-1206.

[165] Y.B. Tan, J.-M. Lee, Graphene for supercapacitor applications, Journal of Materials Chemistry A, 1 (**2013**) 14814-14843.

[166] K.M. Racik, A. Manikandan, M. Mahendiran, P. Prabakaran, J. Madhavan, M.V.A. Raj, Fabrication of manganese oxide decorated copper oxide (MnO2/CuO) nanocomposite electrodes for energy storage supercapacitor devices, Physica E: Low-dimensional Systems and Nanostructures, 119 (**2020**) 114033.

[167] P. Anjana, S.S. Kumar, R. Rakhi, Direct growth of Mn (OH) 2/Co (OH) 2 nanocomposite on carbon cloth for flexible supercapacitor electrodes, Journal of Energy Storage, 33 (**2021**) 102151.

[168] A.R. Akbar, W. Tian, M.B. Qadir, Z. Khaliq, Z. Liu, M. Tahir, Y. Hu, C. Xiong, Q. Yang, A novel ternary composite aerogel for high-performance supercapacitor, Colloids and Surfaces A: Physicochemical and Engineering Aspects, 610 (**2021**) 125644.

[169] D. Mohanadas, M.A.A. Mohd Abdah, N.H.N. Azman, T.B. Ravoof, Y. Sulaiman, Facile synthesis of PEDOT-rGO/HKUST-1 for high performance symmetrical supercapacitor device, Scientific reports, 11 (**2021**) 1-13.

[170] E. Karaca, D. Gökcen, N.Ö. Pekmez, K. Pekmez, Electrochemical synthesis of PPy composites with nanostructured MnOx, CoOx, NiOx, and FeOx in acetonitrile for supercapacitor applications, Electrochimica Acta, 305 (**2019**) 502-513.

[171] A. Yabuki, Y. Matsuo, S. Kang, I.W. Fathona, One-step direct fabrication of manganese oxide electrodes by low-temperature thermal decomposition of manganese

formate-amine ink for supercapacitors, Materials Science and Engineering: B, 262 (2020) 114754.

[172] H. Yi, A. Gao, X. Pang, Z. Ao, D. Shu, S. Deng, F. Yi, C. He, X. Zhou, Z. Zhu, Preparation of single-atom Ag-decorated MnO2 hollow microspheres by redox etching method for high-performance solid-state asymmetric supercapacitors, ACS Applied Energy Materials, 3 (**2020**) 10192-10201.

[173] G. Zhu, Z. He, J. Chen, J. Zhao, X. Feng, Y. Ma, Q. Fan, L. Wang, W. Huang, Highly conductive three-dimensional MnO 2–carbon nanotube–graphene–Ni hybrid foam as a binder-free supercapacitor electrode, Nanoscale, 6 (**2014**) 1079-1085.

[174] J. Hao, Y. Zhong, Y. Liao, D. Shu, Z. Kang, X. Zou, C. He, S. Guo, Face-to-face self-assembly graphene/MnO2 nanocomposites for supercapacitor applications using electrochemically exfoliated graphene, Electrochimica Acta, 167 (**2015**) 412-420.

[175] W. Xiao, W. Zhou, H. Yu, Y. Pu, Y. Zhang, C. Hu, Template synthesis of hierarchical mesoporous δ -MnO2 hollow microspheres as electrode material for high-performance symmetric supercapacitor, Electrochimica Acta, 264 (**2018**) 1-11.

[176] R.B. Tosun, K.Ö. Hamaloğlu, C. Kavaklı, P.A. Kavaklı, A. Tuncel, Reusable water oxidation catalyst with dual active center for enhanced water oxidation: Iridium oxide nanoparticles immobilized on monodisperse-porous Mn5O8 microspheres, International Journal of Hydrogen Energy, 46 (**2021**) 15482-15496.

[177] B. Gökçal, Ç. Kip, D. Şahinbaş, E. Çelik, A. Tuncel, Silica microspheres functionalized with the iminodiacetic acid/copper (II) complex as a peroxidase mimic for use in metal affinity chromatography-based colorimetric determination of histidine-tagged proteins, Microchimica Acta, 187 (2020) 1-9.

[178] R.B. Tosun, K.Ö. Hamaloğlu, P.A. Kavaklı, C. Kavaklı, A. Tuncel, A synergistic catalyst based on a multivalence monodisperse-porous microspheres with oxygen vacancies for benzyl alcohol oxidation, Molecular Catalysis, 497 (**2020**) 111227.

[179] K.Ö. Hamaloğlu, B. Çelebi, E. Sağ, A. Tuncel, A new method for the synthesis of monodisperse-porous titania microbeads by using polymethacrylate microbeads as template, Microporous and Mesoporous Materials, 207 (**2015**) 17-26.

[180] Q. Cheng, J. Tang, J. Ma, H. Zhang, N. Shinya, L.-C. Qin, Graphene and nanostructured MnO2 composite electrodes for supercapacitors, Carbon, 49 (**2011**) 2917-2925.

[181] J. Luo, S. Jiang, Y. Wu, M. Chen, X. Liu, Synthesis of stable aqueous dispersion of graphene/polyaniline composite mediated by polystyrene sulfonic acid, Journal of Polymer Science Part A: Polymer Chemistry, 50 (2012) 4888-4894.

[182] S. Yugambica, A.C. Dhanemozhi, Synthesis and characterization of MnO2/rGO nanocomposite for supercapacitors, Int Res J Eng Technol, 4 (**2017**) 486-491.

[183] O.-E. Plastiras, E. Deliyanni, V. Samanidou, Applications of graphene-based nanomaterials in environmental analysis, Applied Sciences, 11 (2021) 3028.

[184] X. Hu, L. Shi, D. Zhang, X. Zhao, L. Huang, Accelerating the decomposition of KMnO 4 by photolysis and auto-catalysis: a green approach to synthesize a layered birnessite-type MnO 2 assembled hierarchical nanostructure, RSC advances, 6 (2016) 14192-14198.

[185] T. Camli, M. Tuncel, S. Şenel, A. Tuncel, Functional, uniform, and macroporous latex particles: Preparation, electron microscopic characterization, and nonspecific protein adsorption properties, Journal of applied polymer science, 84 (**2002**) 414-429.

[186] A. Tuncel, M. Tuncel, B. Salih, Electron microscopic observation of uniform macroporous particles. I. Effect of seed latex type and diluent, Journal of applied polymer science, 71 (**1999**) 2271-2290.

[187] S. Currivan, J.M. Macak, P. Jandera, Polymethacrylate monolithic columns for hydrophilic interaction liquid chromatography prepared using a secondary surface polymerization, Journal of Chromatography A, 1402 (**2015**) 82-93.

[188] R. Thekkathu, D. Ashok, P.K. Ramkollath, S. Neelakandapillai, L.P. Kurishunkal, M.P. Yadav, N. Kalarikkal, Magnetically recoverable Ir/IrO2@ Fe3O4 core/SiO2 shell catalyst for the reduction of organic pollutants in water, Chemical Physics Letters, 742 (2020) 137147.

[189] V. Pfeifer, T.E. Jones, J.J. Velasco Vélez, C. Massué, R. Arrigo, D. Teschner, F. Girgsdies, M. Scherzer, M.T. Greiner, J. Allan, The electronic structure of iridium and its oxides, Surface and Interface Analysis, 48 (2016) 261-273.

[190] M. Brun, A. Berthet, J. Bertolini, XPS, AES and Auger parameter of Pd and PdO, Journal of electron spectroscopy and related phenomena, 104 (**1999**) 55-60.

[191] A. Khan, S. Zou, T. Wang, J. Ifthikar, A. Jawad, Z. Liao, A. Shahzad, A. Ngambia, Z. Chen, Facile synthesis of yolk shell Mn 2 O 3@ Mn 5 O 8 as an effective catalyst for peroxymonosulfate activation, Physical Chemistry Chemical Physics, 20 (**2018**) 13909-13919.

[192] M.I. Said, B. Harbrecht, Controlled synthesis of Mn5O8 and β -MnO2 nanorods via thermal decomposition of γ -MnOOH precursor: Characterization and magnetic properties of Mn5O8, Journal of Alloys and Compounds, 710 (**2017**) 635-643.

[193] Y. Zhou, Q. Bao, L.A.L. Tang, Y. Zhong, K.P. Loh, Hydrothermal dehydration for the "green" reduction of exfoliated graphene oxide to graphene and demonstration of tunable optical limiting properties, Chemistry of Materials, 21 (**2009**) 2950-2956.

[194] S. Bala, D. Nithya, M. Doraisamy, Exploring the effects of graphene oxide concentration on properties and antifouling performance of PEES/GO ultrafiltration membranes, High Performance Polymers, 30 (2018) 375-383.

[195] S. Ruiz, J.A. Tamayo, J. Delgado Ospina, D.P. Navia Porras, M.E. Valencia Zapata, J.H. Mina Hernandez, C.H. Valencia, F. Zuluaga, C.D. Grande Tovar, Antimicrobial films based on nanocomposites of chitosan/poly (vinyl alcohol)/graphene oxide for biomedical applications, Biomolecules, 9 (**2019**) 109.

[196] H. Feng, R. Cheng, X. Zhao, X. Duan, J. Li, A low-temperature method to produce highly reduced graphene oxide, Nature communications, 4 (**2013**) 1539.

[197] D. Konios, M.M. Stylianakis, E. Stratakis, E. Kymakis, Dispersion behaviour of graphene oxide and reduced graphene oxide, Journal of colloid and interface science, 430 (2014) 108-112.

[198] S.L. Suib, Porous manganese oxide octahedral molecular sieves and octahedral layered materials, Accounts of chemical research, 41 (2008) 479-487.

[199] Y.C. Son, V.D. Makwana, A.R. Howell, S.L. Suib, Efficient, catalytic, aerobic oxidation of alcohols with octahedral molecular sieves, Angewandte Chemie International Edition, 40 (2001) 4280-4283.

[200] H. Jang, W. Jin, G. Nam, Y. Yoo, J.S. Jeon, J. Park, M.G. Kim, J. Cho, Exploring the artificially induced nonstoichiometric effect of Li 2 RuO 3 as a reactive promoter on electrocatalytic behavior, Energy & Environmental Science, 13 (**2020**) 2167-2177.

[201] X. Li, Y. Wang, W. Liu, G. Jiang, C. Zhu, Study of oxygen vacancies' influence on the lattice parameter in ZnO thin film, Materials Letters, 85 (2012) 25-28.

[202] M. Khawaji, D. Chadwick, Au–Pd NPs immobilised on nanostructured ceria and titania: impact of support morphology on the catalytic activity for selective oxidation, Catalysis Science & Technology, 8 (2018) 2529-2539.

[203] X. Li, J. Feng, J. Sun, Z. Wang, W. Zhao, Solvent-Free Catalytic Oxidation of Benzyl Alcohol over Au-Pd Bimetal Deposited on TiO 2: Comparison of Rutile, Brookite, and Anatase, Nanoscale Research Letters, 14 (**2019**) 1-9.

[204] J. Luo, Q. Zhang, J. Garcia-Martinez, S.L. Suib, Adsorptive and acidic properties, reversible lattice oxygen evolution, and catalytic mechanism of cryptomelane-type manganese oxides as oxidation catalysts, Journal of the American Chemical Society, 130 (2008) 3198-3207.

[205] E.I. Ross-Medgaarden, I.E. Wachs, W.V. Knowles, A. Burrows, C.J. Kiely, M.S. Wong, Tuning the electronic and molecular structures of catalytic active sites with titania nanoligands, Journal of the American Chemical Society, 131 (2009) 680-687.

[206] Z.-R. Tian, W. Tong, J.-Y. Wang, N.-G. Duan, V.V. Krishnan, S.L. Suib, Manganese oxide mesoporous structures: mixed-valent semiconducting catalysts, Science, 276 (**1997**) 926-930.

[207] F. Galvanin, M. Sankar, S. Cattaneo, D. Bethell, V. Dua, G.J. Hutchings, A. Gavriilidis, On the development of kinetic models for solvent-free benzyl alcohol oxidation over a gold-palladium catalyst, Chemical Engineering Journal, 342 (**2018**) 196-210.

EKLER

EK 1 - Tezden Türetilmiş Yayınlar

- R.B. Tosun, Ç. Kip, A. Tuncel, Polymeric template assisted synthesis of monodisperse-porous manganese oxide microspheres: a new nanozyme with oxidase-like activity allowing biomolecule determination via bimodal sensing, New Journal of Chemistry, 43 (2019) 18505-18516.
- R.B. Tosun, K.Ö. Hamaloğlu, P.A. Kavaklı, C. Kavaklı, A. Tuncel, A synergistic catalyst based on a multivalence monodisperse-porous microspheres with oxygen vacancies for benzyl alcohol oxidation, Molecular Catalysis, 497 (2020) 111227.
- R.B. Tosun, K.Ö. Hamaloğlu, C. Kavaklı, P.A. Kavaklı, A. Tuncel, Reusable water oxidation catalyst with dual active center for enhanced water oxidation: Iridium oxide nanoparticles immobilized on monodisperse-porous Mn5O8 microspheres, International Journal of Hydrogen Energy, 46 (2021) 15482-15496

EK 2 - Tezden Türetilmiş Bildiriler

 R. Babacan Tosun, C. Kip, B. Gokcal, C. Demir, A. Tuncel, Effects of vitamins on the peroxidase-like activity of monodisperse-porous MnO₂ microspheres 5 μm in size, 32nd International Symposium on Chromatography, ISC2018, 23-27 September 2018, Cannes, France.

EK 3 - Tez Çalışması Orjinallik Raporu